

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 181

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

56. sējums

2013. gada 29. jūnijs

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 605/2013 (2013. gada 12. jūnijs), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1185/2003 par haizivju spuru atdalīšanu uz kuģiem 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 606/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās 4
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 607/2013 (2013. gada 12. jūnijs), ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 552/97, ar ko uz laiku atsauc Mjanmas/Birmas piekļuvi vispārējām tarifa preferencēm 13
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 608/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par muitas darbu intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanā un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1383/2003 15
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 609/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētu pārtiku, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtiku un par pilnīgiem uztura aizstājējiem svāra kontrolei, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 92/52/EEK, Komisijas Direktīvas 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/39/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 41/2009 un (EK) Nr. 953/2009 ⁽¹⁾ 35

Cena: EUR 4

(Turpinājums nākamajā lappusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

II *Nelegislatīvi akti*

LĒMUMI

2013/312/ES:

★ **Eiropadomes Lēmums (2013. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Eiropas Parlamenta sastāvu 57**

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 605/2013

(2013. gada 12. jūnijs),

ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1185/2003 par haizivju spuru atdalīšanu uz kuģiem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Regula (EK) Nr. 1185/2003 ⁽³⁾ nosaka vispārīgu "haizivju spuru atdalīšanas" prakses aizliegumu, kuras laikā atdala haizivs spuras un atlikušo haizivs ķermeni palaiž atpakaļ jūrā.

(2) Zivis, kas pieder *Elasmobranchii* taksonam, tostarp haizivis un rajveidīgās zivis, to dzīves cikla īpašību dēļ, ko raksturo lēna augšana, vēla dzimumgatavība un neliels mazuļu skaits, kopumā ir ļoti jutīgas pret krājumu

pārmērīgu izmantošanu, lai gan bioloģiskā produktivitāte visām sugām nav vienāda. Kopumā, dažas haizivju populācijas pēdējos gados intensīvi zvejo, tostarp kuģi, kas kuģo ar dalībvalsts karogu un darbojas Savienības ūdeņos un ūdeņos ārpus Savienības, un tās ir būtiski apdraudētas, jo ievērojami palielinājies pieprasījums pēc haizivju produktiem, jo īpaši haizivju spurām.

(3) Haizivju spuras nav tradicionāla eiropiešu uztura sastāvdaļa, taču haizivis ir nepieciešams elements Savienības jūras ekosistēmā. Tādēļ haizivju krājumu pārvaldībai un saglabāšanai, kā arī vispārīgāk – ilgtspējīgi pārvaldītas zvejniecības nozares veicināšanai par labu videi un cilvēkiem, kas šajā nozarē strādā, vajadzētu būt prioritātei.

(4) Pašreizējās zinātnes atziņas, kas balstās uz haizivju nozvejas rezultātu analīzi, kopumā norāda, ka daudzi haizivju krājumi ir nopietni apdraudēti, lai gan situācija visām sugām vai pat vienai sugai dažādās jūras zonās nav vienāda. Saskaņā ar Starptautiskās dabas un dabas resursu aizsardzības savienības (IUCN) sniegto informāciju apdraudēti ir vairāk nekā 25 % no visām pelaģisko haizivju sugām, no kurām vairāk nekā 50 % ir lielās okeāna pelaģiskās haizivis. Pēdējos gados saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju sistēmā ir aizliegta aizvien vairāku haizivju sugu, tostarp to haizivju, kuru spuras ir īpaši vērtīgas tirdzniecībā, nozveja, saglabāšana uz kuģa, pārkraušana vai izkrāvumi.

(5) Pašreiz Savienības flotes visvairāk notver zilo haizivju (*Priconace glauca*) un īsspuru mako (*Isurus oxyrinchus*) sugas, kuras IUCN attiecīgi klasificē kā "gandrīz apdraudētas" un "neaizsargātas" un kuras veido aptuveni 70 % no kopējiem paziņotajiem haizivju izkrāvumiem. Tomēr citas sugas, tostarp āmurhaizivis un zīdainās haizivis, arī ir pakļautas nozvejai Savienības ūdeņos un ūdeņos ārpus Savienības un sniedz ieguldījumu zivsaimniecības saimnieciskajā dzīvotspējā.

⁽¹⁾ OV C 181, 21.6.2012., 195. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 22. novembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 6. jūnija lēmums.

⁽³⁾ OV L 167, 4.7.2003., 1. lpp.

- (6) Regula (EK) Nr. 1185/2003 pašlaik ļauj dalībvalstīm izsniegt īpašas zvejas atļaujas, kas ļauj veikt haizivju apstrādi uz kuģa, haizivju spuras atdalot no to ķermeņa. Lai nodrošinātu saskaņību starp haizivju spuru un ķermeņa svaru, ir noteikta spuru un liemeņa svara attiecība. Spuru un liemeņu svara attiecības izmantošana rada nopietnas kontroles un izpildes problēmas. Šādas svara attiecības izmantošana nav pietiekama, lai novērstu augstākas izmēra kategorijas zivju atlasīšanas praksi, un ņemot vērā atšķirības spuru griešanas metodēs un dažādu haizivju sugu spuru izmēros un svarā, tās izmantošana varētu veicināt praksi, kad haizivju spuras tiek atdalītas, neatklājot šo faktu. Pēc apstrādes darbībām spuras un ķermeņus var izkraut atšķirīgās ostās. Šādos apstākļos tiek traucēta datu vākšana *inter alia* par sugu identifikāciju un populāciju struktūru, kas ir zinātnisko ieteikumu pamatā, lai noteiktu saglabāšanas un pārvaldības pasākumus zivsaimniecības jomā.
- (7) Ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) 1999. gadā pieņemto Starptautisko rīcības plānu par haizivju saglabāšanu un pārvaldību, Savienībai būtu jāpieņem visi pasākumi, kas vajadzīgi, lai saglabātu haizivis un līdz minimumam samazinātu atkritumus un izmetumus no haizivju nozvejas. Padome 2009. gada 23. aprīļa secinājumos apstiprināja Savienības vispārīgo pieeju un konkrētus mērķus, kā noteikts saistītajā 2009. gada 5. februāra Komisijas paziņojumā par Eiropas Kopienas rīcības plānu haizivju resursu saglabāšanai un pārvaldībai. Padome arī mudināja Komisiju īpašu uzmanību pievērst jautājumam par haizivju spuru atdalīšanu un pēc iespējas agrāk iesniegt priekšlikumu par Regulas (EK) Nr. 1185/2003 grozījumiem, jo īpaši attiecībā uz tajā paredzētajām atkāpēm un ar tām saistītiem noteikumiem.
- (8) Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (ZZTEK) atzīst haizivju spuru atdalīšanas problēmas pastāvēšanu, aicina šo problēmu izskaust bez atkāpēm un iesaka, ka visi *Elasmobranchii* sugu īpatņi būtu jāizkrauj, neatdalot no to ķermeņiem spuras/spārņveida spuras.
- (9) Reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijās arvien vairāk tiek izskatīts jautājums par haizivju spuru atdalīšanu. Turklāt to zinātniskās struktūras atbalsta haizivju izkraušanu, neatdalot no to ķermeņiem spuras, un norāda, ka tas ir labākais veids, kā novērst spuru atdalīšanu un palīdzēt iegūt datus, kas vajadzīgi krājumu izvērtēšanai. Gan ikgadējas Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas rezolūcijas par ilgtspējīgu zivsaimniecību, kas tiek izdotas kopš 2007. gada, gan 2008. gada IUCN pasaules politika pret haizivju spuru atdalīšanu, gan Nolīguma par zivju krājumiem pārskatīšanas konferences 2010. gada sanāksme ir rosinājušas valstis veikt pasākumus, lai pieprasītu, ka visas haizivis tiek izkrautas ar neatdalītām spurām.
- (10) Prasītā ietekmes izvērtējuma ietvaros, Komisija 2010. un 2011. gadā rīkoja publiskas konsultācijas, lai savāktu

informāciju par vispiemērotāko veidu, kādā grozīt Regulu (EK) Nr. 1185/2003. Savā ietekmes izvērtējumā Komisija secināja, ka, lai sasniegtu pamatmērķi – saglabāt haizivju krājumu –, minētajai regulai būtu jāparedz, ka visas haizivis tiek izkrautas ar neatdalītām spurām.

- (11) Tādēļ būtu atbilstīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1185/2003,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1185/2003 groza šādi:

- 1) regulas 2. panta 3. punktu svīturo;

- 2) 3. pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a Neskarot 1. punktu, lai atvieglotu glabāšanu uz kuģa, haizivju spurās var izdarīt iegriezumus un tās pielocīt pie liemeņa, bet tās nedrīkst atdalīt no liemeņa pirms izkraušanas.”;

- 3) regulas 4. un 5. pantu svīturo;

- 4) regulas 6. pantu aizstāj ar šādu:

“6. pants

Ziņojumi

1. Ja zvejas kuģi, kas kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, zvejo, saglabā uz kuģa, pārkrauj citā kuģī vai izkrauj haizivis, karoga dalībvalsts saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem (*), un Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 404/2011 (2011. gada 8. aprīlis), ar kuru pieņem sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenojama Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (**), Komisijai ik gadu līdz 1. maijam nosūta visaptverošu ziņojumu par šīs regulas īstenošanu iepriekšējā gadā. Ziņojumā raksturo, kā karoga dalībvalsts uzrauga tās kuģu atbilstību šai

regulai Savienības ūdeņos un ūdeņos ārpus Savienības, un izpildes pasākumus, ko tā īstenojusi pārkāpumu gadījumā. Karoga dalībvalsts, jo īpaši norāda visu šādu informāciju:

- haizivju izkrāvumu skaits,
- veikto inspekciju skaits, datums un vieta,
- konstatēto pārkāpumu skaits un to būtība, tostarp pilnīga iesaistīto kuģu identifikācija, un par katru pārkāpumu piemērotās sankcijas, un
- kopējie izkrāvumi (svars/skaits) attiecībā uz katru sugu un ostu.

2. Pēc tam, kad dalībvalstis saskaņā ar 1. punktu ir iesniegušas otro gada ziņojumu, Komisija līdz 2016. gada 1. janvārim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas darbību un starptautiskām izmaiņām šajā jomā.

(*) OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.

(**) OV L 112, 30.4.2011., 1. lpp.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2013. gada 12. jūnijā

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. CREIGHTON*

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 606/2013

(2013. gada 12. jūnijs)

par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 2. punkta a), e) un f) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

pēc apspriešanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽¹⁾

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienība ir noteikusi sev mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās un ir atvieglota tiesu iestāžu pieejamība, jo īpaši piemērojot tiesas nolēmumu un ārpustiesas lēmumu savstarpējas atzīšanas principu civillietās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai ir jāpieņem pasākumi saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, jo īpaši tad, kad tas nepieciešams iekšējā tirgus pienācīgai darbībai.
- (2) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 81. panta 1. punktā ir noteikts, ka Savienībā tiesu iestāžu sadarbībai civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, jāpamatojas uz tiesas nolēmumu un ārpustiesas lēmumu savstarpējas atzīšanas principu.
- (3) Kopējā tiesiskuma telpā bez iekšējām robežām svarīgi ir noteikumi, kuru mērķis ir nodrošināt vienā dalībvalstī noteikto aizsardzības pasākumu ātru un vienkāršu atzīšanu un attiecīgos gadījumos izpildi citā dalībvalstī, lai nodrošinātu, ka aizsardzība, ko fiziskai personai sniedz vienā dalībvalstī, saglabājas un tiek sniegta jebkurā citā dalībvalstī, uz kuru minētā persona ceļo vai pārceļas. Būtu jānodrošina, lai Savienības pilsoņi, likumīgi izmantojot savas tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstu teritorijā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 2. punktu un LESD 21. pantu, nezaudētu minēto aizsardzību.
- (4) Savstarpēja uzticēšanās tiesvedībai Savienībā un mērķis nodrošināt aizsardzības pasākumu ātrāku un ar mazākām izmaksām saistītu apriti Savienībā attaisno principu, saskaņā ar kuru aizsardzības pasākumi, kas noteikti vienā dalībvalstī, tiek atzīti visās citās dalībvalstīs bez kādas īpašas procedūras. Tādēļ pret aizsardzības pasākumu, kas noteikts vienā dalībvalstī ("izcelsmes dalībvalsts"), būtu jāattiecas tā, it kā tas būtu noteikts dalībvalstī, kurā lūdz tā atzīšanu ("uzrunātā dalībvalsts").
- (5) Lai panāktu aizsardzības pasākumu brīvu apriti, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka normas, ar kurām reglamentē aizsardzības pasākumu atzīšanu un attiecīgos gadījumos – izpildi –, reglamentē Savienības tiesību akts, kas ir saistošs un tieši piemērojams.
- (6) Šī regula būtu jāpiemēro aizsardzības pasākumiem, kurus nosaka nolūkā aizsargāt personu, ja ir nopietns pamats uzskatīt, ka ir apdraudēta minētās personas dzīvība, fiziskā vai psiholoģiskā neaizskaramība, personas brīvība, drošība vai seksuālā neaizskaramība, lai, piemēram, novērstu jebkādu vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, vai vardarbību ciešās attiecībās, piemēram, fizisku vardarbību, uzmākšanos, seksuālu vardarbību, vajāšanu, iebiedēšanu vai cita veida netiešu ietekmēšanu. Ir svarīgi uzsvērt, ka šo regulu piemēro visiem cietušajiem neatkarīgi no tā, vai viņi ir cietuši no vardarbības saistībā ar dzimumu.
- (7) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus ⁽³⁾, nodrošina, ka noziegumos cietušie saņem pienācīgu informāciju un atbalstu.

⁽¹⁾ OV C 113, 18.4.2012., 56. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 22. maija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 6. jūnija lēmums.

⁽³⁾ OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.

- (8) Šī regula papildina Direktīvu 2012/29/ES. Tas, ka persona tiek aizsargāta saskaņā ar civillietās noteiktu aizsardzības pasākumu, nenozīmē, ka minēto personu nevar definēt kā "cietušo" saskaņā ar minēto direktīvu.
- (9) Šīs regulas darbības joma ietilpst jomā, kas paredz tiesu iestāžu sadarbību civillietās LESD 81. panta nozīmē. Šo regulu piemēro tikai aizsardzības pasākumiem, kas noteikti civillietās. Uz aizsardzības pasākumiem, kas pieņemti krimināllietās, attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/99/ES (2011. gada 13. decembris) par Eiropas aizsardzības rīkojumu ⁽¹⁾.
- (10) Jēdziens "civillietas" būtu jāinterpretē autonomi saskaņā ar Savienības tiesību principiem. Aizsardzības pasākuma civiltiesiskā rakstura izvērtēšanā noteicošajam nevajadzētu būt tās iestādes veidam – civillietu, administratīvo lietu vai krimināllietu –, kura noteikusi aizsardzības pasākumu.
- (11) Šai regulai nebūtu jāiejaucas Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību ⁽²⁾ ("Briseles IIa regulas") darbībā. Lēmumi, kuri pieņemti saskaņā ar Briseles IIa regulu, būtu arī turpmāk jāatzīst un jāizpilda saskaņā ar minēto regulu.
- (12) Šajā regulā ir ņemtas vērā dalībvalstu dažādās tiesiskās tradīcijas, un tā neiejaucas valstu sistēmās, kuras piemēro aizsardzības pasākumu noteikšanai. Šī regula nerada dalībvalstīm pienākumu grozīt savas valsts sistēmas, lai civillietās varētu noteikt aizsardzības pasākumus, vai ieviest aizsardzības pasākumus civillietās šīs regulas piemērošanai.
- (13) Lai ņemtu vērā to iestāžu dažādos veidus, kuras dalībvalstīs nosaka aizsardzības pasākumus civillietās, un atšķirībā no citām tiesu iestāžu sadarbības jomām, šī regula būtu jāpiemēro gan tiesu iestāžu nolēmumiem, gan administratīvo iestāžu lēmumiem ar noteikumu, ka administratīvās iestādes dod garantijas jo īpaši attiecībā uz objektivitāti un pušu tiesībām uz lēmuma pārskatīšanu tiesā. Policijas iestādes nekādā gadījumā nebūtu jāuzskata par izdevējiestādēm šīs regulas nozīmē.
- (14) Pamatojoties uz savstarpējas atzīšanas principu, aizsardzības pasākumi, kas izcelsmes dalībvalstī noteikti civillietās, uzrunātajā dalībvalstī būtu jāatzīst par aizsardzības pasākumiem civillietās saskaņā ar šo regulu.
- (15) Saskaņā ar savstarpējās atzīšanas principu atzīšana ir spēkā visā aizsardzības pasākuma ilguma laikā. Tomēr, ņemot vērā to aizsardzības pasākumu dažādību, kuri paredzēti dalībvalstu tiesību aktos, jo īpaši attiecībā uz to ilgumu un to, ka šī regula parasti tiks piemērota steidzamos gadījumos, atzīšanai saskaņā ar šo regulu izņēmuma kārtā vajadzētu būt spēkā tikai uz 12 mēnešu laikposmu no šajā regulā paredzētās apliecības izdošanas neatkarīgi no tā, ka pats aizsardzības pasākums var būt ilgāks (vienalga, vai pasākums ir pagaidu, ar konkrētu termiņu vai beztermiņa).
- (16) Gadījumos, kad aizsardzības pasākuma ilgums ir garāks par 12 mēnešiem, atzīšanas spēkā esamības ierobežojumam saskaņā ar šo regulu nebūtu jāskar aizsargātās personas tiesības atsaukties uz minēto aizsardzības pasākumu saskaņā ar jebkuru citu pieejamu Savienības tiesību aktu, kurā paredzēta atzīšana, vai iesniegt pieteikumu valsts aizsardzības pasākuma noteikšanai uzrunātajā dalībvalstī.
- (17) Šīs regulas priekšmeta īpašā rakstura dēļ atzīšanas spēkā esamības ierobežošana ir izņēmuma gadījums un tai nebūtu jākalpo par precedentu citiem instrumentiem civillietās un komercietās.
- (18) Šai regulai būtu jāattiecas tikai uz tāda pienākuma atzīšanu, kurš noteikts ar aizsardzības pasākumu. Tai nebūtu jāregulē aizsardzības pasākuma īstenošanas vai izpildes kārtība un nebūtu jāattiecas uz iespējamām sankcijām, kuras varētu piemērot, ja aizsardzības pasākumā noteiktais pienākums uzrunātajā dalībvalstī tiktu pārkāpts. Minētos jautājumus nosaka minētās dalībvalsts tiesību aktos. Tomēr saskaņā ar Savienības tiesību vispārējiem principiem un īpaši savstarpējās atzīšanas principu dalībvalstīm ir jānodrošina, ka saskaņā ar šo regulu atzītie aizsardzības pasākumi var stāties spēkā uzrunātajā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV L 338, 21.12.2011., 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.

- (19) Ar aizsardzības pasākumiem, uz kuriem attiecas šī regula, būtu jāsniedz aizsargātajai personai aizsardzība viņas dzīvesvietā, darbavietā vai citā vietā, ko minētā persona regulāri apmeklē, piemēram, tuvu radnieku dzīvesvietā vai skolā vai izglītības iestādē, kuru apmeklē viņas bērns. Neatkarīgi no tā, vai attiecīgā vieta vai tā apgabala platība, kurā aizsardzības pasākums darbojas, aizsardzības pasākumā ir norādīta kā viena vai vairākas noteiktas adreses vai kā atsaucē uz ierobežotu zonu, kurai persona, kas rada apdraudējumu, attiecīgi nedrīkst tuvoties vai kurā nedrīkst iekļūt (vai abu kombinācija), ar aizsardzības pasākumu uzliktā pienākuma atzīšana ir saistīta ar mērķi, kāds šai vietai ir saistībā ar aizsargāto personu, nevis ar konkrēto adresi.
- (20) Ievērojot iepriekš izklāstīto un ar noteikumu, ka tiek saglabāta aizsardzības pasākuma raksturs un būtiskie elementi, uzrunātās dalībvalsts kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai koriģēt aizsardzības pasākuma faktiskos elementus, ja šāda korekcija ir vajadzīga, lai aizsardzības pasākuma atzīšana būtu efektīva praksē uzrunātajā dalībvalstī. Faktiskie elementi ietver adresi, vispārēju atrašanās vietu vai minimālo attālumu no aizsargātās personas, adreses vai vispārējās atrašanās vietas, kurš jāievēro personai, kas rada apdraudējumu. Tomēr šāda korekcija nedrīkst skart aizsardzības pasākuma veidu un tā civiltiesisko raksturu.
- (21) Lai atvieglotu aizsardzības pasākuma koriģēšanu, apliecībā būtu jānorāda, vai aizsardzības pasākumā norādītā adrese ir dzīvesvieta, darbavietā vai vieta, kuru aizsargātā persona regulāri apmeklē. Turklāt, attiecīgā gadījumā apliecībā būtu jānorāda arī ierobežota zona (aptuvenais rādiuss no konkrētās adreses), kurā uz personu, kas rada apdraudējumu, attiecas aizsardzības pasākumā noteiktais pienākums.
- (22) Lai atvieglotu aizsardzības pasākumu brīvu apriti Savienībā, ar šo regulu būtu jāievieš vienota apliecības forma un šajā nolūkā jāizveido daudzvalodu standarta veidlapa. Izdevējiestādei pēc aizsargātās personas pieprasījuma būtu jāizdod apliecība.
- (23) Apliecības daudzvalodu standarta veidlapā vajadzētu būt pēc iespējas mazāk brīva teksta laukiem, lai tulkojumu vai transliterāciju vairumā gadījumu varētu nodrošināt, aizsargātajai personai neradot izmaksas, izmantojot standarta veidlapu attiecīgajā valodā. Jebkādas izmaksas par tulkošanu, kas nepieciešama papildus daudzvalodu standarta veidlapā iekļautajam tekstam, ir jāsadala saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.
- (24) Ja apliecībā ir brīvs teksts, uzrunātās dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu jānosaka, vai ir vajadzīgs tulkojums vai transliterācija. Tam nebūtu jāliedz aizsargātajai personai vai izcelsmes dalībvalsts izdevējiestādei nodrošināt tulkojumu vai transliterāciju pēc savas iniciatīvas.
- (25) Lai gadījumos, kad aizsardzības pasākums noteikts aizmuguriski vai saskaņā ar tiesvedību, kurā nav paredzēta personas, kas rada apdraudējumu, iepriekšēja informēšana ("ex parte tiesvedība"), nodrošinātu, ka tiek ievērotas minētās personas tiesības uz aizstāvību, apliecības izdošanai vajadzētu būt iespējama tikai tad, ja minētajai personai ir bijusi iespēja nodrošināt sev aizstāvību pret aizsardzības pasākumu. Tomēr, lai novērstu apiešanu un ņemot vērā to, ka gadījumi, kuros nepieciešami aizsardzības pasākumi, parasti ir steidzami, nebūtu jānosaka, ka apliecību var izdot tikai pēc tam, kad beidzies termiņš šādi aizstāvēbai. Apliecība būtu jāizdod, tiklīdz aizsardzības pasākums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī.
- (26) Ņemot vērā tādas mērķus kā vienkāršība un ātrums, šajā regulā paredz vienkāršas un ātras metodes, kuras jāizmanto, lai personu, kas rada apdraudējumu, informētu par tiesvedības pasākumiem. Minētās īpašās informēšanas metodes būtu jāpiemēro vienīgi šīs regulas nolūkos, ņemot vērā tās priekšmeta īpašo raksturu, tām nebūtu jākalpo par precedentu citiem instrumentiem civillietās un komercietās un nebūtu jāietekmē tos dalībvalsts pienākumus attiecībā uz tiesas un ārpustiesas dokumentu izsniegšanu ārvalstīs civillietās, kuri saistīti ar divpusēju vai daudzpusēju vienošanos starp minēto dalībvalsti un trešo valsti.
- (27) Informējot par apliecību personu, kas rada apdraudējumu, un arī koriģējot aizsardzības pasākuma faktiskos elementus uzrunātajā dalībvalstī, pietiekami liela uzmanība būtu jāvelta tam, lai ievērotu aizsargātās personas intereses, proti, lai netiktu atklāta viņas atrašanās vieta vai cita kontaktinformācija. Personai, kas rada apdraudējumu, šāda informācija nebūtu jāatklāj, ja vien šāda atklāšana nepieciešama, lai nodrošinātu aizsardzības pasākuma ievērošanu vai izpildi.
- (28) Apliecības izdošanai nevajadzētu būt pārsūdzamai.

- (29) Apliecībā būtu jāveic labojumi, ja acīmredzamas kļūdas vai neprecizitātes dēļ, piemēram, drukas kļūdas vai transkripcijas vai kopēšanas kļūdas dēļ apliecība nepareizi atspoguļo aizsardzības pasākumu, vai tā būtu jāatsauc, ja ir skaidrs, ka tā izsniegta nepamatoti, piemēram, ja izmantota pasākumam, kas neietilpst šīs regulas darbības jomā, vai tikusi izdota, pārkāpjot izdošanas nosacījumus.
- (30) Izcelsmes dalībvalsts izdevējiestādei pēc pieprasījuma būtu jāpalīdz aizsargātajai personai iegūt informāciju par tām uzrunātās dalībvalsts iestādēm, kurās ir jāatsaucas uz aizsardzības pasākumu vai kurās ir jāprasa tā izpilde.
- (31) Lai tiesas spriešana notiktu saskaņoti, būtu jāizvairās no nesavienojamu nolēmumu pieņemšanas divās dalībvalstīs. Šajā nolūkā regulā būtu jāparedz pamati aizsardzības pasākuma atzīšanas vai izpildes atteikumam gadījumos, kad tas nav savienojams ar uzrunātajā dalībvalstī pieņemtu vai atzītu tiesas nolēmumu.
- (32) Sabiedrības interešu apsvērumi ārkārtas gadījumos var būt attaisnojums tam, ka uzrunātās dalībvalsts tiesas atsakās atzīt vai izpildīt aizsardzības pasākumu, ja tā piemērošana būtu klajā pretrunā minētās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai. Tomēr tiesām nevajadzētu būt iespējai piemērot sabiedriskās kārtības izņēmumu, lai atteiktos atzīt vai izpildīt aizsardzības pasākumu, kad tas būtu pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartā izklāstītajām tiesībām un jo īpaši tās 21. pantam.
- (33) Ja aizsardzības pasākumu aptur vai atceļ vai apliecību atsauc izcelsmes dalībvalstī, uzrunātās dalībvalsts kompetentajai iestādei pēc attiecīgās apliecības iesniegšanas būtu jāaptur vai jāatceļ aizsardzības pasākuma atzīšanas spēkā esamība un vajadzības gadījumā izpilde.
- (34) Tiesu iestādēm citās dalībvalstīs vajadzētu būt aizsargātajai personai faktiski pieejamām. Lai šādu faktisku pieejamību nodrošinātu procedūrās, uz kurām attiecas šī regula, ir jāsniedz juridiskā palīdzība saskaņā ar Padomes Direktīvu 2003/8/EK (2003. gada 27. janvāris) par to, kā uzlabot tiesu pieejamību pārrobežu strīdos, nosakot kopīgus obligātus noteikumus attiecībā uz juridisko palīdzību šādos strīdos⁽¹⁾.
- (35) Lai atvieglotu šīs regulas piemērošanu, būtu jāparedz, ka dalībvalstis saistībā ar Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās, kurš izveidots ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK⁽²⁾, sniedz konkrētu informāciju par to, kādus valsts noteikumus un kādu kārtību tajās piemēro attiecībā uz aizsardzības pasākumiem civillietās. Dalībvalstu sniegtajai informācijai vajadzētu būt pieejamai Eiropas e-tiesiskuma portālā.
- (36) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz šajā regulā paredzēto veidlapu izstrādi un to tālāku grozīšanu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽³⁾.
- (37) Lai pieņemtu īstenošanas aktus, ar ko izstrādā un pēc tam groza veidlapas, kuras paredzētas šajā regulā, būtu jāizmanto pārbaudes procedūra.
- (38) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Jo īpaši tā tiecas nodrošināt tiesības uz aizstāvību un taisnīgu tiesu, kas paredzētas hartas 47. un 48. pantā. Šī regula būtu jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (39) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, paredzēt noteikumus vienkāršam un ātram mehānismam, lai atzītu dalībvalstī civillietās noteiktus aizsardzības pasākumus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (40) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, minētās dalībvalstis ir paziņojušas, ka tās vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(1) OV L 26, 31.1.2003., 41. lpp.

(2) OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

(3) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (41) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (42) Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs 2011. gada 17. oktobrī sniedza atzinumu⁽¹⁾, pamatojoties uz 41. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽²⁾,

kas rada apdraudējumu, ar mērķi aizsargāt citu personu, ja var tikt apdraudēta pēdējās minētās personas fiziskā vai psiholoģiskā neaizskaramība:

- a) aizliegums vai noteikumi attiecībā uz tās vietas apmeklēšanu, kur dzīvo, strādā vai ko regulāri apmeklē vai kur regulāri uzturas aizsargātā persona;
- b) aizliegums vai noteikumi attiecībā uz jebkāda veida saziņu ar aizsargāto personu, tostarp izmantojot tālruni, elektronisko vai parasto pastu, faksu vai jebkādu citus līdzekļus;
- c) aizliegums vai noteikumi attiecībā uz tuvošanos aizsargātajai personai tuvāk par noteiktu attālumu;

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šī regula paredz noteikumus vienkāršam un ātram mehānismam, lai atzītu dalībvalstī civillietās noteiktus aizsardzības pasākumus.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro tādiem aizsardzības pasākumiem civillietās, kurus noteikusi izdevējiestāde 3. panta 4. punkta nozīmē.

2. Šo regulu piemēro pārrobežu lietās. Šajā regulā par pārrobežu lietu uzskata tādu lietu, kurā vienā dalībvalstī noteiktu aizsardzības pasākumu lūdz atzīt citā dalībvalstī.

3. Šo regulu nepiemēro aizsardzības pasākumiem, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 2201/2003 darbības jomā.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "aizsardzības pasākums" ir jebkurš lēmums neatkarīgi no tā nosaukuma, kuru nosaka izcelsmes dalībvalsts izdevējiestāde saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem un ar kuru nosaka vienu vai vairākus turpmāk minētos pienākumus personai,

- 2) "aizsargātā persona" ir fiziska persona, kura ir ar aizsardzības pasākumu piešķirtās aizsardzības objekts;

- 3) "persona, kas rada apdraudējumu," ir fiziska persona, kurai nosaka vienu vai vairākus no 1. punktā minētajiem pienākumiem;

- 4) "izdevējiestāde" ir jebkura tiesu iestāde vai jebkura cita dalībvalsts izraudzīta iestāde, kuras kompetencē ir jautājumi, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, ar noteikumu, ka šāda cita iestāde pusēm garantē objektivitāti un to, ka tās lēmumus attiecībā uz aizsardzības pasākumu, saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tā darbojas, var pārskatīt tiesu iestādē un tiem ir tāds pats spēks un sekas kā tiesu iestādes pieņemtiem nolēmumiem tādos pašos jautājumos;

- 5) "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā aizsardzības pasākums ir noteikts;

- 6) "uzrunātā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā tiek lūgta aizsardzības pasākuma atzīšana un vajadzības gadījumā izpilde.

II NODAĻA

AIZSARDZĪBAS PASĀKUMU ATZĪŠANA UN IZPILDE

4. pants

Atzīšana un izpilde

1. Dalībvalstī noteiktu aizsardzības pasākumu bez kādas īpašas procedūras atzīst pārējās dalībvalstīs, un tas ir izpildāms bez izpildāmības pasludināšanas.

(1) OV C 35, 9.2.2012., 10. lpp.

(2) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

2. Aizsargātā persona, kas uzrunātajā dalībvalstī vēlas atsaukties uz izcelsmes dalībvalstī noteiktu aizsardzības pasākumu, uzrunātās dalībvalsts kompetentajai iestādei iesniedz:

- a) aizsardzības pasākuma kopiju, kas atbilst nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu;
- b) apliecību, kas saskaņā ar 5. pantu izdota izcelsmes dalībvalstī; un
- c) vajadzības gadījumā apliecības transliterāciju un/vai tulkojumu saskaņā ar 16. pantu.

3. Apliecība ir spēkā tikai aizsardzības pasākuma izpildāmības robežās.

4. Neatkarīgi no tā, ka aizsardzības pasākums ir ilgāks, tā atzīšana saskaņā ar 1. punktu ir spēkā tikai uz 12 mēnešu laikposmu, sākot ar apliecības izdošanas dienu.

5. Aizsardzības pasākumu izpildes kārtību nosaka saskaņā ar uzrunātās dalībvalsts tiesību aktiem.

5. pants

Apliecība

1. Izcelsmes dalībvalsts izdevējiestāde pēc aizsargātās personas pieprasījuma izdod apliecību, izmantojot daudzvalodu standarta veidlapu, kura izstrādāta saskaņā ar 19. pantu un kurā ir iekļauta 7. pantā noteiktā informācija.

2. Apliecības izdošana nav pārsūdzama.

3. Pēc aizsargātās personas pieprasījuma izcelsmes dalībvalsts izdevējiestāde aizsargātajai personai nodrošina apliecības transliterāciju un/vai tulkojumu, izmantojot daudzvalodu standarta veidlapu, kas izstrādāta saskaņā ar 19. pantu.

6. pants

Apliecības izdošanas nosacījumi

1. Apliecību var izdod tikai tad, ja persona, kas rada apdraudējumu, saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem tika informēta par aizsardzības pasākumu.

2. Ja aizsardzības pasākums ir noteikts aizmuguriski, apliecību var izdod tikai tad, ja personai, kas rada apdraudējumu,

pietiekami savlaicīgi un tādā veidā, lai minētā persona varētu nodrošināt sev aizstāvību, ir izsniegts dokuments, ar ko uzsākta tiesvedība, vai līdzvērtīgs dokuments, vai attiecīgos gadījumos tā saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem ir citādi informēta par tiesvedības uzsākšanu.

3. Ja aizsardzības pasākums ir noteikts tiesvedībā, kurā nav paredzēta personas, kas rada apdraudējumu, iepriekšēja informēšana ("ex parte tiesvedība"), apliecību var izdod tikai tad, ja minētajai personai bija tiesības aizsardzības pasākumu pārsūdzēt saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

7. pants

Apliecības saturs

Apliecībā ietver šādu informāciju:

- a) izdevējiestādes nosaukums un adrese/kontaktinformācija;
- b) lietas atsauces numurs;
- c) apliecības izdošanas datums;
- d) informācija par aizsargāto personu – vārds, uzvārds, dzimšanas datums un vieta – ja zināms – un adrese, kas izmantojama paziņošanas nolūkā un kurai pievienots skaidri redzams brīdinājums, ka minētā adrese var tikt atklāta personai, kas rada apdraudējumu;
- e) informācija par personu, kas rada apdraudējumu – vārds, uzvārds, dzimšanas datums un vieta – ja zināms – un adrese, kas izmantojama paziņošanas nolūkā;
- f) visa informācija, kas nepieciešama aizsardzības pasākuma izpildei, tostarp vajadzības gadījumā norādot pasākuma veidu un pienākumus, kas ar to noteikti personai, kura rada apdraudējumu, kā arī precizējot, kāda funkcija ir vietai un/vai ierobežotai zonai, kurai minētajai personai ir aizliegts attiecīgi tuvoties vai kurā ir aizliegts iekļūt;
- g) aizsardzības pasākuma ilgums;
- h) atzīšanas spēkā esamības ilgums atbilstīgi 4. panta 4. punktam;

i) deklarācija, kas apliecina, ka ir izpildītas 6. pantā paredzētās prasības;

j) informācija par tiesībām, kuras ir piešķirtas saskaņā ar 9. un 13. pantu;

k) ērtības labad šīs regulas pilns nosaukums.

8. pants

Personas, kas rada apdraudējumu, informēšana par apliecību

1. Izcelsmes dalībvalsts izdevējiestāde personu, kas rada apdraudējumu, informē par apliecību un par to, ka apliecības izdošanas rezultātā aizsardzības pasākums tiek atzīts un vajadzības gadījumā izpildīts visās dalībvalstīs saskaņā ar 4. pantu.

2. Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo izcelsmes dalībvalstī, informēšana notiek saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem. Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo nevis izcelsmes dalībvalstī, bet kādā citā dalībvalstī vai trešā valstī, informēšana notiek, nosūtot ierakstītu vēstuli ar apstiprinājumu par saņemšanu, vai līdzīgā veidā.

Gadījumus, kad personas, kas rada apdraudējumu, adrese nav zināma vai kad minētā persona atsakās apstiprināt to, ka ir informēta, reglamentē izcelsmes dalībvalsts tiesību akti.

3. Personai, kas rada apdraudējumu, neatklāj informāciju par aizsargātās personas atrašanās vietu vai citu kontaktinformāciju, ja vien tās atklāšana nav nepieciešama, lai nodrošinātu aizsardzības pasākuma ievērošanu vai izpildi.

9. pants

Apliecības labošana vai atsaukšana

1. Neskarot 5. panta 2. punktu un pēc aizsargātās personas vai personas, kas rada apdraudējumu, pieprasījuma izcelsmes dalībvalsts izdevējiestādei vai pēc minētās iestādes iniciatīvas apliecību:

a) labo, ja pārrakstīšanās kļūdas dēļ ir radusies neatbilstība starp aizsardzības pasākumu un apliecību; vai

b) atsauc, ja skaidri redzams, ka tā, ņemot vērā 6. pantā izklāstītās prasības un šīs regulas darbības jomu, ir izsniegta nepamatoti.

2. Apliecības labošanas vai atsaukšanas kārtību, tostarp labojumu vai atsaukšanas pārsūdzību, nosaka saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

10. pants

Palīdzība aizsargātajai personai

Ja aizsargātā persona to pieprasa, izcelsmes dalībvalsts izdevējiestāde palīdz minētajai personai iegūt informāciju, kas darīta pieejama saskaņā ar 17. un 18. pantu, par tām uzrunātās dalībvalsts iestādēm, kurās var atsaukties uz aizsardzības pasākumu vai pieprasīt tā izpildi.

11. pants

Aizsardzības pasākuma koriģēšana

1. Uzrunātās dalībvalsts kompetentā iestāde vajadzības gadījumā un nepieciešamajā apjomā koriģē aizsardzības pasākuma faktiskos elementus, lai aizsardzības pasākums būtu spēkā minētajā dalībvalstī.

2. Aizsardzības pasākuma koriģēšanas kārtību reglamentē uzrunātās dalībvalsts tiesību akti.

3. Par aizsardzības pasākuma koriģēšanu informē personu, kas rada apdraudējumu.

4. Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo uzrunātajā dalībvalstī, paziņošanu īsteno saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem. Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo nevis uzrunātajā dalībvalstī, bet kādā citā dalībvalstī vai trešā valstī, informēšanu veic, nosūtot ierakstītu vēstuli ar apstiprinājumu par saņemšanu, vai līdzīgā veidā.

Gadījumus, kad personas, kas rada apdraudējumu, adrese nav zināma vai kad minētā persona atsakās apstiprināt to, ka ir informēta, reglamentē uzrunātās dalībvalsts tiesību akti.

5. Aizsargātā persona vai persona, kas rada apdraudējumu var iesniegt pārsūdzību par aizsardzības pasākuma koriģēšanu. Pārsūdzēšanas kārtību reglamentē uzrunātās dalībvalsts tiesību akti. Tomēr pārsūdzības iesniegšanai nav apturoša spēka.

12. pants

Aizliegums pārskatīt pēc būtības

Izcelsmes dalībvalstī noteikts aizsardzības pasākums nekādos apstākļos nav pārskatāms pēc būtības uzrunātajā dalībvalstī.

13. pants

Atzīšanas vai izpildes atteikums

1. Pēc personas, kas rada apdraudējumu, pieteikuma atsaka aizsardzības pasākuma atzīšanu un vajadzības gadījumā izpildi, ciktāl šāda atzīšana ir:

- a) acīmredzami pretrunā uzrunātās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai; vai
- b) nesavienojama ar uzrunātajā dalībvalstī pieņemtu vai atzītu spriedumu.

2. Pieteikumu par atzīšanas vai izpildes atteikšanu iesniedz tajā uzrunātās dalībvalsts tiesā, kuru minētā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktu.

3. Aizsardzības pasākuma atzīšanu nevar atteikt, pamatojoties uz to, ka uzrunātās dalībvalsts tiesību aktos, pastāvot tādiem pašiem faktiem, nav paredzēts šāds pasākums.

14. pants

Atzīšanas vai izpildes apturēšana vai atsaukšana

1. Gadījumā, ja izcelsmes dalībvalstī aizsardzības pasākums tiek apturēts vai atsaukts vai ja tiek apturēta vai ierobežota tā izpildāmība, vai ja saskaņā ar 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu tiek atsaukta apliecība, izcelsmes dalībvalsts izdevējiestāde pēc aizsargātās personas vai personas, kas rada apdraudējumu, pieprasījuma, izdod apliecību par minēto apturēšanu, ierobežošanu vai atsaukšanu, izmantojot daudzvalodu standarta veidlapu, kas izstrādāta saskaņā ar 19. pantu.

2. Ja aizsargātā persona vai persona, kas rada apdraudējumu, iesniedz apliecību, kura izdota saskaņā ar 1. punktu, uzrunātās dalībvalsts kompetentā iestāde aptur vai atsauc aizsardzības pasākuma atzīšanas spēkā esamību un vajadzības gadījumā aizsardzības pasākuma izpildi.

III NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

15. pants

Legalizācija un citas līdzīgas formalitātes

Dokumenti, kas saistībā ar šo regulu ir izdoti kādā dalībvalstī, nav vajadzīga legalizācija vai citas līdzīgas formalitātes.

16. pants

Transliterācija vai tulkojums

1. Jebkuru transliterāciju vai tulkojumu, kas vajadzīgs saskaņā ar šo regulu, veic uzrunātās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, vai jebkurā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā, ko minētā dalībvalsts ir norādījusi kā pieņemamu.

2. Ievērojot 5. panta 3. punktu, visus tulkojumus saskaņā ar šo regulu veic persona, kas ir kvalificēta veikt tulkojumus kādā no dalībvalstīm.

17. pants

Publiski pieejama informācija

Lai nodrošinātu informācijas publisku pieejamību, dalībvalstis, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās, kas izveidots ar Lēmumu 2001/470/EK, sniedz aprakstu par valsts noteikumiem un kārtību attiecībā uz aizsardzības pasākumiem civillietās, tostarp informāciju par to iestāžu veidu, kuras ir kompetentas jautājumos, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā.

Dalībvalstis minēto informāciju atjaunina.

18. pants

Dalībvalstu informācijas paziņošana

1. Līdz 2014. gada 11. jūlijam dalībvalstis Komisijai paziņo šādu informāciju:

- a) to iestāžu veidu, kuras ir kompetentas jautājumos, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, vajadzības gadījumā norādot:
  - i) iestādes, kuru kompetencē ir noteikt aizsardzības pasākumus un izdot apliecības saskaņā ar 5. pantu;
  - ii) iestādes, kurās var atsaukties uz citā dalībvalstī noteiktu aizsardzības pasākumu un/vai kuru kompetencē ir izpildīt šādu pasākumu;

iii) iestādes, kuru kompetencē ir koriģēt aizsardzības pasākumus saskaņā ar 11. panta 1. punktu;

iv) tiesas, kurās saskaņā ar 13. pantu iesniedz pieteikumu par atzīšanas un vajadzības gadījumā izpildes atteikšanu;

b) valodu vai valodas, kurās veikti tulkojumi ir pieņemami, kā minēts 16. panta 1. punktā.

2. Komisija 1. punktā minēto informāciju dara publiski pieejamu, izmantojot jebkādus piemērotus līdzekļus, jo īpaši Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās tīmekļa vietni.

19. pants

Veidlapu izveide un vēlāki grozījumi

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem izveido un pēc tam groza 5. un 14. pantā minētās veidlapas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 20. pantā minēto pārbaudes procedūru.

20. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

21. pants

Pārskatīšana

Līdz 2020. gada 11. janvārim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno grozījumu priekšlikumus.

22. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2015. gada 11. janvāra.

Šo regulu piemēro aizsardzības pasākumiem, kas noteikti 2015. gada 11. janvārī vai pēc tam, neatkarīgi no tā, kad ir uzsākta tiesvedība.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2013. gada 12. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. CREIGHTON

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 607/2013

(2013. gada 12. jūnijs),

ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 552/97, ar ko uz laiku atsauc Mjanmas/Birmas piekļuvi vispārējām tarifa preferencēm

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ziņojumu par piespiedu darbu Mjanmā/Birmā, kas pierāda, ka ir izbeigtas darbības, kuras minētas Regulas (EK) Nr. 732/2008 15. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Padomes Regulas (EK) Nr. 552/97 (1997. gada 24. marts), ar ko uz laiku atsauc Mjanmas Savienības piekļuvi vispārējām tarifa preferencēm ⁽²⁾, 1. pantā, kas grozīts ar 28. panta 1. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 732/2008 (2008. gada 22. jūlijs) par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmā no 2009. gada 1. janvāra ⁽³⁾, noteikts, ka uz laiku tiek atsaukta Mjanmas/Birmas piekļuve vispārējām tarifa preferencēm, kuras piešķir ar Regulu (EK) Nr. 732/2008.

(2) Regulas (EK) Nr. 732/2008 15. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikts, ka minētajā regulā minētā preferenču režīma piemērošanu visiem vai dažiem produktiem, kuru izcelsme ir saņēmējvalstī, var uz laiku atcelt par nopietniem un sistemātiskiem tādu principu pārkāpumiem, kas izklāstīti minētās regulas III pielikuma A daļā uzskaitītajās konvencijās, pamatojoties uz attiecīgo uzraudzības iestāžu slēdzienu.

(3) Starptautiskās Darba organizācijas (ILO) 1930. gada Konvencija par piespiedu darbu (Nr. 29) ir minēta Regulas (EK) Nr. 732/2008 III pielikuma A daļā.

(4) Ievērojot Regulas (EK) Nr. 552/97 2. pantu, minētās regulas piemērošana būtu jābeidz, ņemot vērā Komisijas

(5) Starptautiskā darba konference (ILC) 2012. gada 13. jūnijā pieņēma rezolūciju "Par pasākumiem attiecībā uz Mjanmu, ko pieņem, pamatojoties uz ILO konstitūcijas 33. pantu" ("ILC rezolūcija"). Ņemot vērā ILC Standartu piemērošanas komitejas 2012. gada 4. jūnija secinājumus un to, ka esošo pasākumu turpināšana vairs nesniegtu iecerēto rezultātu, ILC nolēma atcelt ierobežojumus, ar kuriem Mjanmas/Birmas valdībai tika liegta piekļuve ILO tehniskajai sadarbībai un palīdzībai. Tā arī uz gadu apturēja ILO prasību saviem biedriem pārskatīt attiecības ar Mjanmu/Birmu, lai nodrošinātu, ka šajās attiecībās netiek izmantots piespiedu darbs.

(6) 2012. gada 17. septembrī Komisija publicēja ziņojumu, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 552/97 2. pantu attiecībā uz piespiedu darbu Mjanmā/Birmā, kurā ietverti tās secinājumi ("ziņojums"). Ziņojumā secināts, ka progress, kuru Mjanma/Birma ir panākusi ILO ieteikumu ievērošanā un kuru apstiprinājušas attiecīgās ILO uzraudzības iestādes, nozīmē, ka to principu pārkāpumi, kas minēti ILO Konvencijā Nr. 29, vairs nav uzskatāmi par "nopietniem un sistemātiskiem", un ieteikts, ka Mjanmas/Birmas piekļuvi vispārējām tarifa preferencēm būtu jāatjauno.

(7) Ņemot vērā ILC rezolūciju un minēto ziņojumu un, ievērojot Regulas (EK) Nr. 552/97 2. pantu, ar to datumu, kurā tika pieņemta ILC rezolūcija, būtu jāatceļ Mjanmas/Birmas uz laiku apturētā piekļuve tarifa preferencēm, kas piešķirtas ar Regulu (EK) Nr. 732/2008.

(8) Komisijai būtu jāturpina uzraudzīt situācija Mjanmā/Birmā attiecībā uz piespiedu darbu un būtu jāreaģē uz to saskaņā ar spēkā esošajām procedūrām, tostarp nepieciešamības gadījumā atsākot atcelšanas procedūras,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 552/97.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 23. maija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 10. jūnija lēmums.

⁽²⁾ OV L 85, 27.3.1997., 8. lpp.

⁽³⁾ OV L 211, 6.8.2008., 1. lpp.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2012. gada 13. jūnija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2013. gada 12. jūnijā

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. CREIGHTON*

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 608/2013

(2013. gada 12. jūnijs)

par muitas darbu intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanā un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1383/2003

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Padome 2008. gada 25. septembra Rezolūcijā par visaptverošu Eiropas mēroga plānu cīņai pret viltošanu un pirātismu pieprasīja pārskatīt Padomes Regulu (EK) Nr. 1383/2003 (2003. gada 22. jūlijs) par muitas rīcību attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas šādas tiesības ⁽²⁾.
- (2) Tādu preču tirdzniecība, ar kurām pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, rada lielu kaitējumu tiesību subjektiem, lietotājiem vai ražotāju grupām un likumīgajiem ražotājiem un tirgotājiem. Ar šādu tirdzniecību varētu arī tikt maldināti patērētāji, un dažos gadījumos varētu tikt apdraudēta viņu veselība un drošība. Minētās preces, cik vien iespējams, Savienībā nevajadzētu laist apgrozībā, un būtu jāpieņem pasākumi, lai novērstu šādu nelikumīgu tirdzniecību, neierobežojot likumīgo tirdzniecību.
- (3) Pārskatot Regulu (EK) Nr. 1383/2003, tika konstatēts, ka, ņemot vērā izmaiņas ekonomikas, tirdzniecības un juridiskajā jomā, ir nepieciešami daži tiesiskā regulējuma uzlabojumi, lai muitas dienesti intelektuālā īpašuma tiesības īstenotu efektīvāk, kā arī lai nodrošinātu pienācīgu juridisko noteiktību.
- (4) Muitas dienestiem vajadzētu būt kompetentiem īstenot intelektuālā īpašuma tiesības attiecībā uz precēm, kas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem muitas jomā ir pakļautas muitas uzraudzībai vai muitas kontrolei, un pienācīgi pārbaudīt šādas preces, lai novērstu darbības, ar ko tiek pārkāpti tiesību akti intelektuālā īpašuma tiesību jomā. Intelektuālā īpašuma tiesību īstenošana uz robežām, kur attiecīgās preces tiek pakļautas vai kur tām vajadzētu būt pakļautām muitas uzraudzībai vai muitas kontrolei, ir efektīvs veids, kā ātri un iedarbīgi nodrošināt tiesisku aizsardzību tiesību subjektam, kā arī lietotājiem un ražotāju grupām. Ja muitas dienesti uz robežas aptur preču izlaišanu vai aiztur preces, būtu vajadzīga tikai viena tiesvedības procedūra, savukārt vairākas atsevišķas procedūras būtu nepieciešamas, lai tādā pašā līmenī nodrošinātu tiesību īstenošanu attiecībā uz precēm, kuras ir nonākušas tirgū un kuru sūtījumi ir sadalīti un piegādāti mazumtirgotājiem. Izņēmums būtu jānosaka attiecībā uz precēm, kas brīvā apgrozībā izlaistas galapatēriņa režīmā, jo šādas preces, kaut arī izlaistas brīvā apgrozībā, joprojām ir muitas uzraudzībā. Šī regula nebūtu jāpiemēro attiecībā uz precēm, kuras ceļotāji pārvadā savā personiskajā bagāžā, ar noteikumu, ka šīs preces ir paredzētas ceļotāju personiskai lietošanai un nav nekādu pazīmju, kas liecinātu, ka notiek komerciāla rakstura pārvadājumi.
- (5) Regula (EK) Nr. 1383/2003 neattiecas uz dažiem intelektuālā īpašuma tiesību veidiem, un daži pārkāpumu veidi neietilpst tās darbības jomā. Lai pastiprinātu intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanu, muitas darbības būtu jāattiecinā arī uz tiem pārkāpumu veidiem, uz kuriem Regula (EK) Nr. 1383/2003 neattiecas. Tādēļ papildus tiesībām, uz kurām jau attiecas Regula (EK) Nr. 1383/2003, šai regulai būtu jāattiecas uz komercnosaukumiem, ciktāl tie saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ir aizsargāti kā ekskluzīvas īpašuma tiesības, uz pusvadītāju izstrādājumu topogrāfijām, funkcionālajiem modeļiem un ierīcēm, kas galvenokārt izstrādātas, izgatavotas vai pielāgotas, lai radītu iespējas apiet tehnoloģiskos līdzekļus vai lai atvieglotu to apiešanu.
- (6) Regulas (EK) Nr. 1383/2003 darbības jomā neietilpst pārkāpumi, kas saistīti ar tā dēvēto nelikumīgo paralēlo tirdzniecību un pārsniegumiem. Preces, kas saistītas ar nelikumīgu paralēlo tirdzniecību, proti, kas izgatavotas ar tiesību subjekta piekrišanu, bet Eiropas Ekonomikas zonā pirmoreiz tirgū nonākušas bez tā piekrišanas, un kas saistītas ar pārsniegumiem, proti, persona, kuru

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 3. jūlija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 16. maija nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽²⁾ OV L 196, 2.8.2003., 7. lpp.

tiesību subjekts ir pilnvarojis izgatavot preces noteiktā daudzumā, tās izgatavojusi, pārsniedzot daudzumu, par ko vienojusies ar tiesību subjektu, tiek izgatavotas kā autentiskas preces, un tādēļ nav lietderīgi paredzēt, lai muitas dienesti pievērs uzmanību šādām precēm. Tādēļ no šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz arī nelikumīga paralēlā tirdzniecība un pārsniegumi.

- (7) Lai nodrošinātu šīs regulas pareizu īstenošanu, dalībvalstīm sadarbībā ar Komisiju būtu atbilstīgi jāapmāca muitas darbinieki.
- (8) Pilnībā īstenojot šo regulu, tiks papildus veicināta tāda iekšējā tirgus darbība, kurā tiesību subjektiem nodrošina efektīvāku aizsardzību, sekmē radošumu un jauninājumus un kurā patērētāji saņem uzticamus un kvalitatīvus izstrādājumus, un tam savukārt būtu jāveicina pārrobežu darījumi starp patērētājiem, uzņēmumiem un tirgotājiem.
- (9) Dalībvalstīm ir arvien mazāk resursu muitas jomā. Tāpēc būtu jāatbalsta riska pārvaldības tehnoloģiju un stratēģiju veicināšana, lai maksimāli izmantotu muitas dienestiem pieejamos resursus.
- (10) Šajā regulā ir iekļauti tikai procesuālie noteikumi muitas dienestiem. Tātad ar šo regulu netiek paredzēti kritēriji, pēc kuriem nosaka, vai noticis intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums.
- (11) Saskaņā ar PTO ministru konferencē Dohā 2001. gada 14. novembrī pieņemto Deklarāciju par TRIPS nolīgumu un sabiedrības veselību Nolīgumu par intelektuālā īpašuma tiesību aspektiem saistībā ar tirdzniecību (TRIPS nolīgums) var interpretēt un īstenot un tas būtu jāinterpretē un jāīsteno tā, lai tiktu atbalstītas PTO locekļu tiesības aizsargāt sabiedrības veselību un jo īpaši tiesības veicināt vispārēju piekļuvi zālēm. Tādēļ, ievērojot Savienības starptautiskās saistības un tās politiku attiecībā uz sadarbību attīstības jomā, attiecībā uz zālēm, kuru pārvadāšana, šķērsojot Savienības muitas teritoriju (ar vai bez pārkraušanas, uzglabāšanas noliktavā, kravas sadalīšanas vai pārvadāšanas veida vai transportlīdzekļu maiņas), ir tikai daļa no visa pārvadājuma, kas sākas un

beidzas ārpus Savienības teritorijas, muitas dienestiem, novērtējot intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma risku, būtu jāņem vērā jebkura būtiska iespējamība, ka šādas zāles varētu nonākt Savienības tirgū.

- (12) Šai regulai nebūtu jāietekmē noteikumi, ar ko reglamentē tiesu kompetenci, jo īpaši tie noteikumi, kuri iekļauti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽¹⁾.
- (13) Personām, lietotājiem, struktūrām vai ražotāju grupām, kas var savā vārdā uzsākt tiesvedību par iespējamu intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu, vajadzētu būt tiesīgām iesniegt pieprasījumu.
- (14) Lai nodrošinātu, ka intelektuālā īpašuma tiesības tiek īstenotas visā Savienībā, ir lietderīgi atļaut personām vai vienībām, kas vēlas īstenot tiesības, kuras attiecas uz visu Savienības teritoriju, vērsties vienas dalībvalsts muitas dienestos. Šādiem pieprasītājiem vajadzētu spēt prasīt, lai minētie dienesti pieņem lēmumu, kurā noteikts, ka jārikojas, lai izpildītu intelektuālā īpašuma tiesības gan viņu pašu dalībvalstī, gan jebkurā citā dalībvalstī.
- (15) Lai nodrošinātu intelektuālā īpašuma tiesību savlaicīgu īstenošanu, būtu jānodrošina, ka gadījumos, kad muitas dienestiem saskaņā ar pamatotām norādēm ir aizdomas, ka ar to uzraudzībā esošajām precēm tiek pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, tie gan pēc savas iniciatīvas, gan pēc pieprasījuma var pārtraukt minēto preču laišanu apgrozībā vai aizturēt tās, lai ļautu personai vai vienībai, kura ir tiesīga iesniegt pieprasījumu, uzsākt tiesvedību ar mērķi noteikt, vai ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības.
- (16) Ar Regulu (EK) Nr. 1383/2003 dalībvalstīm deva atļauju noteikt procedūru, saskaņā ar kuru ir atļauts konkrētas preces iznīcināt, neuzsākot tiesvedību, kurā būtu jākonstatē, vai ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības. Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. decembra Rezolūcijā par viltošanas ietekmi uz starptautisko tirdzniecību ⁽²⁾ ir atzīts, ka dalībvalstīs, kurās minētā procedūra ir pieejama, šāda procedūra ir izrādījusies ļoti veiksmīga. Tādēļ šai procedūrai vajadzētu būt obligātai attiecībā uz visiem intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem, un tā būtu jāpiemēro, ja preču deklarētājs vai valdītājs piekristo

⁽¹⁾ OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 45 E, 23.2.2010., 47. lpp.

- iznīcināšanai. Turklāt šajā procedūrā būtu jāparedz, ka muitas dienesti drīkst uzskatīt, ka preču deklarētājs vai valdītājs ir piekritis preču iznīcināšanai, ja noteiktā laika posmā viņš nepārprotami nav iebildis pret preču iznīcināšanu.
- (17) Lai maksimāli samazinātu administratīvo slogu un izmaksas, būtu jāievieš konkrēta procedūra attiecībā uz maziem sūtījumiem, kuros ir viltotas un pirātiskas preces; tādējādi būtu ļauts šīs preces iznīcināt bez pieprasījuma iesniegšanas nepārprotami izteiktas piekrišanas. Tomēr, lai minētā procedūra tiktu piemērota, pieprasījuma iesniegšanai pieprasījumā būtu jāpaūz vispārīgs lūgums to piemērot. Turklāt muitas dienestiem vajadzētu būt arī iespējai prasīt, lai pieprasījuma iesniegšana segtu izmaksas, kas saistītas ar minētās procedūras piemērošanu.
- (18) Lielākas juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi mainīt termiņus attiecībā uz tādu preču izlaišanas apturēšanu vai aizturēšanu, par kurām ir aizdomas, ka ar tām pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, un nosacījumus, kuros ir paredzēts, ka muitas dienestiem jāsniedz attiecīgajām personām un vienībām informācija par aizturētajām precēm, kā paredzēts Regulā (EK) Nr. 1383/2003.
- (19) Ņemot vērā, ka pasākumi, ko muitas dienesti pieņem, īstenojot šo regulu, ir pagaidu un preventīvi un ka atšķiras to pušu intereses, kuras minētie pasākumi ietekmē, būtu jāpielāgo daži procedūru aspekti, lai nodrošinātu netraucētu regulas piemērošanu, vienlaikus ievērojot attiecīgo pušu tiesības. Tādējādi saistībā ar dažādiem paziņojumiem, kas paredzēti šajā regulā, muitas dienestiem būtu jāinformē attiecīgā persona, pamatojoties uz dokumentiem par muitas procedūru vai stāvokli, kādā preces atrodas. Turklāt, tā kā preču iznīcināšanas kārtība netieši nozīmē to, ka gan preču deklarētājam vai valdītājam, gan lēmuma saņēmējam būtu līdztekus jādara zināmi savi iespējamie iebildumi pret iznīcināšanu, būtu jānodrošina, lai lēmuma saņēmējam būtu iespēja reaģēt uz iebildumu, ko pret iznīcināšanu varētu paust preču deklarētājs vai valdītājs. Tādēļ būtu jānodrošina, lai preču deklarētājam vai valdītājam par preču izlaišanas apturēšanu vai preču aizturēšanu tiktu paziņots pirms lēmuma saņēmēja vai tajā pašā dienā.
- (20) Muitas dienesti un Komisija tiek mudināti sadarboties ar Eiropas Intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu novēršanas centru atbilstīgi to attiecīgajai kompetencei.
- (21) Lai novērstu tādu preču starptautisko tirdzniecību, ar kurām pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, TRIPS nolīgumā ir paredzēts, ka PTO dalībvalstīm ir jāveicina informācijas apmaiņa starp muitas dienestiem par šādu preču tirdzniecību. Tātad Komisijai un dalībvalstu muitas dienestiem vajadzētu būt iespējai ar trešo valstu atbilstīgiem dienestiem apmainīties ar informāciju par gadījumiem, kad ir aizdomas, ka tiek pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, tostarp par precēm, kuru tranzītam izmanto Savienības teritoriju un kuru izcelsme vai galamērķis ir minētās trešās valstis.
- (22) Efektivitātes labad būtu jāpiemēro Padomes Regula (EK) Nr. 515/97 (1997. gada 13. marts) par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu ⁽¹⁾.
- (23) Muitas dienestu pienākumi būtu jānosaka saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, taču tam, ka muitas dienesti apstiprina pieprasījumu, nevajadzētu nozīmēt, ka lēmuma saņēmējam ir tiesības uz kompensāciju gadījumā, kad preces, par kurām ir aizdomas, ka tiek pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, muitas dienesti nav atklājuši un tās ir izlaistas apgrozībā vai nav veikti nekādi pasākumi, lai šādas preces aizturētu.
- (24) Tā kā muitas dienesti rīkojas pēc pieprasījuma, ir lietderīgi paredzēt, ka lēmuma saņēmējam būtu jāsedz visas izmaksas, kas muitas dienestiem radušās, veicot pasākumus, lai īstenotu lēmuma saņēmēja intelektuālā īpašuma tiesības. Tomēr tam nevajadzētu nozīmēt, ka lēmuma saņēmējs nevar prasīt kompensāciju no tiesību pārkāpēja vai citām personām, kuras saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā preces atklātas, varētu uzskatīt par atbildīgām. Attiecīgos gadījumos šādas personas varētu ietvert arī starpniekus. Izmaksas un zaudējumi, kas personām, kuras nav muitas dienesti, radušies muitas rīcības dēļ, ja preču izlaišana ir apturēta vai preces ir aizturētas, pamatojoties uz trešās personas prasību, kas balstīta uz intelektuālā īpašuma tiesībām, būtu jāreglamentē ar speciāliem tiesību aktiem, kas piemērojami katrā konkrētajā gadījumā.
- (25) Šajā regulā ir paredzēts, ka muitas dienesti var atļaut muitas uzraudzībā no vienas vietas uz citu Savienības muitas teritorijā pārvietot preces, kuras ir jāznīcina. Turklāt muitas dienesti var nolemt šādas preces izlaist

⁽¹⁾ OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.

brīvā apgrozībā, lai tās pēc tam tiktu pārstrādātas vai lai no tām atbrīvotos nekomerciālā veidā, tostarp izpratnes veicināšanas, apmācības un izglītošanas nolūkā.

- (26) Muitas dienestu veiktā intelektuālā īpašuma tiesību īstenošana ietvers datu apmaiņu par lēmumiem, kas pieņemti par pieprasījumiem. Šāda datu apstrāde attiecas arī uz personas datiem, un tā būtu jāveic saskaņā ar Savienības tiesībām, kā izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽²⁾.

- (27) Apmaiņa ar informāciju, kas attiecas uz lēmumiem par pieprasījumiem un muitas rīcību, būtu jāveic, izmantojot centrālo elektronisko datubāzi. Būtu jānosaka vienība, kas kontrolēs un pārvaldīs datubāzi, un vienības, kuras būs atbildīgas par datubāzē iekļauto datu apstrādes drošību. Paredzot jebkādu iespējamo sadarbību vai apmaiņu, vispirms un galvenokārt būtu jāievēro datu izmantošanas mērķa ierobežojuma princips, proti, dati būtu jāizmanto tikai tam mērķim, kuram attiecīgā datubāze izveidota, un nevajadzētu atļaut datu papildu apmaiņu vai savstarpēju izmantošanu citā nolūkā.

- (28) Lai nodrošinātu iespēju pielāgot mazo sūtījumu definīciju, ja izrādās, ka praksē tā nav piemērojama, ņemot vērā vajadzību nodrošināt procedūras efektīvu darbību vai lai vajadzības gadījumā novērstu minētās procedūras apiešanu attiecībā uz sūtījumu sastāvu, būtu jādod pilnvaras Komisijai pieņemt vispārēji piemērojamus nelegislatīvus aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, lai grozītu nebūtiskus elementus mazo sūtījumu definīcijā, proti, tajā noteiktās konkrētās daudzuma norādes. Īpaši būtiski ir, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

- (29) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus to noteikumu piemērošanai, ar kuriem paredz, kā praksē tiek veikta datu apmaiņa ar trešām valstīm, un to noteikumu piemērošanai, kas attiecas uz pieprasījuma veidlapām un veidlapām, ko izmanto, lai lūgtu pagarināt laikposmu, kurā muitas dienestiem jāveic attiecīgie pasākumi, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras, proti, pilnvaras noteikt minētās datu apmaiņas norises kārtību un izstrādāt standarta veidlapas. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽³⁾. Īstenojamo regulas noteikumu priekšmets attiecas uz kopējās tirdzniecības politikas jomu, tomēr, lai izstrādātu standarta veidlapas, būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra, ņemot vērā attiecīgo īstenošanas aktu veidu un ietekmi, jo visas norādes par to, kādu informāciju minētajās veidlapās iekļauj, tieši izriet no šajā regulā minētā. Tādēļ ar minētajiem īstenošanas aktiem noteiks tikai veidlapas formu un struktūru, un tie nekādi neietekmēs Savienības kopējo tirdzniecības politiku.

- (30) Regula (EK) Nr. 1383/2003 būtu jāatceļ.

- (31) Ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju apspriedās saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu, un tas sniedza atzinumu 2011. gada 12. oktobrī⁽⁴⁾.

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu paredz nosacījumus un procedūras muitas dienestu rīcībai gadījumos, kad preces, par kurām ir aizdomas, ka ar tām pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris), ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu⁽⁵⁾, ir pakļautas vai tām vajadzētu būt pakļautām muitas uzraudzībai vai muitas kontrolei Savienības muitas teritorijā, īpaši preces šādos gadījumos:

- a) ja tās ir deklarētas izlaišanai brīvā apgrozībā, eksportēšanai vai atkārtotai eksportēšanai;

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 363, 13.12.2011., 3. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

b) ja tās tiek ievestas Savienības muitas teritorijā vai izvestas no tās;

c) ja tām piemēro muitas maksājumu atlikšanas procedūru vai ja tās novieto brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā.

2. Attiecībā uz precēm, kas pakļautas muitas uzraudzībai vai muitas kontrolei, un neskarot 17. un 18. pantu, muitas dienesti saskaņā ar riska analīzes kritērijiem veic atbilstīgas muitas kontroles un īsteno samērīgus identifikācijas pasākumus, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 13. panta 1. punktā un 72. pantā, lai novērstu darbības, ar kurām tiek pārkāptas Savienības teritorijā piemērojamās intelektuālā īpašuma tiesības, un lai intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanā sadarbotos ar trešām valstīm.

3. Šī regula neattiecas uz precēm, kas brīvā apgrozībā izlaistas galapatēriņa režīmā.

4. Šī regula neattiecas uz nekomerciālām precēm, kas atrodas ceļotāju personiskajā bagāžā.

5. Šī regula neattiecas uz precēm, kas izgatavotas ar tiesību subjekta piekrišanu, vai uz precēm, ko persona, kuru tiesību subjekts ir pilnvarojis izgatavot preces noteiktā daudzumā, ir izgatavojusi, pārsniedzot daudzumu, par ko vienojusies ar tiesību subjektu.

6. Šī regula neietekmē valstu vai Savienības tiesību aktus, kas attiecas uz intelektuālo īpašumu, vai dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz kriminālprocesu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

1) "intelektuālā īpašuma tiesības" nozīmē:

a) preču zīmi;

b) dizainparaugu;

c) autortiesības vai blakustiesības, kā paredzēts valsts vai Savienības tiesību aktos;

d) ģeogrāfiskās izcelsmes norādi;

e) patentu, kā paredzēts valsts vai Savienības tiesību aktos;

f) papildu aizsardzības sertifikātu zālēm, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 469/2009 (2009. gada 6. maijs) par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm ⁽¹⁾;

g) papildu aizsardzības sertifikātu augu aizsardzības līdzekļiem, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1610/96 (1996. gada 23. jūlijs) par papildu aizsardzības sertifikāta ieviešanu attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem ⁽²⁾;

h) tiesības uz Kopienas augu šķirņu aizsardzību, kā paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 (1994. gada 27. jūlijs) par Kopienas augu šķirņu aizsardzību ⁽³⁾;

i) tiesības uz augu šķirņu aizsardzību, kā paredzēts valsts tiesību aktos;

j) pusvadītāju izstrādājumu topogrāfiju, kā paredzēts valsts vai Savienības tiesību aktos;

k) funkcionālo modeļi, ciktāl tas aizsargāts kā intelektuālā īpašuma tiesības saskaņā ar valsts vai Savienības tiesību aktiem;

l) komercnosaukumu, ciktāl tas aizsargāts kā ekskluzīvas intelektuālā īpašuma tiesības saskaņā ar valsts vai Savienības tiesību aktiem;

2) "preču zīme" ir:

a) Kopienas preču zīme atbilstīgi Padomes Regulai (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi ⁽⁴⁾;

b) dalībvalstī reģistrēta preču zīme vai – Beļģijas, Nīderlandes vai Luksemburgas gadījumā – Beniluksa valstu Intelektuālā īpašuma birojā reģistrēta preču zīme;

c) preču zīme, kas reģistrēta saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem un kas ir spēkā kādā no dalībvalstīm vai Savienībā;

3) "dizainparaugs" ir:

a) Kopienas dizainparaugs, kā paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ OV L 152, 16.6.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 198, 8.8.1996., 30. lpp.

⁽³⁾ OV L 227, 1.9.1994., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 78, 24.3.2009., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 3, 5.1.2002., 1. lpp.

- b) dalībvalstī reģistrēts dizainparaugs vai – Beļģijas, Nīderlandes vai Luksemburgas gadījumā – Beniluksa valstu intelektuālā īpašuma birojā reģistrēts dizainparaugs;
- c) dizainparaugs, kas reģistrēts saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem un kas ir spēkā kādā no dalībvalstīm vai Savienībā;
- 4) “ģeogrāfiskās izcelsmes norāde” ir:
- a) lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde vai cilmes vietas nosaukums, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām ⁽¹⁾;
- b) vīna ģeogrāfiskās izcelsmes norāde vai cilmes vietas nosaukums, kā paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽²⁾;
- c) aromatizētu vīna kokteiļu ģeogrāfiskais nosaukums, kā paredzēts Padomes Regulā (EEK) Nr. 1601/91 (1991. gada 10. jūnijs), ar ko nosaka vispārīgus noteikumus par aromatizētu vīnu, aromatizētus vīnus saturošu dzērienu un aromatizētus vīnus saturošu kokteiļu definēšanu un to nosaukumu un noformējumu veidošanu ⁽³⁾;
- d) stipro alkoholisko dzērienu ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību ⁽⁴⁾;
- e) tādu produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kuri neietilpst a) līdz d) apakšpunktā minētajās kategorijās, ciktāl tai saskaņā ar valsts vai Savienības tiesību aktiem ir noteikts ekskluzīvu intelektuālā īpašuma tiesību statuss;
- f) ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kura paredzēta saskaņā ar nolīgumiem starp Savienību un trešām valstīm un kura minēta šajos nolīgumos;
- 5) “viltotas preces” ir:
- a) preces, ar kurām dalībvalstī, kurā tās tiek atklātas, pārkāpj tiesības uz preču zīmi un uz kurām bez atļaujas ir norādīta preču zīme, kas pilnīgi atbilst preču zīmei, kas likumīgi reģistrēta tādām pašām preču veidam, vai preču zīme, kuras būtiskos elementus nevar atšķirt no likumīgi reģistrētās preču zīmes;
- b) preces, ar kurām dalībvalstī, kurā tās tiek atklātas, pārkāpj tiesības uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un uz kurām norādīti vai kuras apzīmē ar nosaukumu vai terminu, kas aizsargāts saistībā ar minēto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi;
- c) jebkāds iepakojums, etiķete, uzlīme, brošūra, lietošanas instrukcija, garantijas dokuments vai cits līdzīgs izstrādājums (pat ja tas atveidots atsevišķi), saistībā ar kuru tiek pārkāptas tiesības uz preču zīmi vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un uz kura ir norādīta zīme, nosaukums vai termins, kas pilnīgi atbilst likumīgi reģistrētai preču zīmei vai aizsargātai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei, vai kura būtiskos elementus nevar atšķirt no tādas preču zīmes vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kuru var izmantot tādām pašām preču veidam, kam attiecīgā preču zīme vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir reģistrēta;
- 6) “pirātiskas preces” ir preces, ar kurām dalībvalstī, kurā tās tiek atklātas, pārkāpj autortiesības vai blakustiesības, vai tiesības uz dizainparaugu un kuras ir vai ietver kopijas, kas izgatavotas bez autortiesību vai blakustiesību, vai dizainparauga tiesību subjekta piekrišanas vai tās personas piekrišanas, kuru tiesību subjekts pilnvarojis attiecīgajā preču izgatavošanas valstī;
- 7) “preces, par kurām ir aizdomas, ka ar tām pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības” ir preces, par kurām ir pietiekamas liecības, ka dalībvalstī, kurā minētās preces ir atklātas, tās *prima facie* ir:
- a) preces, ar kurām minētajā dalībvalstī pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības;
- b) ierīces, izstrādājumi vai sastāvdaļas, kas galvenokārt izstrādātas, izgatavotas vai pielāgotas, lai varētu apiet tādu tehnoloģiju, ierīci vai sastāvdaļu vai lai atvieglotu tādas tehnoloģijas, ierīces vai sastāvdaļas apiešanu, kuru parasti izmanto, lai nepieļautu vai ierobežotu darbības ar izstrādājumiem, ko autortiesību vai jebkuru blakustiesību subjekts nav atļāvis un kas attiecas uz darbību, ar kuru pārkāpj minētās tiesības minētajā dalībvalstī;
- c) jebkura veidne vai matrice, kas ir īpaši izstrādāta vai pielāgota tādu preču izgatavošanai, ar kurām pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, ja šādas veidnes un matricas attiecas uz darbību, ar kuru pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības minētajā dalībvalstī;

⁽¹⁾ OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 149, 14.6.1991., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.

- 8) "tiesību subjekts" ir persona, kam ir intelektuālā īpašuma tiesības;
- 9) "pieprasījums" ir kompetentajai muitas nodaļai iesniegts lūgums muitas dienestiem rīkoties gadījumos attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka ar tām tiek pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības;
- 10) "pieprasījums dalībvalstī" ir pieprasījums kādas dalībvalsts muitas dienestiem rīkoties šajā dalībvalstī;
- 11) "pieprasījums Savienībā" ir pieprasījums, kurš iesniegts vienā dalībvalstī un kurā šīs dalībvalsts un vienas vai vairāku citu dalībvalstu muitas dienestiem ir lūgts rīkoties attiecīgajās dalībvalstīs;
- 12) "pieprasītājs" ir persona vai vienība, kuras vārdā ir iesniegts pieprasījums;
- 13) "lēmuma saņēmējs" ir tāda lēmuma saņēmējs, ar kuru tiek apstiprināts pieprasījums;
- 14) "preču valdītājs" ir persona, kas ir to preču īpašnieks, par kurām ir aizdomas, ka ar tām pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, vai kam ir līdzīgas tiesības rīkoties ar tām, vai kam ir fiziska vara pār šādām precēm;
- 15) "deklarētājs" ir deklarētājs, kā definēts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 4. panta 18. punktā;
- 16) "iznīcināšana" ir preču fiziska iznīcināšana, pārstrāde vai nekomerciāla atbrīvošanās no precēm tā, lai neradītu kaitējumu lēmuma saņēmējam;
- 17) "Savienības muitas teritorija" ir Kopienas muitas teritorija, kā definēts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 3. pantā;
- 18) "preču izlaišana" ir preču izlaišana, kā definēts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 4. panta 20. punktā;
- 19) "mazs sūtījums" ir pasta vai ekspreskurjerpasta sūtījums:
- a) kurš sastāv no trim vienībām vai mazāk;
- vai
- b) kura bruto svars ir mazāks par diviem kilogramiem.
- 20) "preces, kas ātri bojājas," ir preces, kuras muitas dienesti uzskata par tādām, kas bojājas, ja tās uzglabā līdz 20 dienām no dienas, kad apturēta šo preču izlaišana, vai pēc to aizturēšanas;
- 21) "ekskluzīva licence" ir licence (neatkarīgi no tā, vai tā ir vispārēja vai ierobežota), saskaņā ar kuru licenciāts drīkst izmantot intelektuālā īpašuma tiesības tā, kā tas atļauts saskaņā ar minēto licenci, bet tas ir aizliegts visām pārējām personām, tostarp personai, kas licenci piešķir.

II NODAĻA

PIEPRASĪJUMI

1. IEDAĻA

Pieprasījumu iesniegšana

3. pants

Tiesības iesniegt pieprasījumu

Šādas personas un vienības, ciktāl tās ir tiesīgas iesniegt pieprasījumu, lai noteiktu, vai ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, dalībvalstī vai dalībvalstīs, kurās muitas dienestiem lūdz rīkoties, ir tiesīgas iesniegt:

1) pieprasījumu dalībvalstī vai pieprasījumu Savienībā:

a) tiesību subjekti;

b) intelektuālā īpašuma kolektīvo tiesību pārvaldes iestādes, kas minētas 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu ⁽²⁾;

c) profesionālās aizstāvības iestādes, kas minētas Direktīvas 2004/48/EK 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā;

Piemērojot a) apakšpunktu, "vienības" ir preces, kas klasificēta atbilstīgi kombinētajai nomenklatūrai saskaņā ar I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un

⁽¹⁾ OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 157, 30.4.2004., 45. lpp.

d) grupas Regulas (ES) Nr. 1151/2012 3. panta 2. punkta un 49. panta 1. punkta nozīmē, ražotāju grupas Regulas (EK) Nr. 1234/2007 118.e panta nozīmē vai līdzīgas ražotāju grupas, kas paredzētas Savienības tiesību aktos, ar kuriem reglamentē ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, jo īpaši Regulās (EEK) Nr. 1601/91 un (EK) Nr. 110/2008, un kas pārstāv ražotājus, kuru produktiem ir kāda ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, vai šādu grupu pārstāvji; saimnieciskās darbības veicēji, kas ir tiesīgi izmantot ģeogrāfiskās izcelsmes norādi; kā arī par attiecīgās ģeogrāfiskās norādes pārbaudēm atbildīgās struktūras vai iestādes;

2) pieprasījumu dalībvalstī:

a) personas vai vienības, kurām ir atļauts izmantot intelektuālā īpašuma tiesības un kurām tiesību subjekts ir devis oficiālu atļauju uzsākt tiesvedību, lai noteiktu, vai ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības;

b) ražotāju grupas, kas paredzētas dalībvalstu tiesību aktos, ar kuriem reglamentē ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, un kas pārstāv ražotājus, kuru produktiem ir ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, vai šādu grupu pārstāvji un saimnieciskās darbības veicēji, kas ir tiesīgi izmantot ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kā arī par attiecīgās ģeogrāfiskās norādes pārbaudēm atbildīgās struktūras vai iestādes;

3) pieprasījumu Savienībā: personas, kam ir ekskluzīvas licences attiecībā uz visu teritoriju divās vai vairākās dalībvalstīs, ja minētajiem licences valdītājiem tiesību subjekts ir devis oficiālu atļauju minētajās dalībvalstīs uzsākt tiesvedību, lai noteiktu, vai ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības.

4. pants

Intelektuālā īpašuma tiesības, uz kurām attiecas pieprasījums Savienībā

Pieprasījumu Savienībā var iesniegt tikai attiecībā uz visā Savienībā spēkā esošām intelektuālā īpašuma tiesībām, kuru pamatā ir Savienības tiesību akti.

5. pants

Pieprasījumu iesniegšana

1. Katra dalībvalsts norāda muitas nodaļu, kas ir kompetenta saņemt un apstrādāt pieprasījumus ("kompetentā muitas nodaļa"). Dalībvalsts attiecīgi informē Komisiju, un Komisija publisko dalībvalstu iecelto kompetento muitas nodaļu sarakstu.

2. Pieprasījumus iesniedz kompetentajai muitas nodaļai. Pieprasījumus aizpilda, izmantojot 6. pantā minēto veidlapu, un tiem jāsaturs tur prasītā informācija.

3. Ja pieprasījums tiek iesniegts pēc muitas dienestu paziņojuma par to, ka preču izlaišana ir apturēta vai preces ir aizturētas, saskaņā ar 18. panta 3. punktu, pieprasījums atbilst turpmāk norādītajam:

a) to iesniedz kompetentajai muitas nodaļai četru darbdienu laikā pēc tam, kad paziņots, ka preču izlaišana ir apturēta vai preces ir aizturētas;

b) tas ir pieprasījums dalībvalstī;

c) tajā ietver 6. panta 3. punktā minēto informāciju. Pieprasītājs tomēr var neiesniegt informāciju, kas norādīta minētā punkta g), h) vai i) apakšpunktā.

4. Izņemot apstākļus, kas minēti 3. panta 3. punktā, katrā dalībvalstī var iesniegt tikai vienu pieprasījumu dalībvalstī un vienu pieprasījumu Savienībā attiecībā uz vienu un to pašu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību minētajā dalībvalstī. Apstākļos, kas minēti 3. panta 3. punktā, ir atļauts iesniegt vairāk nekā vienu pieprasījumu Savienībā.

5. Ja pieprasījums Savienībā ir apstiprināts attiecībā uz dalībvalsti, saistībā ar kuru jau ir apstiprināts cits pieprasījums Savienībā, ko attiecībā uz tām pašām intelektuālā īpašuma tiesībām ir iesniedzis tas pats pieprasītājs, minētās dalībvalsts muitas dienesti rīkojas, pamatojoties uz pirmo apstiprināto pieprasījumu Savienībā. Tās informē kompetento muitas nodaļu dalībvalstī, kurā apstiprināts jebkurš turpmākais pieprasījums Savienībā, un tā groza vai atceļ lēmumu, ar kuru apstiprina minēto turpmāko pieprasījumu Savienībā.

6. Ja ir pieejamas datorizētas sistēmas pieprasījumu saņemšanai un apstrādei, pieprasījumus, kā arī to pielikumus iesniedz, izmantojot elektroniskas datu apstrādes metodes. Dalībvalstis un Komisija šādas sistēmas izstrādā, uztur un izmanto saskaņā ar daudzgadu stratēģisko plānu, kas minēts 8. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 70/2008/EK (2008. gada 15. janvāris) par elektronisku muitas un tirdzniecības vidi⁽¹⁾.

6. pants

Pieprasījuma veidlapa

1. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, izstrādā pieprasījuma veidlapas paraugu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

⁽¹⁾ OV L 23, 26.1.2008., 21. lpp.

2. Pieprasījuma veidlapā precizē informāciju, kas jāsniedz datu subjektam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 un valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK.

3. Komisija nodrošina, ka pieprasītājam veidlapā jo īpaši jānorāda šāda informācija:

- a) ziņas, kas attiecas uz pieprasītāju;
- b) pieprasītāja statuss 3. panta nozīmē;
- c) dokumenti, kuros sniegti pierādījumi, ar ko kompetentajai muitas nodaļai apliecina, ka pieprasītājs ir tiesīgs iesniegt pieprasījumu;
- d) ja pieprasītājs pieprasījumu iesniedz ar pārstāvja starpniecību – ziņas par personu, kas pieprasītāju pārstāv, un pierādījums tam, ka minētā persona ir pilnvarota rīkoties kā pārstāvis saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā pieprasījums ir iesniegts;
- e) īstenojamo intelektuālā īpašuma tiesību uzskaitījums;
- f) ja iesniegts pieprasījums Savienībā – dalībvalstis, kurās tiek pieprasīta muitas rīcība;
- g) konkrēti un tehniski dati par autentiskajām precēm, tostarp marķējumi, piemēram, svītrkods un vajadzības gadījumā attēli;
- h) informācija, kas vajadzīga, lai muitas dienesti varētu viegli identificēt attiecīgās preces;
- i) informācija, kas svarīga analīzei un novērtēšanai, kuru muitas dienesti veic, lai noteiktu attiecīgo intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma risku, piemēram, informācija par oficiālajiem izplatītājiem;
- j) norāde, vai saskaņā ar šā punkta g), h) vai i) apakšpunktu sniegtā informācija ir jāapzīmē kā ierobežotas pieejamības informācija saskaņā ar 31. panta 5. punktu;
- k) sīkākas ziņas par jebkuru pārstāvi, ko pieprasītājs iecēlis juridisko un tehnisko jautājumu risināšanai;
- l) pieprasītāja apņemšanās informēt kompetento muitas nodaļu par jebkuru no 15. pantā minētajām situācijām;

m) pieprasītāja apņemšanās sniegt un atjaunināt jebkuru informāciju, kas svarīga analīzei un novērtējumam, kuru muitas dienesti veic, lai noteiktu attiecīgo intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma risku;

n) pieprasītāja apņemšanās uzņemties atbildību saskaņā ar 28. pantā minētajiem nosacījumiem;

o) pieprasītāja apņemšanās segt 29. pantā minētās izmaksas saskaņā ar minētajā pantā paredzētajiem nosacījumiem;

p) pieprasītāja piekrišana tam, ka Komisija un dalībvalstis drīkst apstrādāt viņa iesniegtos datus;

q) norāde, vai pieprasītājs pieprasa izmantot 26. pantā minēto procedūru un vai piekriņt segt izmaksas – ja muitas dienesti to pieprasa – saistībā ar preču iznīcināšanu saskaņā ar minēto procedūru.

2. IEDAĻA

Lēmumi par pieprasījumiem

7. pants

Pieprasījumu ar nepilnīgu informāciju apstrāde

1. Ja kompetentā muitas nodaļa, saņemot pieprasījumu, uzskata, ka pieprasījumā nav iekļauta visa 6. panta 3. punktā minētā informācija, kompetentā muitas nodaļa lūdz pieprasītājam sniegt trūkstošo informāciju 10 darbdienu laikā pēc lūguma paziņošanas.

Šādos gadījumos 9. panta 1. punktā minēto termiņu aptur līdz brīdim, kad ir saņemta vajadzīgā informācija.

2. Ja pieprasītājs neiesniedz trūkstošo informāciju 1. punkta pirmajā daļā minētajā laikposmā, kompetentā muitas nodaļa pieprasījumu noraida.

8. pants

Maksas

No pieprasītāja neiekasē maksu, lai segtu administratīvās izmaksas, kas ir radušās saistībā ar pieprasījuma apstrādi.

9. pants

Paziņojumi par lēmumiem pieprasījumus apstiprināt vai noraidīt

1. Kompetentā muitas nodaļa par savu lēmumu apstiprināt vai noraidīt pieprasījumu pieprasītāju informē 30 darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas. Noraidīšanas gadījumā kompetentā muitas nodaļa norāda lēmuma iemeslus un sniedz informāciju par lēmuma pārsūdzēšanas kārtību.

2. Ja pieprasītāju par to, ka preču izlaišana ir apturēta vai preces ir aizturētas, muitas dienesti ir informējuši pirms pieprasījuma iesniegšanas, kompetentā muitas nodaļa par savu lēmumu apstiprināt vai noraidīt pieprasījumu pieprasītāju informē divu darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

10. pants

Lēmumi par pieprasījumiem

1. Lēmums, ar ko apstiprina pieprasījumu dalībvalstī, un jebkurš lēmums, ar ko šādu lēmumu atceļ vai groza, stājas spēkā dalībvalstī, kurā iesniegts pieprasījums dalībvalstī, nākamajā dienā pēc pieņemšanas.

Lēmums, ar ko pagarina laikposmu, kurā muitas dienestiem jārikojas, stājas spēkā dalībvalstī, kurā iesniegts pieprasījums dalībvalstī, dienā pēc tā laikposma beigām, kuru paredzēts pagarināt.

2. Lēmums, ar ko apstiprina pieprasījumu Savienībā, un jebkurš lēmums, ar ko šādu lēmumu atceļ vai groza, stājas spēkā šādi:

- a) dalībvalstī, kurā pieprasījums tika iesniegts, – dienā pēc lēmuma pieņemšanas;
- b) visās pārējās dalībvalstīs, kurās prasīts, lai muitas dienesti rīkotos, – nākamajā dienā pēc tās dienas, kad muitas dienesti ir informēti saskaņā ar 14. panta 2. punktu, ar noteikumu, ka lēmuma saņēmējs ir izpildījis 29. panta 3. punktā minētos pienākumus attiecībā uz tulkošanas izmaksām.

Lēmums, ar ko pagarina laikposmu, kurā muitas dienestiem jārikojas, stājas spēkā dalībvalstī, kurā iesniegts pieprasījums Savienībā, un visās pārējās dalībvalstīs, kurās ir prasīts, lai muitas dienesti rīkotos, dienā pēc tā laikposma beigām, kuru paredzēts pagarināt.

11. pants

Laikposms, kurā muitas dienestiem jārikojas

1. Apstiprinot pieprasījumu, kompetentā muitas nodaļa norāda laikposmu, kurā muitas dienestiem ir jārikojas.

Minētais laikposms sākas dienā, kurā, ievērojot 10. pantu, stājas spēkā lēmums par pieprasījuma apstiprināšanu, un tas nepārsniedz vienu gadu, skaitot no nākamās dienas pēc lēmuma pieņemšanas.

2. Ja pieprasījumā, kas iesniegts pēc tam, kad muitas dienesti saskaņā ar 18. panta 3. punktu ir paziņojuši, ka preču izlaišana

ir apturēta vai preces ir aizturētas, nav iekļauta 6. panta 3. punkta g), h) vai i) apakšpunktā minētā informācija, pieprasījumu apstiprina tikai, lai apturētu minēto preču izlaišanu vai preces aizturētu, ja vien 10 darbdienu laikā pēc paziņošanas, ka preču izlaišana ir apturēta vai preces ir aizturētas, minētā informācija netiek iesniegta.

3. Ja intelektuālā īpašuma tiesības zaudē spēku vai pieprasītājs citu iemeslu dēļ vairs nav tiesīgs iesniegt pieprasījumu, muitas dienesti neveic nekādus pasākumus. Pieprasījuma apstiprināšanas lēmumu atceļ vai attiecīgi groza tā kompetentā muitas nodaļa, kas lēmumu pieņēmusi.

12. pants

Muitas dienestu rīcībai paredzētā laikposma pagarināšana

1. Beidzoties laikposmam, kurā muitas dienestiem jārikojas, un pēc tam, kad lēmuma saņēmējs ir samaksājis visus parādus, kas tam saskaņā ar šo regulu ir jāatdod muitas dienestiem, kompetentā muitas nodaļa, kura pieņēma sākotnējo lēmumu, pēc lēmuma saņēmēja lūguma var laikposmu pagarināt.

2. Ja lūgumu pagarināt laikposmu, kurā muitas dienestiem jārikojas, kompetentā muitas nodaļa saņem tad, kad līdz termiņa, kurš jāpagarina, spēkā esamības beigām ir atlikušas mazāk nekā 30 darbdienas, tā minēto lūgumu var noraidīt.

3. Kompetentā muitas nodaļa savu lēmumu par pagarināšanu dara zināmu lēmuma saņēmējam 30 darbdienu laikā pēc 1. punktā minētā lūguma saņemšanas. Kompetentā muitas nodaļa norāda laikposmu, kurā muitas dienestiem ir jārikojas.

4. Pagarinātais laikposms, kurā muitas dienestiem jārikojas, sākas dienā pēc iepriekšējā laikposma beigām, un tas nav ilgāks par vienu gadu.

5. Ja intelektuālā īpašuma tiesības zaudē spēku vai pieprasītājs citu iemeslu dēļ vairs nav tiesīgs iesniegt pieprasījumu, muitas dienesti neveic nekādus pasākumus. Lēmumu, ar ko apstiprina pagarinājumu, atceļ vai attiecīgi groza tā kompetentā muitas nodaļa, kas minēto lēmumu pieņēmusi.

6. No lēmuma saņēmēja neiekasē nodevu, lai segtu administratīvās izmaksas, kas ir radušās saistībā ar laikposma pagarināšanas lūguma apstrādi.

7. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, izstrādā pagarināšanas lūguma veidlapu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 34. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

13. pants

Ar intelektuālā īpašuma tiesībām saistītā lēmuma grozīšana

Kompetentā muitas nodaļa, kas pieņēmusi lēmumu par pieprasījuma apstiprināšanu, pēc minētā lēmuma saņēmēja lūguma var grozīt lēmumā iekļauto intelektuālā īpašuma tiesību uzskaitījumu.

Ja tiek pievienotas jaunas intelektuālā īpašuma tiesības, lūgumā iekļauj informāciju, kas minēta 6. panta 3. punkta c), e), g), h) un i) apakšpunktā.

Attiecībā uz lēmumu, ar ko apstiprina pieprasījumu Savienībā, jebkuri grozījumi, kas saistīti ar intelektuālā īpašuma tiesību pievienošanu, ietver tikai 4. pantā noteiktās intelektuālā īpašuma tiesības.

14. pants

Kompetentās muitas nodaļas paziņošanas pienākumi

1. Kompetentā muitas nodaļa, kurai iesniegts pieprasījums dalībvalstī, tūlīt pēc šādu lēmumu pieņemšanas tos nosūta savas dalībvalsts muitas iestādēm:

- a) lēmumus, ar ko apstiprina pieprasījumu;
- b) lēmumus, ar ko atceļ lēmumus par pieprasījuma apstiprināšanu;
- c) lēmumus, ar ko groza lēmumus par pieprasījuma apstiprināšanu;
- d) lēmumus, ar ko pagarina laikposmu, kurā muitas dienestiem jārikojas.

2. Kompetentā muitas nodaļa, kurai iesniegts pieprasījums Savienībā, tūlīt pēc pieņemšanas nosūta pieprasījumā minētās dalībvalsts vai minēto dalībvalstu kompetentajai muitas nodaļai šādus lēmumus:

- a) lēmumus, ar ko apstiprina pieprasījumu;
- b) lēmumus, ar ko atceļ lēmumus par pieprasījuma apstiprināšanu;
- c) lēmumus, ar ko groza lēmumus par pieprasījuma apstiprināšanu;
- d) lēmumus, ar ko pagarina laikposmu, kurā muitas dienestiem jārikojas.

Kompetentā muitas nodaļa dalībvalstī vai dalībvalstīs, kas norādītas pieprasījumā Savienībā, tūlīt pēc minēto lēmumu saņemšanas nosūta tos savām muitas iestādēm.

3. Kompetentā muitas nodaļa dalībvalstī vai dalībvalstīs, kas norādītas pieprasījumā Savienībā, var lūgt kompetentajai muitas nodaļai, kura pieņēmusi lēmumu par pieprasījuma apstiprināšanu, sniegt tai papildu informāciju, ko uzskata par nepieciešamu, lai īstenotu minēto lēmumu.

4. Kompetentā muitas nodaļa savus lēmumus, ar ko atbilstīgi 16. panta 1. punkta b) apakšpunktam un 2. punktam aptur muitas dienestu veiktos pasākumus, nekavējoties pēc to pieņemšanas nosūta savas dalībvalsts muitas iestādēm.

15. pants

Lēmuma saņēmēja pienākumi sniegt paziņojumus

Lēmuma saņēmējs kompetentajai muitas nodaļai, kas apstiprinājusi pieprasījumu, nekavējoties paziņo:

- a) ja intelektuālā īpašuma tiesības, uz kurām attiecas pieprasījums, zaudē spēku;
- b) ja lēmuma saņēmējs citu iemeslu dēļ vairs nav tiesīgs iesniegt pieprasījumu;
- c) izmaiņas informācijā, kas minēta 6. panta 3. punktā.

16. pants

Lēmuma saņēmēja pienākumu nepildīšana

1. Ja lēmuma saņēmējs muitas dienestu sniegto informāciju izmanto mērķiem, kas nav minēti 21. pantā, kompetentā muitas nodaļa dalībvalstī, kurā informācija sniegta vai izmantota ļaunprātīgi, var:

- a) atcelt jebkuru lēmumu, ko tā pieņēmusi, lai minētajam lēmuma saņēmējam apstiprinātu pieprasījumu dalībvalstī, un atteikties pagarināt laikposmu, kurā muitas dienestiem jārikojas;
- b) tās teritorijā apturēt laikposmā, kurā muitas dienestiem jārikojas, jebkuru lēmumu, ar ko minētajam lēmuma saņēmējam apstiprina pieprasījumu Savienībā.

2. Kompetentā muitas nodaļa var nolemt apturēt muitas dienestu veiktos pasākumus līdz tā laikposma beigām, kurā muitas dienestiem jārikojas, ja lēmuma saņēmējs:

- a) nepilda paziņošanas pienākumus, kas noteikti 15. pantā;

- b) nepilda pienākumu attiecībā uz paraugu atdošanu, kas noteikts 19. panta 3. punktā;
- c) nepilda pienākumus attiecībā uz izmaksām un tulkojumu, kas noteikti 29. panta 1. un 3. punktā;
- d) bez pamatota iemesla neuzsāk tiesvedību, kā noteikts 23. panta 3. punktā vai 26. panta 9. punktā.

Attiecībā uz pieprasījumu Savienībā – lēmums par muitas dienestu veikto pasākumu apturēšanu ir spēkā tikai tajā dalībvalstī, kurā šāds lēmums ir pieņemts.

III NODAĻA

MUITAS DIENESTU RĪCĪBA

1. IEDAĻA

To preču izlaišanas apturēšana vai aizturēšana, par kurām ir aizdomas, ka ar tām pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības

17. pants

Preču izlaišanas apturēšana vai preču aizturēšana pēc pieprasījuma apstiprināšanas

1. Ja muitas dienesti atklāj preces, par kurām ir aizdomas, ka ar tām pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, attiecībā uz kurām ir pieņemts lēmums par pieprasījuma apstiprināšanu, muitas dienesti aptur minēto preču izlaišanu vai aiztur tās.

2. Pirms preču izlaišanas apturēšanas vai preču aizturēšanas muitas dienesti var lūgt lēmuma saņēmējam sniegt tiem jebkādu attiecīgu informāciju par attiecīgajām precēm. Vajadzības gadījumā muitas dienesti lēmuma saņēmējam var arī sniegt informāciju par preču faktisko vai lēsto daudzumu, to aktuālo vai iespējamo veidu, kā arī nosūtīt attiecīgo preču attēlus.

3. Muitas dienesti preču deklarētājam vai valdītājam par preču izlaišanas apturēšanu vai preču aizturēšanu paziņo vienas darbdienu laikā pēc apturēšanas vai aizturēšanas.

Ja muitas dienesti izvēlas paziņot preču valdītājam un divas vai vairāk personas tiek uzskatītas par preču valdītājiem, muitas dienestiem nav pienākuma sniegt informāciju vairāk nekā vienai no minētajām personām.

Muitas dienesti par preču izlaišanas apturēšanu vai preču aizturēšanu lēmuma saņēmējam paziņo tajā pašā dienā, kad ir paziņots preču deklarētājam vai valdītājam, vai tūlīt pēc tam.

Paziņojumā iekļauj informāciju par 23. pantā noteikto procedūru.

4. Muitas dienesti informē lēmuma saņēmēju un preču deklarētāju vai valdītāju par to preču faktisko vai lēsto daudzumu un faktisko vai iespējamo veidu, kuru izlaišana ir apturēta vai kuras ir aizturētas, vajadzības gadījumā iekļaujot attiecīgo preču pieejamos attēlus. Muitas dienesti lēmuma saņēmējam – pēc lūguma un ja tiem pieejami – paziņo arī to preču, kuru izlaišana ir apturēta vai kuras ir aizturētas, saņēmēja, nosūtītāja, deklarētāja vai valdītāja vārdu/nosaukumu un adresi, muitas procedūru un izcelsmi, vietu, no kuras preces ievēd, un galamērķi.

18. pants

Preču izlaišanas apturēšana vai preču aizturēšana pirms pieprasījuma apstiprināšanas

1. Ja muitas dienesti atklāj preces, par kurām ir aizdomas, ka ar tām pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, un uz kurām neatliecas lēmums par pieprasījuma apstiprināšanu, tie var – izņemot tādu preču gadījumā, kas ātri bojājas, – apturēt minēto preču izlaišanu vai tās aizturēt.

2. Pirms tādu preču izlaišanas apturēšanas vai aizturēšanas, par kurām ir aizdomas, ka ar tām pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, muitas dienesti, nesniedzot nekādu citu informāciju kā tikai par preču faktisko vai lēsto daudzumu un par to faktisko vai iespējamo veidu, vajadzības gadījumā nosūtot attiecīgo vienību attēlus, var lūgt jebkuru personu vai vienību, kas potenciāli ir tiesīga iesniegt pieprasījumu saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesību varbūtējo pārkāpumu, sniegt muitas dienestiem jebkādu atbilstīgu informāciju.

3. Muitas dienesti preču deklarētājam vai valdītājam par preču izlaišanas apturēšanu vai preču aizturēšanu paziņo vienas darbdienu laikā pēc minētās apturēšanas vai aizturēšanas.

Ja muitas dienesti izvēlas paziņot preču valdītājam un par preču valdītājiem tiek uzskatītas divas vai vairāk personas, muitas dienestiem nav pienākuma paziņot vairāk nekā vienai no minētajām personām.

Muitas dienesti personām vai vienībām, kas ir tiesīgas iesniegt pieprasījumu saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesību varbūtējo pārkāpumu, par preču izlaišanas apturēšanu vai preču aizturēšanu paziņo tajā pašā dienā, kad ir paziņots preču deklarētājam vai valdītājam, vai tūlīt pēc tam.

Muitas dienesti var apspriesties ar kompetentajām publiskajām iestādēm, lai noteiktu personas vai vienības, kas ir tiesīgas iesniegt pieprasījumu.

Paziņojumā iekļauj informāciju par 23. pantā noteikto procedūru.

4. Muitas dienesti atļauj izlaist preces vai izbeidz to aizturēšanu tūlīt pēc visu muitas formalitāšu nokārtošanas šādos gadījumos:

a) ja muitas dienesti vienas darbdienu laikā pēc preču izlaišanas apturēšanas vai preču aizturēšanas nav atklājušas nevienu personu vai vienību, kas būtu tiesīga iesniegt pieprasījumu saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesību varbūtējo pārkāpumu;

b) ja muitas dienesti nav saņēmuši pieprasījumu saskaņā ar 5. panta 3. punktu vai ir šādu pieprasījumu noraidījuši.

5. Ja pieprasījums ir apstiprināts, muitas dienesti lēmuma saņēmējam – pēc lūguma un ja tiem pieejami – paziņo arī to preču, kuru izlaišana ir apturēta vai kuras ir aizturētas, saņēmēja, nosūtītāja, deklarētāja vai valdītāja vārdu/nosaukumu un adresi, muitas procedūru un izcelsmi, vietu, no kuras preces ieved, un galamērķi.

19. pants

Pārbaudes un paraugu ņemšana attiecībā uz precēm, kuru izlaišana ir apturēta vai kuras ir aizturētas

1. Muitas dienesti lēmuma saņēmējam un preču deklarētājam vai valdītājam dod iespēju pārbaudīt preces, kuru izlaišana ir apturēta vai kuras ir aizturētas.

2. Muitas dienesti var ņemt reprezentatīvus preču paraugus. Tie var izsniegt vai nosūtīt šādus paraugus lēmuma saņēmējam pēc saņēmēja lūguma un tikai, lai veiktu analīzi un lai veicinātu turpmāko procedūru attiecībā uz viltotām un pirātiskām precēm. Par minēto paraugu analīzes veikšanu atbild tikai lēmuma saņēmējs.

3. Lēmuma saņēmējs pēc analīzes veikšanas un vēlākais, pirms preces tiek izlaistas vai tiek izbeigta to aizturēšana, atdod 2. punktā minētos paraugus atpakaļ muitas dienestiem – izņemot gadījumus, kad tas apstākļu dēļ nav iespējams.

20. pants

Uzglabāšanas nosacījumi

To, kādos apstākļos preces tiek uzglabātas to izlaišanas apturēšanas vai aizturēšanas laikā, nosaka muitas dienesti.

21. pants

Atļauja lēmuma saņēmējam izmantot konkrētu informāciju

Ja lēmuma saņēmējs ir saņēmis 17. panta 4. punktā, 18. panta 5. punktā, 19. pantā vai 26. panta 8. punktā minēto informāciju, viņš to var izpaust vai izmantot tikai šādos nolūkos:

a) tiesvedības uzsākšanai, lai noteiktu, vai ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, un minētās tiesvedības gaitā;

b) saistībā ar kriminālizmeklēšanu, kas saistīta ar intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu un ko uzsākušas publiskas iestādes tajā dalībvalstī, kurā preces atklātas;

c) kriminālprocesa uzsākšanai un tā gaitā;

d) kompensācijas piedzīšanai no tiesību pārkāpēja vai citām personām;

e) lai ar preču deklarētāju vai valdītāju panāktu vienošanos par preču iznīcināšanu saskaņā ar 23. panta 1. punktu;

f) lai ar preču deklarētāju vai valdītāju panāktu vienošanos par 24. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto galvojuma summu.

22. pants

Informācijas un datu apmaiņa starp muitas dienestiem

1. Neskarot piemērojamos noteikumus par datu aizsardzību Savienībā un lai veicinātu tādu preču starptautiskās tirdzniecības izskaušanu, ar kurām tiek pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, Komisija un dalībvalstu muitas dienesti var veikt konkrētu tām pieejamu datu un informācijas apmaiņu ar attiecīgajām iestādēm trešās valstīs saskaņā ar 3. punktā minēto praktisko kārtību.

2. Panta 1. punktā minētā datu un informācijas apmaiņa notiek, lai varētu ātri un efektīvi cīnīties pret tādu preču sūtījumiem, ar kurām tiek pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības. Šādi dati un informācija var būt saistīti ar preču izņemšanas gadījumiem, tendencēm un vispārēju informāciju par risku, tostarp par precēm, kuras kā tranzitpreces šķērso Savienības teritoriju un kuru izcelsme vai galamērķis atrodas attiecīgo trešo valstu teritorijā. Šādi dati un informācija vajadzības gadījumā var ietvert turpmāk norādīto:

a) preču veids un daudzums;

b) intelektuālā īpašuma tiesības, par kurām ir aizdomas, ka tās tiek pārkāptas;

- c) preču izcelsme, vieta, no kuras preces ieved, un galamērķis;
- d) informācija par transportlīdzekļu pārvietošanos, jo īpaši:
- i) kuģa nosaukums vai transportlīdzekļa reģistrācijas dati;
  - ii) kravas pavadzīmes vai cita pārvadājuma dokumenta identifikācijas numurs;
  - iii) konteineru skaits;
  - iv) kravas svars;
  - v) preču apraksts un/vai kodi;
  - vi) rezervācijas numurs;
  - vii) plombas numurs;
  - viii) pirmās iekraušanas vieta;
  - ix) pēdējās izkraušanas vieta;
  - x) pārkraušanas vietas;
  - xi) datums, kurā paredzēts ierasties pēdējās izkraušanas vietā;
- e) informācija par konteineru pārvadāšanu, jo īpaši:
- i) konteineru numurs;
  - ii) konteineru iekraušanas statuss;
  - iii) pārvadāšanas datums;
  - iv) pārvadāšanas veids (ar kravu, bez kravas, pārkrauts, ievests, izvests utt.);
  - v) kuģa nosaukums vai transportlīdzekļa reģistrācijas dati;
  - vi) brauciena numurs;
  - vii) vieta;
  - viii) kravas pavadzīme vai cits pārvadājuma dokuments.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka nepieciešamos praktiskās kārtības elementus, lai veiktu šā panta 1. un 2. punktā minēto datu un informācijas apmaiņu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 34. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. IEDAĻA

Preču iznīcināšana, tiesvedības uzsākšana un agrīna preču izlaidšana

23. pants

Preču iznīcināšana un tiesvedības uzsākšana

1. Preces, par kurām ir aizdomas, ka ar tām tiek pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, muitas uzraudzībā var iznīcināt, un šajā nolūkā nav jānosaka, vai ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā preces ir atrastas, – ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) lēmuma saņēmējs pēc tam, kad paziņots par preču izlaidšanas apturēšanu vai preču aizturēšanu, 10 darbdienu laikā vai triju darbdienu laikā tādu preču gadījumā, kas ātri bojājas, muitas dienestiem ir rakstiski apstiprinājis, ka ir pārliecināts par intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu;
- b) lēmuma saņēmējs pēc tam, kad paziņots par preču izlaidšanas apturēšanu vai preču aizturēšanu, 10 darbdienu laikā vai triju darbdienu laikā tādu preču gadījumā, kas ātri bojājas, muitas dienestiem ir rakstiski apstiprinājis, ka piekrīt preču iznīcināšanai;
- c) preču deklarētājs vai valdītājs pēc tam, kad paziņots par preču izlaidšanas apturēšanu vai preču aizturēšanu, 10 darbdienu laikā vai triju darbdienu laikā tādu preču gadījumā, kas ātri bojājas, muitas dienestiem ir rakstiski apstiprinājis, ka piekrīt preču iznīcināšanai. Ja preču deklarētājs vai valdītājs minētajos termiņos muitas dienestiem nav apstiprinājis, ka piekrīt preču iznīcināšanai, vai paziņojis, ka iebilst pret to, muitas dienesti var uzskatīt, ka preču deklarētājs vai valdītājs ir piekritis minēto preču iznīcināšanai.

Muitas dienesti atļauj izlaist preces vai izbeidz to aizturēšanu tūlīt pēc visu muitas formalitāšu nokārtošanas, ja pirmās daļas a) un b) apakšpunktā noteiktajos termiņos tās no lēmuma saņēmēja nav saņēmušas ne rakstisku apstiprinājumu, ka viņš ir pārliecināts par intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu, ne viņa piekrišanu preču iznīcināšanai, ja vien minētās iestādes nav pienācīgi informētas par to, ka ir uzsākta tiesvedība, lai noteiktu, vai ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības.

2. Preču iznīcināšanu veic muitas uzraudzībā, un par to atbild lēmuma saņēmējs, ja vien tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā preces tiek iznīcinātas, nav noteikts citādi. Pirms preču iznīcināšanas kompetentās iestādes var ņemt paraugus. Pirms preču iznīcināšanas ņemtus paraugus var izmantot izglītošanas nolūkā.

3. Ja preču deklarētājs vai valdītājs 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētajos termiņos nav rakstiski apstiprinājis, ka piekriņot preču iznīcināšanai, un ja saskaņā ar minēto apakšpunktu netiek uzskatīts, ka preču deklarētājs vai valdītājs ir piekritis preču iznīcināšanai, muitas dienesti nekavējoties par to informē lēmuma saņēmēju. Lēmuma saņēmējs pēc tam, kad paziņots par preču izlaišanas apturēšanu vai preču aizturēšanu, 10 darbdienu laikā vai triju darbdienu laikā tādu preču gadījumā, kas ātri bojājas, uzsāk tiesvedību, lai noteiktu, vai ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības.

4. Izņemot tādu preču gadījumā, kas ātri bojājas, muitas dienesti attiecīgos gadījumos pēc lēmuma saņēmēja pienācīgi pamatota lūguma var pagarināt 3. punktā minēto termiņu ne vairāk kā par 10 darbdienu.

5. Muitas dienesti attiecīgi atļauj izlaist preces vai izbeidz to aizturēšanu tūlīt pēc visu muitas formalitāšu nokārtošanas, ja 3. un 4. punktā noteiktajā laikā tās nav pienācīgi informētas saskaņā ar 3. punktu, ka ir uzsākta tiesvedība, lai noteiktu, vai ir pārkāptas attiecīgas intelektuālā īpašuma tiesības.

24. pants

Agrīna preču izlaišana

1. Ja muitas dienesti ir saņēmuši paziņojumu par tiesvedības uzsākšanu, lai noteiktu, vai ir pārkāptas tiesības uz dizainparaugu, patentu, funkcionālo modeli, pusvadītāju izstrādājumu topogrāfijām vai augu šķirņu aizsardzību, preču deklarētājs vai valdītājs var lūgt muitas dienestiem attiecīgās preces izlaist vai izbeigt to aizturēšanu pirms minētās tiesvedības pabeigšanas.

2. Muitas dienesti izlaiž preces vai izbeidz to aizturēšanu tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi:

- a) preču deklarētājs vai valdītājs ir nodrošinājis galvojuma summu, kas ir pietiekama, lai aizsargātu lēmuma saņēmēja intereses;
- b) iestāde, kuras kompetencē ir noteikt, vai ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, nav atļāvusi veikt piesardzības pasākumus;
- c) ir nokārtotas visas muitas formalitātes.

3. Panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā galvojuma nodrošināšana neietekmē citus lēmuma saņēmējam pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

25. pants

Iznīcināšanai paredzētas preces

1. Preces, kas saskaņā ar 23. vai 26. pantu jāiznīcina:

- a) netiek izlaistas brīvā apgrozībā, ja vien muitas dienesti ar lēmuma saņēmēja piekrišanu nenolemj, ka tas ir jādara gadījumā, ja paredzēts preces pārstrādāt vai atbrīvoties no tām nekomerciālā veidā, tostarp izmantot tās izpratnes veicināšanas, apmācības un izglītošanas nolūkā. Nosacījumus, saskaņā ar kuriem preces var izlaist brīvā apgrozībā, nosaka muitas dienesti;
- b) netiek izvestas ārpus Savienības muitas teritorijas;
- c) netiek eksportētas;
- d) netiek atkārtoti eksportētas;
- e) netiek pakļautas muitas maksājumu atlikšanas procedūrai;
- f) netiek novietotas brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā.

2. Muitas dienesti var atļaut 1. punktā minētās preces muitas uzraudzībā pārvietot no vienas vietas uz citu Savienības muitas teritorijā, lai muitas uzraudzībā tās iznīcinātu.

26. pants

Mazos sūtījumos sūtītu preču iznīcināšanas procedūra

1. Šo pantu precēm piemēro, ja ir ievēroti visi turpmāk norādītie nosacījumi:

- a) tās ir preces, par kurām ir aizdomas, ka tās ir viltotas vai pirātiskas;
- b) tās nav preces, kas ātri bojājas;
- c) tās ir preces, uz kurām attiecas lēmums par pieprasījuma apstiprināšanu;
- d) lēmuma saņēmējs pieprasījumā ir lūdzis, lai tiktu izmantota šajā pantā izklāstītā procedūra;
- e) tās ir preces, ko pārvadā, izmantojot mazus sūtījumus.

2. Ja piemēro šajā pantā noteikto procedūru, 17. panta 3. un 4. punktu un 19. panta 2. un 3. punktu nepiemēro.

3. Muitas dienesti preču deklarētājam vai valdītājam par preču izlaišanas apturēšanu vai preču aizturēšanu paziņo vienas darbdienu laikā pēc preču izlaišanas apturēšanas vai preču aizturēšanas. Paziņojumā par preču izlaišanas apturēšanu vai preču aizturēšanu iekļauj šādu informāciju:

- a) ka muitas dienestiem ir nodoms preces iznīcināt;
- b) preču deklarētāja vai valdītāja tiesības saskaņā ar 4., 5. un 6. punktu.

4. Preču deklarētājam vai valdītājam dod iespēju izteikt savu viedokli 10 darbdienu laikā pēc tam, kad paziņots par preču izlaišanas apturēšanu vai preču aizturēšanu.

5. Attiecīgās preces var iznīcināt, ja 10 darbdienu laikā pēc tam, kad paziņots par preču izlaišanas apturēšanu vai preču aizturēšanu, preču deklarētājs vai valdītājs muitas dienestiem ir apstiprinājis, ka piekrīt preču iznīcināšanai.

6. Ja preču deklarētājs vai valdītājs 5. punktā minētajā laikposmā nav muitas dienestiem nedz apstiprinājis, ka piekrīt preču iznīcināšanai, nedz paziņojis, ka pret to iebilst, muitas dienesti var uzskatīt, ka preču deklarētājs vai valdītājs ir piekritis preču iznīcināšanai.

7. Preces iznīcina muitas uzraudzībā. Muitas dienesti pēc lūguma un vajadzības gadījumā lēmuma saņēmējam sniedz informāciju par iznīcināto preču faktisko vai lēsto skaitu un veidu.

8. Ja preču deklarētājs vai valdītājs nav apstiprinājis, ka piekrīt preču iznīcināšanai, un ja saskaņā ar 6. punktu nav uzskatīts, ka preču deklarētājs vai valdītājs ir piekritis, muitas dienesti nekavējoties par to informē lēmuma saņēmēju un paziņo preču daudzumu un veidu, tostarp vajadzības gadījumā nosūtīt attēlus. Muitas dienesti lēmuma saņēmējam – pēc lūguma un ja tiem pieejami – paziņo arī to preču, kuru izlaišana ir apturēta vai kuras ir aizturētas, saņēmēja, nosūtītāja un deklarētāja vai valdītāja vārdu/nosaukumu un adresi, muitas procedūru un izcelsmi, vietu, no kuras preces ievad, un galamērķi.

9. Muitas dienesti atļauj izlaist preces vai izbeidz to aizturēšanu tūlīt pēc visu muitas formalitāšu nokārtošanas, ja 10 darbdienu laikā pēc paziņošanas, kas minēta 8. punktā, lēmuma

saņēmējs nav informējis muitas dienestus par to, ka ir uzsākta tiesvedība, lai noteiktu, vai ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības.

10. Komisija saskaņā ar 35. pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus, lai mazu sūtījumu definīcijā grozītu daudzuma norādes, ja izrādās, ka praksē definīcija nav piemērojama, ņemot vērā vajadzību nodrošināt šajā pantā noteiktās procedūras efektīvu darbību, vai ja tas ir vajadzīgs, lai novērstu minētās procedūras apiešanu attiecībā uz sūtījumu sastāvu.

IV NODAĻA

ATBILDĪBA, IZMAKSAS UN SANKCIJAS

27. pants

Muitas dienestu atbildība

Neskarot valstu tiesību aktus, lēmums par pieprasījuma apstiprināšanu tā saņēmējam nedod tiesības uz kompensāciju gadījumā, kad preces, par kurām ir aizdomas, ka ar tām tiek pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, muitas iestāde nav atklājusi un tās ir laistas apgrozībā vai nav veikti nekādi pasākumi, lai šādas preces aizturētu.

28. pants

Lēmuma saņēmēja atbildība

Ja procedūru, kas pienācīgi uzsākta saskaņā ar šo regulu, lēmuma saņēmēja darbības vai bezdarbības dēļ pārtrauc un ja saskaņā ar 19. panta 2. punktu ņemtie paraugi netiek atdoti atpakaļ vai lēmuma saņēmēja darbības vai bezdarbības dēļ tie ir sabojāti un tos vairs nevar lietot vai ja tiek konstatēts, ka ar attiecīgajām precēm nepārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, lēmuma saņēmējs saskaņā ar speciāliem piemērojamiem tiesību aktiem ir atbildīgs jebkura preču valdītāja vai deklarētāja priekšā, kas šajā sakarā cietis zaudējumu.

29. pants

Izmaksas

1. Pēc muitas dienestu pieprasījuma lēmuma saņēmējs sedz izmaksas, kas muitas dienestiem vai citām pusēm, kuras rīkojas muitas dienestu vārdā, ir radušās, sākot ar preču aizturēšanas vai to izlaišanas apturēšanas brīdi, tostarp saistībā ar to uzglabāšanu un rīcību ar tām, saskaņā ar 17. panta 1. punktu, 18. panta 1. punktu un 19. panta 2. un 3. punktu un veicot korektīvus pasākumus, piemēram, preču iznīcināšanu saskaņā ar 23. un 26. pantu.

Muitas dienesti lēmuma saņēmēju, kam paziņots par preču izlaišanas apturēšanu vai preču aizturēšanu, pēc pieprasījuma informē par to, kur un kā minētās preces tiek uzglabātas, un par lēstajām izmaksām saistībā ar šajā panta daļā minēto uzglabāšanu. Informāciju par lēstajām izmaksām var izteikt laika, izstrādājumu, tilpuma, svara vai pakalpojumu vienībās – atbilstīgi preču uzglabāšanas apstākļiem un preču veidam.

2. Šis pants neskar lēmuma saņēmēja tiesības prasīt kompensāciju no tiesību pārkāpēja vai citām personām saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.

3. Lēmuma, ar ko apstiprina pieprasījumu Savienībā, saņēmējs nodrošina un apmaksā jebkuru tulkojumu, ko pieprasa kompetentā muitas nodaļa vai muitas dienesti, kam jāriņķojas attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka ar tām pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības.

30. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nodrošina, lai lēmumu saņēmēji ievērotu šajā regulā izklāstītās saistības, tostarp vajadzības gadījumā paredzot noteikumus, ar ko nosaka sankcijas. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par minētajiem noteikumiem un visiem turpmākajiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

V NODAĻA

APMAIŅA AR INFORMĀCIJU

31. pants

Datu apmaiņa starp dalībvalstīm un Komisiju attiecībā uz lēmumiem par pieprasījumiem un aizturēšanu

1. Kompetentās muitas nodaļas nekavējoties informē Komisiju par:

- a) lēmumiem, ar ko apstiprina pieprasījumus, pievienojot pieprasījumu un tā pielikumus;
- b) lēmumiem, ar ko pagarina laikposmu, kurā muitas dienestiem jāriņķojas, vai lēmumiem, ar kuriem atceļ vai groza lēmumu par pieprasījuma apstiprināšanu;
- c) pieprasījumu apstipriņoša lēmuma īstenošanas apturēšanu.

2. Neskarot Regulas (EK) Nr. 515/97 24. panta g) punktu, ja preču izlaišana tiek apturēta vai preces tiek aizturētas, muitas dienesti Komisijai nosūta visu būtisko informāciju – izņemot personas datus –, tostarp informāciju par preču daudzumu un veidu, vērtību, intelektuālā īpašuma tiesībām, muitas procedūrām, valstīm, no kurām preces tiek ievestas, preču izcelsmi un galamērķi, kā arī pārvadāšanas maršrutiem un transportlīdzekļiem.

3. Panta 1. un 2. punktā minētās informācijas nosūtīšana un visa datu apmaiņa starp dalībvalstu muitas dienestiem attiecībā uz lēmumiem par pieprasījumiem, kā norādīts 14. pantā, notiek, izmantojot Komisijas centrālo datubāzi. Informāciju un datus uzglabā minētajā datubāzē.

4. Lai nodrošinātu šā panta 1. līdz 3. punktā minētās informācijas apstrādi, 3. punktā minēto centrālo datubāzi izveido elektroniskā formā. Centrālajā datubāzē iekļauj 6. panta 3. punktā, 14. pantā un šajā pantā minēto informāciju, tostarp personas datus.

5. Dalībvalstu muitas dienestiem un Komisijai ir piekļuve centrālajā datubāzē iekļautajai informācijai, kas vajadzīga, lai īstenotu savu juridisko atbildību šīs regulas piemērošanā. Informācija, kas saskaņā ar 6. panta 3. punktu apzīmēta kā ierobežotas pieejamības informācija, ir pieejama tikai to dalībvalstu muitas dienestiem, kurās nepieciešams veikt pasākumus. Dalībvalstu muitas dienesti pēc pamatota Komisijas lūguma var nodrošināt Komisijai piekļuvi minētajai informācijai, ja tā noteikti vajadzīga šīs regulas piemērošanai.

6. Muitas dienesti centrālajā datubāzē ievada informāciju saistībā ar pieprasījumiem, kas iesniegti attiecīgajai kompetentajai muitas nodaļai. Muitas dienesti, kas informāciju ir ievadījuši centrālajā datubāzē, vajadzības gadījumā minēto informāciju groza, papildina, labo vai dzēš. Visi muitas dienesti, kas informāciju ir ievadījuši centrālajā datubāzē, atbild par minētās informācijas precizitāti, atbilstību un nozīmību.

7. Lai nodrošinātu centrālās datubāzes uzticamu un drošu darbību, Komisija izstrādā un uztur atbilstīgus tehniskos un organizatoriskos risinājumus. Katras dalībvalsts muitas dienesti izstrādā un uztur atbilstīgus tehniskos un organizatoriskos risinājumus, lai nodrošinātu datu apstrādes konfidencialitāti un drošību attiecībā uz datu apstrādes darbībām, ko veic attiecīgās dalībvalsts muitas dienesti, un centrālās datubāzes termināļiem, kuri atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

32. pants

Centrālās datubāzes izveidošana

Komisija izveido centrālo datubāzi, kas minēta 31. pantā. Minētā datubāze sāk darboties pēc iespējas drīz un ne vēlāk kā 2015. gada 1. janvārī.

33. pants

Datu aizsardzības noteikumi

1. Personas datu apstrādi Komisijas centrālajā datubāzē veic saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja uzraudzībā.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes personas datu apstrādi veic saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK un minētās direktīvas 28. pantā minētās dalībvalsts neatkarīgās publiskās iestādes uzraudzībā.

3. Personas datus apkopo un izmanto tikai šajā regulā paredzētajiem mērķiem. Šādi iegūti personas dati ir precīzi, un tos pastāvīgi atjaunina.

4. Katrs muitas dienests, kas personas datus ir ievadījis centrālajā datubāzē, pats kontrolē minēto datu apstrādi.

5. Datu subjektam ir tiesības piekļūt ar viņu saistītiem personas datiem, kas tiek apstrādāti, izmantojot centrālo datubāzi, un vajadzības gadījumā viņam ir tiesības labot, dzēst vai bloķēt minētos personas datus saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 vai valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK.

6. Visus iesniegumus par iespēju izmantot tiesības piekļūt datiem, tos labot, dzēst vai bloķēt iesniedz muitas dienestiem, un tie tos apstrādā. Ja datu subjekts iesniedz iesniegumu par iespēju izmantot minētās tiesības ir iesniedzis Komisijai, Komisija to pārsūta attiecīgajiem muitas dienestiem.

7. Personas datus neglabā ilgāk par sešiem mēnešiem pēc tam, kad ir atcelts attiecīgais lēmums par pieprasījuma apstiprināšanu vai kad ir beidzies attiecīgais laikposms, kurā muitas dienestiem jārikojas.

8. Ja lēmuma saņēmējs ir uzsācis tiesvedību saskaņā ar 23. panta 3. punktu vai 26. panta 9. punktu un par šādas tiesvedības uzsākšanu ir informējis muitas dienestus, personas datus

glabā sešus mēnešus pēc tam, kad tiesvedībā ar galīgu lēmumu ir noteikts, vai ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības.

VI NODAĻA

KOMITEJA, DELEĢĒŠANA UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

34. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Muitas kodeksa komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 247.a un 248.a pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

35. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Regulas 26. panta 10. punktā minētās pilnvaras Komisijai deleģē uz nenoteiktu laiku no 2013. gada 19. jūlija.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 26. panta 10. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā 26. panta 10. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

36. pants

Savstarpēja administratīvā palīdzība

Šai regulai *mutatis mutandis* piemēro Regulas (EK) Nr. 515/97 noteikumus.

37. pants

Ziņojumu sniegšana

Līdz 2016. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas īstenošanu. Minētajam ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno atbilstīgus ieteikumus.

Minētais ziņojums attiecas uz visiem tiem attiecīgajiem starpgadījumiem saistībā ar zālēm, kas kā tranzītpreces šķērso Savienības muitas teritoriju, kuri ir iespējami saistībā ar šo regulu, tostarp tajā iekļauj novērtējumu, kā regula varētu ietekmēt Savienības saistības attiecībā uz zāļu pieejamību saskaņā ar PTO ministru konferencē Dohā 2001. gada 14. novembrī pieņemto Deklarāciju par TRIPS nolīgumu un sabiedrības veselību, un informē par pasākumiem, kas veikti, lai risinātu jebkuru šajā sakarā nelabvēlīgu situāciju.

38. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 1383/2003 atceļ no 2014. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2013. gada 12. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar pielikumā sniegto atbilstības tabulu.

39. pants

Pārejas noteikumi

Pieprasījumi, kas apstiprināti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1383/2003, ir spēkā laikposmā, kurš noteikts lēmumā par pieprasījuma apstiprināšanu un kurā muitas dienestiem jārikojas, bet tos nepagarina.

40. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro no 2014. gada 1. janvāra, izņemot:
  - a) 6. pantu, 12. panta 7. punktu un 22. panta 3. punktu, ko piemēro no 2013. gada 19. jūlija;
  - b) 31. panta 1. punktu un 3. līdz 7. punktu un 33. pantu, ko piemēro no dienas, kad ir izveidota 32. pantā minētā centrālā datubāze. Komisija publisko minēto datumu.

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. CREIGHTON

PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 1383/2003	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	1. pants
4. pants	18. pants
5. pants	3. līdz 9. pants
6. pants	6. un 29. pants
7. pants	12. pants
8. pants	10., 11., 12., 14. un 15. pants
9. pants	17. un 19. pants
10. pants	—
11. pants	23. pants
12. pants	16. un 21. pants
13. pants	23. pants
14. pants	24. pants
15. pants	20. pants
16. pants	25. pants
17. pants	—
18. pants	30. pants
19. pants	27. un 28. pants
20. pants	6., 12., 22. un 26. pants
21. pants	34. pants
22. pants	31. un 36. pants
23. pants	—
24. pants	38. pants
25. pants	40. pants

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 609/2013

(2013. gada 12. jūnijs)

par zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētu pārtiku, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtiku un par pilnīgiem uztura aizstājējiem svara kontrolei, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 92/52/EEK, Komisijas Direktīvas 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/39/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 41/2009 un (EK) Nr. 953/2009

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

šī regula, vajadzētu izslēgt visas vielas, kas tiek uzskatītas par kaitīgām attiecīgajām iedzīvotāju grupām vai nepiemērotām patēriņam.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pantā ir noteikts, ka pasākumos, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbības nodrošināšana un kuri attiecas, *inter alia*, uz veselību, drošību un patērētāju tiesību aizsardzību, Komisijai par galveno jāuzskata augsts aizsardzības līmenis, īpašu uzmanību pievēršot visiem atklājumiem, kas pamatojas uz zinātnes faktiem.

(2) Nekaitīgas un pilnvērtīgas pārtikas brīva aprīte ir būtisks iekšējā tirgus aspekts, un tā ievērojami veicina iedzīvotāju veselību un labklājību, kā arī viņu sociālās un ekonomiskās intereses.

(3) Pārtikai piemērojamo Savienības tiesību aktu mērķis ir, *inter alia*, gādāt par to, lai tirgū nonāktu kaitīga pārtika. Tādēļ no to pārtikas kategoriju sastāva, uz kurām attiecas

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/39/EK (2009. gada 6. maijs) par īpašas diētas pārtikas produktiem ⁽³⁾ ir paredzēti vispārīgi noteikumi par tādu pārtikas produktu sastāvu un pagatavošanu, kuri ir īpaši izstrādāti, lai apmierinātu īpašas uztura vajadzības personām, kam tie paredzēti. Vairākums minētajā direktīvā paredzēto noteikumu ir spēkā kopš 1977. gada un ir jāpārskata.

(5) Direktīvā 2009/39/EK ir sniegta vienota "īpašas diētas pārtikas produktu" definīcija un vispārīgas marķēšanas prasības, tostarp tādas, kas paredz, ka uz šādiem pārtikas produktiem vajadzētu būt norādei par to piemērotību paredzētajiem diētas nolūkiem.

(6) Direktīvā 2009/39/EK noteiktās vispārējās sastāva un marķēšanas prasības ir papildinātas ar vairākiem neleģislatīviem Savienības aktiem, kas piemērojami īpašām pārtikas kategorijām. Šajā saistībā saskaņoti noteikumi ir paredzēti Komisijas Direktīvās 96/8/EK (1996. gada 26. februāris) par pārtikas produktiem, ko paredzēts izmantot svara samazināšanas diētām ar samazinātu enerģētisko vērtību ⁽⁴⁾, un 1999/21/EK (1999. gada 25. marts) par diētisko pārtiku cilvēkiem ar veselības traucējumiem ⁽⁵⁾. Arī Komisijas Direktīvā 2006/125/EK ⁽⁶⁾ ir paredzēti daži saskaņoti noteikumi attiecībā uz apstrādātu graudaugu pārtiku un bērnu pārtiku zīdaiņiem un maziem bērniem. Komisijas Direktīvā 2006/141/EK ⁽⁷⁾ ir paredzēti saskaņoti noteikumi attiecībā uz mākslīgajiem maisījumiem zīdaiņiem, un Komisijas Regulā (EK) Nr. 41/2009 ⁽⁸⁾ ir paredzēti saskaņoti noteikumi par tādu pārtikas produktu sastāvu un marķēšanu, kas piemēroti cilvēkiem, kuri nepanes līpekli.

⁽¹⁾ OV C 24, 28.1.2012., 119. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 22. aprīļa nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV L 124, 20.5.2009., 21. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 55, 6.3.1996., 22. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 91, 7.4.1999., 29. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 339, 6.12.2006., 16. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 401, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 16, 21.1.2009., 3. lpp.

- (7) Turklāt saskaņoti noteikumi ir paredzēti Padomes Direktīvā 92/52/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par mākslīgā piena maisījumiem zīdaiņiem un mākslīgā piena maisījumiem maziem bērniem, kas paredzēti eksportam uz trešajām valstīm ⁽¹⁾, un Komisijas Regulā (EK) Nr. 953/2009 (2009. gada 13. oktobris) par vielām, ko īpašu uztura apsvērumu dēļ var pievienot īpašas diētas pārtikas produktiem ⁽²⁾.
- (8) Direktīvā 2009/39/EK ir iekļauta prasība par valsts līmeņa vispārēju paziņošanas procedūru attiecībā uz pārtiku, ko pārtikas uzņēmumi uzrādījuši kā tādu, uz kuru attiecas "īpašas diētas pārtikas produktu" definīcija, attiecībā uz kuru Savienības tiesību aktos nav paredzēti īpaši noteikumi, lai veicinātu šādas pārtikas efektīvu monitoringu, ko veic dalībvalstis, pirms tā tiek laista Savienības tirgū.
- (9) Komisijas 2008. gada 27. jūnija ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par minētās paziņošanas procedūras īstenošanu tika norādīts, ka "īpašas diētas pārtikas produktu" definīcija var radīt sarežģījumus, jo, kā izrādījās, valstu iestādes to var interpretēt atšķirīgi. Tāpēc ziņojumā ir secināts, ka Direktīva 2009/39/EK būtu jāpārskata, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu efektīvāku un saskaņotāku īstenošanu.
- (10) *Agra CEAS Consulting* 2009. gada 29. aprīļa pētījuma ziņojumā par Direktīvas 2009/39/EK pārskatīšanu ir apstiprināti secinājumi, ko Komisija pauda 2008. gada 27. jūnija ziņojumā par paziņošanas procedūras īstenošanu, un konstatēts, ka minētajā direktīvā noteiktās plašās definīcijas dēļ arvien lielāks daudzums pārtikas produktu pašlaik tiek pārdoti un marķēti kā īpašas diētas pārtikas produkti. Pētījuma ziņojumā tāpat ir norādīts, ka dalībvalstīs būtiski atšķiras pārtika, ko reglamentē ar minēto direktīvu; līdzīga pārtika, tostarp uztura bagātinātāji, dažādās dalībvalstīs var tikt vienlaicīgi pārdota kā īpašas diētas pārtika un/vai kā parasta patēriņa pārtika, kas paredzēta visiem vai atsevišķām iedzīvotāju grupām, piemēram, grūtniecēm, sievietēm pēcmēnesa periodā, gados veciem cilvēkiem, augošiem bērniem, pusaudžiem, mainīgi aktīvām personām un citiem. Šāda situācija grauj iekšējā tirgus darbību, rada juridisko nenoteiktību kompetentajām iestādēm, pārtikas uzņēmumiem, jo īpaši mazaizņēmumiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), un patērētājiem, turklāt nevar izslēgt ļaunprātīgas tirdzniecības un konkurences kropļošanas risku. Tāpēc attiecīgi ir jānovērs atšķirības interpretēšanā, vienkāršojot regulējošo vidi.
- (11) Šķiet, ka nesen pieņemtie citi Savienības tiesību akti ir vairāk pielāgoti augošam un inovatīvam pārtikas tirgum nekā Direktīva 2009/39/EK. Šajā ziņā īpaši svarīgi ir šādi tiesību akti: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/46/EK (2002. gada 10. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1924/2006 (2006. gada 20. decembris) par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1925/2006 (2006. gada 20. decembris) par vitamīnu un minerālvielu, un dažu citu vielu pievienošanu pārtikai ⁽⁵⁾. Turklāt minēto Savienības tiesību aktu noteikumi pienācīgi reglamentētu vairākas pārtikas kategorijas, uz kurām attiecas Direktīva 2009/39/EK, radot mazāku administratīvo slogu un lielāku skaidrību par darbības jomu un mērķiem.
- (12) Pieredze arī liecina, ka daži noteikumi, kas iekļauti Direktīvā 2009/39/EK vai pieņemti saskaņā ar to, vairs nav efektīvi iekšējā tirgus darbības nodrošināšanai.
- (13) Tāpēc būtu jāatceļ jēdziens "īpašas diētas pārtikas produkti", un Direktīva 2009/39/EK būtu jāaizstāj ar šo tiesību aktu. Lai vienkāršotu šā akta piemērošanu un nodrošinātu piemērošanas konsekveni visās dalībvalstīs, šis akts būtu jāpieņem kā regula.
- (14) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽⁶⁾, ir noteikti vienoti principi un definīcijas Savienības pārtikas aprites tiesību aktiem. Dažas minētajā regulā iekļautās definīcijas būtu jāpiemēro arī saistībā ar šo regulu.
- (15) Noteikts skaits pārtikas kategoriju dažām iedzīvotāju grupām ir daļa no uztura vai vienīgais uztura avots. Šādas pārtikas kategorijas ir būtiskas dažiem režīmiem un/vai lai apmierinātu uztura vajadzības dažām skaidri noteiktām mazāk aizsargātām iedzīvotāju grupām. Minētās pārtikas kategorijas ietver maisījumus zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījumus zīdaiņiem, apstrādātu

⁽¹⁾ OV L 179, 1.7.1992., 129. lpp.

⁽²⁾ OV L 269, 14.10.2009., 9. lpp.

⁽³⁾ OV L 183, 12.7.2002., 51. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 404, 30.12.2006., 26. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

- graudaugu pārtiku un bērnu pārtiku, kā arī īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtiku. Pieredze liecina, ka noteikumi, kas paredzēti Direktīvās 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK, pietiekami nodrošina minēto pārtikas kategoriju brīvu apriti, vienlaikus nodrošinot augstu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni. Tāpēc, ņemot vērā Direktīvas 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK, šajā regulā ir lietderīgi pievērsties vispārējām sastāva un informācijas prasībām minētajām pārtikas kategorijām.
- (16) Turklāt, tā kā palielinās tādu cilvēku skaits, kam ir ar lieko svaru vai aptaukošanos saistītas problēmas, tirgū tiek laists arvien lielāks daudzums pārtikas, kas ir pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei. Pašlaik šādu tirgū esošu pārtiku var iedalīt produktos, kas paredzēti uzturam ar mazu kaloriju daudzumu, kuras satur 3 360 kJ (800 kcal) līdz 5 040 kJ (1 200 kcal), un produktos, kas paredzēti uzturam ar ļoti mazu kaloriju daudzumu, kuras parasti satur mazāk nekā 3 360 kJ (800 kcal). Ņemot vērā attiecīgās pārtikas veidu, attiecībā uz to ir lietderīgi paredzēt dažus īpašus noteikumus. Pieredze liecina, ka Direktīvā 96/8/EK izklāstītie attiecīgie noteikumi pietiekami nodrošina tādas pārtikas brīvu apriti, kas paredzēta kā pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei, vienlaikus nodrošinot augstu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni. Tāpēc, ņemot vērā Direktīvas 96/8/EK attiecīgos noteikumus, šajā regulā ir lietderīgi pievērsties vispārējām sastāva un informācijas prasībām pārtikai, ar ko paredzēts aizstāt visu ikdienas uzturu, tostarp pārtikai ar ļoti zemu enerģētisko vērtību.
- (17) Šajā regulā, *inter alia*, būtu jāietver definīcijas maisījumiem zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem, apstrādātu graudaugu pārtikai un bērnu pārtikai, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētai pārtikai un pilnīgiem uztura aizstājējiem svara kontrolei, ņemot vērā attiecīgos noteikumus Direktīvās 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK.
- (18) Regulā (EK) Nr. 178/2002 ir noteikti riska analīzes principi saistībā ar pārtiku un izveidotas struktūras un mehānismi zinātniskajiem un tehniskajiem novērtējumiem, ko veic Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde ("Iestāde"). Šīs regulas nolūkos ar Iestādi būtu jāapspriežas visos jautājumos, kas varētu ietekmēt sabiedrības veselību.
- (19) Svarīgi, lai sastāvdaļas, ko izmanto šīs regulas darbības jomā esošās pārtikas ražošanā, ir piemērotas to personu, kurām šāda pārtika paredzēta, uztura vajadzību apmierināšanai un tās uzturvērtības pietiekamība ir konstatēta ar vispārārtzītiem zinātniskiem datiem. Šāda pietiekamība būtu jāpierāda, sistemātiski pārskatot pieejamos zinātniskos datus.
- (20) Attiecīgajos Savienības tiesību aktos, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 396/2005 (2005. gada 23. februāris), ar ko paredz maksimāli pieļaujamos pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā⁽¹⁾, noteiktie maksimālie pesticīdu atlieku līmeņi būtu jāpiemēro, neskarot šajā regulā un saskaņā ar šo regulu pieņemtajos deleģētajos aktos paredzētos īpašos noteikumus.
- (21) Pesticīdu izmantošana var izraisīt pesticīdu atliekas pārtikā, uz kuru attiecas šī regula. Tāpēc šāda izmantošana būtu cik vien iespējams jāierobežo, ņemot vērā prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū⁽²⁾. Tomēr izmantošanas ierobežošana vai aizliegums negarantētu, ka pārtikā, uz ko attiecas šī regula, tostarp zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētā pārtikā, nebūs pesticīdu, jo daži pesticīdi piesārņo apkārtējo vidi un šādā pārtikā var būt to atliekas. Tādēļ maksimālais atlieku līmenis šādā pārtikā būtu jānosaka viszemākajā sasniedzamajā līmenī, lai aizsargātu mazāk aizsargātas iedzīvotāju grupas, ņemot vērā labu lauksaimniecības praksi un citus ietekmes avotus, piemēram, vides piesārņojumu.
- (22) Saskaņā ar šo regulu pieņemtajos deleģētajos aktos būtu jāņem vērā konkrētiem pesticīdiem noteiktie ierobežojumi un aizliegumi, kas ir līdzvērtīgi tiem, kas pašlaik noteikti Direktīvās 2006/125/EK un 2006/141/EK pielikumos. Minētie ierobežojumi un aizliegumi būtu regulāri jāatjaunina, īpašu uzmanību pievēršot pesticīdiem, kas satur aktīvas vielas, aizsargvielas vai sinerģistus, kuri saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu⁽³⁾ klasificēti kā 1A un 1B kategorijas mutagēnas vielas, 1A vai 1B kategorijas kancerogēnas vielas, 1A vai 1B kategorijas vielas, kas ir kaitīgas reproduktīvai funkcijai, vai kas uzskatāmas par tādām, kuras traucē endokrīnās sistēmas darbību un var negatīvi ietekmēt cilvēkus.

⁽¹⁾ OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.

- (23) Vielas, kuras ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 258/97 (1997. gada 27. janvāris), kas attiecas uz jauniem pārtikas produktiem un jaunām pārtikas produktu sastāvdaļām⁽¹⁾, darbības jomā, nebūtu jāpievieno pārtikai, uz ko attiecas šī regula, ja vien šādas vielas atbilst gan tirgū laišanas nosacījumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 258/97, gan tiem nosacījumiem, kas izklāstīti šajā regulā un saskaņā ar šo regulu pieņemtajos deleģētajos aktos. Ja ir ieviestas būtiskas izmaiņas saskaņā ar šo regulu izmantotas vielas ražošanas metodē vai šādas vielas daļiņu lielumā, piemēram, izmantojot nanotehnoloģijas, minētā viela būtu jāuzskata par atšķirīgu no tās, kas izmantota saskaņā ar šo regulu, un tā būtu jāpārvērtē saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 258/97 un vēlāk saskaņā ar šo regulu.
- (24) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem⁽²⁾ ir noteiktas vispārējās marķēšanas prasības. Minētās marķēšanas prasības kā vispārējs noteikums būtu jāpiemēro pārtikas kategorijām, uz kurām attiecas šī regula. Tomēr, lai sasniegtu šīs regulas konkrētos mērķus, šajā regulā vajadzības gadījumā būtu jāparedz arī papildu prasības Regulai (ES) Nr. 1169/2011 vai atkāpes no tās.
- (25) Šīs regulas darbības jomā ietilpstošas pārtikas marķējumā, noformējumā vai reklāmā šādai pārtikai nebūtu jāpiedēvē cilvēku slimību novēršošas vai ārstējošas īpašības, ne arī jānorāda uz šādām īpašībām. Īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētas pārtikas mērķis ir nodrošināt uztura režīmu pacientiem, kuriem, piemēram, konkrētas slimības, traucējuma vai veselības stāvokļa dēļ ir ierobežota, vājināta vai traucēta spēja uzņemt parasto pārtiku. Atsauci uz uztura režīmu, kas noteikts slimības, traucējuma vai veselības stāvokļa dēļ, kuram šī pārtika paredzēta, nevajadzētu uzskatīt par tādu, kas šai pārtikai piedēvē īpašības novērst, ārstēt vai izārstēt cilvēku slimības.
- (26) Lai nodrošinātu aizsardzību mazāk aizsargātiem patērētājiem, marķēšanas prasībām būtu jānodrošina, lai patērētāji varētu precīzi identificēt produktu. Visai rakstiskajai un grafiskajai informācijai, kas attiecas uz maisījumiem zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem, vajadzētu būt tādai, lai dažādos maisījumus varētu skaidri atšķirt. Grūtības noteikt marķējumā attēlotā bērna precīzu vecumu varētu muldināt patērētājus un apgrūtināt produkta identificēšanu. Minēto risku vajadzētu novērst, nosakot pienācīgus marķēšanas ierobežojumus. Turklāt, ņemot vērā to, ka maisījumi zīdaiņiem ir pārtika, kas apmierina zīdaiņa uztura vajadzības no dzimšanas līdz brīdim, kad tiek sākta atbilstoša papildu ēdināšana, pareizai produkta identifikācijai ir izšķiroša nozīme patērētāju aizsardzībā. Tāpēc zīdaiņiem paredzētu maisījumu noformēšanas un reklamēšanas jomā būtu jāievieš atbilstīgi ierobežojumi.
- (27) Šajā regulā būtu jāparedz kritēriji īpašo sastāva un informācijas prasību noteikšanai maisījumiem zīdaiņiem, papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem, apstrādātu graudaugu pārtikai un bērnu pārtikai, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētai pārtikai un pilnīgiem uztura aizstājējiem svara kontrolei, ņemot vērā Direktīvas 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK.
- (28) Regulā (EK) Nr. 1924/2006 ir paredzēti noteikumi un nosacījumi uzturvērtības un veselīguma norāžu lietošanai uz pārtikas. Minētie noteikumi vispārēji būtu jāpiemēro pārtikas kategorijām, uz kurām attiecas šī regula, ja vien šajā regulā vai saskaņā ar šo regulu pieņemtajos deleģētajos aktos nav noteikts citādi.
- (29) Saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas (PVO) ieteikumiem zīdaiņi ar mazu dzimšanas svaru būtu jāēdina ar mātes pienu. Tomēr zīdaiņiem ar mazu dzimšanas svaru un priekšlaicīgi dzimušiem zīdaiņiem var būt īpašas uztura vajadzības, kuras nevar apmierināt ar mātes pienu vai parastiem maisījumiem zīdaiņiem. Faktiski uztura vajadzības zīdaiņiem ar mazu dzimšanas svaru un priekšlaicīgi dzimušiem zīdaiņiem var būt atkarīgas no minētā zīdaiņa veselības stāvokļa, jo īpaši no minētā zīdaiņa svara salīdzinājumā ar vesela zīdaiņa svaru, un no tā, cik nedēļas pirms paredzētā laika viņš ir piedzimis. Katrā gadījumā atsevišķi jāizlemj, vai zīdaiņa stāvoklis ir tāds, ka viņam mediķu uzraudzībā būtu jālieto īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika, kas izstrādāta, lai apmierinātu zīdaiņa uztura vajadzības (maisījums) un pielāgota minētā zīdaiņa īpašajam uztura režīmam.

(1) OV L 43, 14.2.1997., 1. lpp.

(2) OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.

- (30) Direktīvā 1999/21/EK ir prasīts, lai dažas prasības attiecībā uz sastāvu maisījumiem zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem, kā tas noteikts Direktīvā 2006/141/EK, piemērotu īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētai pārtikai bērniem atkarībā no viņu vecuma. Tomēr dažus noteikumus, tostarp attiecībā uz marķēšanu, noformēšanu, reklāmu, un veicināšanas un komerciālo praksi, kas noteikti Direktīvā 2006/141/EK, pašlaik nepiemēro šādai pārtikai. Tirgus attīstības un šādas pārtikas ievērojama pieauguma dēļ ir jāpārskata tādas prasības zīdaiņiem paredzētiem maisījumiem kā prasības par pesticīdu izmantošanu produktos, kuri paredzēti šādu maisījumu ražošanai, pesticīdu atliekām, marķēšanu, noformēšanu, reklamēšanu un veicināšanas un komerciālo praksi, kas attiecīgā gadījumā būtu jāpiemēro arī īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētai pārtikai, kura izstrādāta, lai apmierinātu zīdaiņa uztura vajadzības.
- (31) Savienības tirgū arvien palielinās uz piena bāzes gatavotu dzērienu un līdzīgu produktu skaits, kurus reklamē kā īpaši piemērotus maziem bērniem. Šādi produkti, kurus var iegūt no dzīvnieku vai augu izcelsmes olbaltumvielām, piemēram, govs piena, kazas piena, sojas vai rīsiem, bieži vien tiek pārdoti kā "piens bērniem" vai "piens maziem bērniem", vai lietojot līdzīgu terminoloģiju. Kaut arī šos produktus pašlaik reglamentē dažādi Savienības tiesību akti, piemēram, Regulas (EK) Nr. 178/2002, (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006 un Direktīva 2009/39/EK, uz tiem neattiecas spēkā esošie īpašie pasākumi, ko piemēro zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētai pārtikai. Pastāv dažādi viedokļi par to, vai šādi produkti apmierina tās iedzīvotāju grupas īpašās uztura vajadzības, kurai tie paredzēti. Tādēļ Komisijai pēc apspriešanās ar Iestādi būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums par to, vai ir vajadzīgi īpaši noteikumi attiecībā uz minēto produktu sastāvu un marķēšanu un, ja nepieciešams, cita veida prasības. Šajā ziņojumā būtu jāiekļauj, *inter alia*, mazu bērnu uztura vajadzības un minēto produktu loma viņu uzturā, ņemot vērā mazu bērnu patēriņa modeli, uzturvērtības devu un līmeni, kādā mazi bērni ir pakļauti piesārņojumu un pesticīdu uzņemšanai. Ziņojumā būtu jāapsver arī šādu produktu sastāvs un vai tiem ir kādas uzturvērtības priekšrocības, salīdzinot ar normālu uzturu no krūts atšķirtam bērnam. Komisija šim ziņojumam varētu pievienot tiesību akta priekšlikumu.
- (32) Direktīvā 2009/39/EK ir paredzēts, ka īpašus noteikumus var pieņemt par šādām divām īpašām pārtikas grupām, uz kurām attiecas īpašas diētas pārtikas produktu definīcija: "pārtikas produkti, kas paredzēti intensīvas muskuļu piepūles gadījumos, īpaši sportistiem", un "pārtikas produkti personām, kas slimo ar ogļhidrātu vielmaiņas traucējumiem (diabētu)". Attiecībā uz īpašiem noteikumiem par pārtiku personām, kas slimo ar ogļhidrātu vielmaiņas traucējumiem (diabētu), Komisijas 2008. gada 26. jūnija ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par pārtikas produktiem personām, kas slimo ar ogļhidrātu vielmaiņas traucējumiem (diabētu), ir secināts, ka nav zinātniska pamatojuma īpašu sastāva prasību noteikšanai. Attiecībā uz pārtiku, kas paredzēta intensīvas muskuļu piepūles gadījumos, īpaši sportistiem, nevarēja panākt apstiprinošu secinājumu par īpašu noteikumu izstrādi, jo dalībvalstīm un ieinteresētajām personām ir ļoti atšķirīgi viedokļi par īpašo tiesību aktu darbības jomu, iekļaujamo pārtikas apakškategoriju skaitu, sastāva prasību noteikšanas kritērijiem un iespējamo ietekmi uz jauninājumiem produktu izstrādē. Tādēļ šajā posmā nevarēja izstrādāt īpašus noteikumus. Vienlaikus, pamatojoties uz pārtikas uzņēmumu iesniegtajiem pieprasījumiem, tika izskatītas attiecīgas norādes attiecībā uz to atļaušanu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1924/2006.
- (33) Tomēr pastāv dažādi viedokļi par to, vai ir vajadzīgi papildu noteikumi, lai nodrošinātu atbilstīgu aizsardzību patērētājiem, kas lieto sportistiem paredzētu pārtiku, sauktu arī par pārtiku, kas paredzēta intensīvas muskuļu piepūles gadījumos. Tādēļ Komisija būtu jāaicina pēc apspriešanās ar Iestādi iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vai ir vajadzīgi noteikumi attiecībā uz sportistiem paredzētu pārtiku. Apspriežoties ar Iestādi, būtu jāņem vērā Pārtikas zinātniskās komitejas 2001. gada 28. februāra ziņojums par tādas pārtikas sastāvu un specifikāciju, kas paredzēta intensīvas muskuļu piepūles gadījumos, īpaši sportistiem. Komisijai savā ziņojumā īpaši būtu jānovērtē, vai ir vajadzīgi noteikumi, lai nodrošinātu patērētāju aizsardzību.
- (34) Komisijai būtu jāpieņem tehniskas pamatnostādnes, lai pārtikas uzņēmumiem, jo īpaši MVU, atvieglotu šīs regulas ievērošanu.
- (35) Ņemot vērā pašreizējo tirgus situāciju, Direktīvas 2006/125/EK un 2006/141/EK un Regulu (EK) Nr. 953/2009, ir lietderīgi izstrādāt un šai regulai pielikumā pievienot Savienības sarakstu, kurā iekļautas vielas, kas ietilpst šādās vielu kategorijās: vitamīni, minerālvielas, aminoskābes, karnitīns un taurīns, nukleotīdi, holīns un inozīts. No minētajām kategorijām piederīgām vielām tikai tās, kas iekļautas Savienības sarakstā, vajadzētu atļaut pievienot pārtikas kategorijām, uz kurām attiecas šī regula. Iekļaujot vielas Savienības sarakstā, būtu jāprecizē, kurai no šīs regulas aptvertajām pārtikas kategorijām minētās vielas var pievienot.

- (36) Vielu iekļaušanai Savienības sarakstā nebūtu jānozīmē, ka ir vajadzīga vai vēlama to pievienošana vienai vai vairākām pārtikas kategorijām, uz kurām attiecas šī regula. Savienības saraksta mērķis ir tikai atspoguļot, kuras vielas, kas pieder konkrētām vielu kategorijām, ir atļauts pievienot vienai vai vairākām pārtikas kategorijām, uz kurām attiecas šī regula, jo īpašas sastāva prasības noteiktu sastāvu katrai pārtikas kategorijai, uz ko attiecas šī regula.
- (37) Vairākas vielas, kuras drīkst pievienot pārtikai, uz kuru attiecas šī regula, varētu pievienot tehnoloģiskos nolūkos kā pārtikas piedevas, krāsvielas vai aromatizētājus, vai citiem šādiem nolūkiem, tostarp izmantot atļautajās vīndarības metodēs un procesos, kas paredzēti attiecīgos pārtikai piemērojamos Savienības tiesību aktos. Šajā saistībā Savienības līmenī attiecībā uz minētajām vielām ir pieņemtas specifiskācijas. Ir lietderīgi minētās specifiskācijas piemērot vielām neatkarīgi no tā, ar kādu mērķi tās tiek lietotas pārtikā, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.
- (38) Attiecībā uz Savienības sarakstā iekļautajām vielām, kurām Savienības līmenī vēl nav pieņemti tīrības kritēriji, un lai nodrošinātu augstu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni, būtu jāpiemēro vispārāzīti tīrības kritēriji, kas atbilstu ieteikumiem, ko sniegušas starptautiskas organizācijas un aģentūras, tostarp, bet ne tikai Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas/PVO Pārtikas piedevu apvienotā ekspertu komiteja (JECFA) un Eiropas farmako-peja. Neskarot LESD izklāstītos noteikumus, dalībvalstīm vajadzētu atļaut paturēt spēkā valsts noteikumus, kuros ir noteikti stingrāki tīrības kritēriji.
- (39) Lai precizētu prasības tām pārtikas kategorijām, uz ko attiecas šī regula, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz īpašu sastāva un marķējuma prasību noteikšanu tām pārtikas kategorijām, uz kurām attiecas šī regula, tostarp marķējuma prasības, kas papildina Regulu (ES) Nr. 1169/2011 vai atkāpjas no tās, un attiecībā uz uzturvērtības un veselīguma norāžu atļaušanu. Turklāt, lai patērētāji varētu ātri gūt labumu no tehniskā un zinātniskā progresa, jo īpaši saistībā ar novatoriskiem produktiem, un tādējādi stimulētu inovāciju, Komisijai būtu jādeleģē arī pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz minēto prasību regulāru atjaunināšanu, ņemot vērā visus attiecīgos datus, tostarp ieinteresēto personu sniegtos datus. Turklāt, lai ņemtu vērā tehnisko progresu, zinātnisko attīstību vai patērētāju veselību, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz tādu vielu kategoriju iekļaušanu Savienības sarakstā, kurām ir uzturvērtības vai fizioloģiska ietekme, vai attiecībā uz šādu kategoriju svīturošanu no to vielu kategorijām, uz kuru attiecas Savienības saraksts. Tādā pašā nolūkā un ievērojot šajā regulā iekļautos papildu nosacījumus, Komisijai būtu jādeleģē arī pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz Savienības saraksta grozīšanu, pievienojot kādu jaunu vielu, svītrojot kādu vielu vai pievienojot, svītrojot vai grozot Savienības sarakstā iekļautos ar vielām saistītos elementus. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmeni. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (40) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiespīkir īstenošanas pilnvaras Komisijai, lai pieņemtu lēmumu attiecībā uz to, vai attiecīgā pārtika ir šīs regulas darbības jomā un kādā pārtikas kategorijā tā ietilpst. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽¹⁾.
- (41) Pašlaik noteikumi attiecībā uz to, kā lietot apzīmējumus "nesatur lipekli" un "ļoti zems lipekļa saturs" ir izklāstīti Regulā (EK) Nr. 41/2009. Minētā regula saskaņo informāciju, ko patērētājiem sniedz par lipekļa neesamību vai samazinātu lipekļa daudzumu pārtikā, un tajā paredzēti īpaši noteikumi par pārtiku, kas īpaši ražota, sagatavota un/vai apstrādāta tā, lai samazinātu lipekļa saturu vienā vai vairākās lipekli saturošās sastāvdaļās vai lai šādas lipekli saturošās sastāvdaļas aizstātu, un par citu pārtiku, kas ir sagatavota tikai no sastāvdaļām, kurās dabiskā veidā nav lipekļa. Regulā (ES) Nr. 1169/2011 ir paredzēti noteikumi par informāciju, kas jāsniedz par visu pārtiku, tostarp nefasētu pārtiku, attiecībā uz to, vai tās sastāvā ir tādas sastāvdaļas kā lipekli saturošās sastāvdaļas, kam ir zinātniski pierādīta alergiska vai nepanesamību izraisoša ietekme, lai patērētāji, īpaši tie, kuri cieš no pārtikas alerģijas vai lipekļa nepanesamības, varētu veikt apzinātu un drošu izvēli. Skaidrības un konsekvences labad noteikumi par to, kā lietot apzīmējumu "nesatur lipekli" un "ļoti zems lipekļa saturs", arī būtu jāreģlamentē ar Regulu

(1) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (ES) Nr. 1169/2011. Tiesību aktos, kas jāpieņem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1169/2011, lai pārvietotu Regulā (EK) Nr. 41/2009 iekļautos noteikumus par apzīmējumu “nesatur lipekli” un “ļoti zems lipekļa saturs” lietošanu, būtu jānodrošina vismaz tāds pats aizsardzības līmenis, kas cilvēkiem, kuri nepanes lipekli, pašlaik ir noteikts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 41/2009. Minētā noteikumu pārvietošana būtu jāpabeidz, pirms tiek piemērota šī regula. Turklāt Komisijai vajadzētu arī apsvērt, kā nodrošināt, lai cilvēki, kuri nepanes lipekli, tiktu pienācīgi informēti par to, kāda ir atšķirība starp pārtiku, kas ir īpaši ražota, sagatavota un/vai apstrādāta tā, lai samazinātu lipekļa saturu vienā vai vairākās lipekli saturošās sastāvdaļās, un citu pārtiku, kas ir sagatavota tikai no sastāvdaļām, kurās dabiskā veidā nav lipekļa.
- (42) Marķēšanas un sastāva noteikumi attiecībā uz laktozes neesamību vai samazinātu daudzumu pārtikā Savienības līmenī pašlaik nav saskaņoti. Tomēr minētās norādes ir ļoti svarīgas personām, kas nepanes laktozi. Regulā (ES) Nr. 1169/2011 ir izklāstīti noteikumi par informāciju, kas jāsniedz par vielām, kam ir zinātniski pierādīta alerģiska vai nepanesamību izraisīta ietekme, lai patērētāji, piemēram, tie, kas nepanes laktozi, varētu veikt apzinātu un drošu izvēli. Skaidrības un konsekvences labad noteikumi par to, kā lietot apzīmējumus attiecībā uz laktozes neesamību vai samazinātu daudzumu pārtikā, būtu jāreglamentē ar Regulu (ES) Nr. 1169/2011, ņemot vērā Iestādes 2010. gada 10. septembra zinātnisko atzinumu par laktozes robežvērtībām laktozes nepanesības un galaktozēmijas gadījumos.
- (43) “Ēdienreizes aizstājējus svara kontrolei”, ar ko paredzēts aizstāt daļu no ikdienas uztura, uzskata par īpašas diētas pārtiku, un pašreiz to reglamentē īpaši noteikumi saskaņā ar Direktīvu 96/8/EK. Tomēr tirgū arvien biežāk parādās plaša patēriņa pārtika, uz kuras ir līdzīgi apzīmējumi, kas noformēti kā veselīguma norādes svara kontroles mērķiem. Lai novērstu jebkādu iespēju sajaukt dažādu šīs grupas pārtiku svara kontroles mērķiem, kā arī juridiskās noteiktības un Savienības tiesību aktu saskaņotības labad, šādas norādes būtu reglamentējamas tikai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1924/2006, un tām būtu jāatbilst minētās regulas prasībām. Pirms sāk piemērot šo regulu, ir jāpabeidz tehniskie pielāgojumi, kas veikti atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1924/2006 attiecībā uz veselīguma norādēm, kurās ir atsauce uz ķermeņa svara kontroli, un attiecībā uz pārtiku, ko noformē kā “ēdienreizes aizstājējus svara kontrolei”, un šādu norāžu lietošanas nosacījumiem, ko regulē Direktīva 96/8/EK.
- (44) Šī regula neietekmē pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, tostarp vārda brīvību, kā tas paredzēts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā saistībā ar 52. pantu, kā arī citos atbilstošos noteikumus.
- (45) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, noteikt sastāva un informācijas prasības dažām pārtikas kategorijām, izstrādāt Savienības sarakstu, kurā iekļauj vielas, ko drīkst pievienot konkrētām pārtikas kategorijām, un izstrādāt noteikumus Savienības saraksta atjaunināšanai – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (46) Direktīvā 92/52/EEK ir paredzēts, ka tiem maisījumiem zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem, ko eksportē vai reeksportē no Savienības, ir jāatbilst Savienības tiesību aktiem, ja vien importētāja valsts nepieprasa citādi vai nenosaka citādi savos noteikumos. Minētais princips attiecībā uz pārtiku jau ir noteikts Regulā (EK) Nr. 178/2002. Tāpēc vienkāršošanas un juridiskās noteiktības labad Direktīva 92/52/EEK būtu jāatceļ.
- (47) Direktīvas 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK, 2006/141/EK, 2009/39/EK un Regulas (EK) Nr. 41/2009 un (EK) Nr. 953/2009 arī būtu jāatceļ.
- (48) Ir nepieciešami piemēroti pārejas pasākumi, lai pārtikas uzņēmumi varētu pielāgoties šīs regulas prasībām,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo regulu nosaka sastāva un informācijas prasības šādām pārtikas kategorijām:

- a) maisījumi zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījumi zīdaiņiem;
- b) apstrādātu graudaugu pārtika un bērnu pārtika;
- c) īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika;
- d) pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei.

2. Ar šo regulu izstrādā tādu Savienības sarakstu, kurā iekļauj vielas, ko var pievienot vienai vai vairākām 1. punktā minētajām pārtikas kategorijām, un nosaka noteikumus minētā saraksta atjaunināšanai.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "pārtika", "pārtikas uzņēmums", "mazumtirdzniecība" un "laisana tirgū", kā attiecīgi noteikts Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. pantā un 3. panta 3., 7. un 8. punktā;
- b) "fasēts pārtikas produkts", "marķējums" un "ar inženierijas paņēmieniem iegūts nanomateriāls", kā attiecīgi noteikts Regulas (ES) Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta e), j) un t) apakšpunktā;
- c) "uzturvērtības norāde" un "veselīguma norāde", kā attiecīgi noteikts Regulas (EK) Nr. 1924/2006 2. panta 2. punkta 4. un 5. apakšpunktā.

2. Piemēro arī šādas definīcijas:

- a) "zīdains" ir bērns līdz 12 mēnešu vecumam;

- b) "mazs bērns" ir bērns vecumā no viena līdz trim gadiem;

- c) "maisījums zīdaiņiem" ir pārtika, kas paredzēta lietošanai zīdaiņiem pirmajos dzīves mēnešos un kas apmierina šādu zīdaiņu uztura vajadzības līdz atbilstošas papildu ēdināšanas uzsākšanai;

- d) "papildu ēdināšanas maisījums zīdaiņiem" ir pārtika, kas paredzēta lietošanai zīdaiņiem, uzsākot atbilstošu papildu ēdināšanu, un kas ir galvenais šķidrums šādu zīdaiņu pakāpeniski dažādotā uzturā;

- e) "apstrādātu graudaugu pārtika" ir pārtika, kas:

- i) paredzēta, lai apmierinātu veselu zīdaiņu īpašās vajadzības, kad viņi tiek atšķirti no krūts, un veselīgiem bērniem kā uztura papildinājums un/vai viņu pakāpeniskai pieradināšanai pie parastās pārtikas; un

- ii) pieder vienai no šādām kategorijām:

- parastu graudaugu pārtika, kas ir pagatavota vai ko var pagatavot ar pienu vai citiem piemērotiem barības vielu šķidrumiem,

- graudaugu pārtika, kam pievienota pārtika ar augstu olbaltumvielu saturu, kura ir pagatavota vai kuru var pagatavot ar ūdeni vai citiem šķidrumiem, kas nesatur olbaltumvielas,

- makaronu izstrādājumi, ko lieto pēc vārīšanas ūdenī vai citos piemērotos šķidrumos,

- sausiņi un cepumi, ko lieto vai nu uzreiz, vai pēc saberšanas pulverī, pievienojot ūdeni, pienu vai citus piemērotus šķidrumus;

- f) "bērnu pārtika" ir pārtika, kas paredzēta, lai apmierinātu veselu zīdaiņu īpašās vajadzības, kad viņi tiek atšķirti no krūts, un veselīgiem bērniem kā uztura papildinājums un/vai viņu pakāpeniskai pieradināšanai pie parastās pārtikas, izņemot:

- i) apstrādātu graudaugu pārtiku; un

- ii) uz piena bāzes gatavotus dzērienus un līdzīgus maziem bērniem paredzētus produktus;

- g) "īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika" ir īpaši apstrādāta vai izgatavota un ārsta uzraudzībā lietojama

pārtika pacientu, tostarp zīdaiņu, uztura režīmam; tā ir paredzēta kā vienīgā vai papildu pārtika ne tikai pacientiem ar ierobežotu, vājinātu vai traucētu organisma vielmaiņu, spēju uzņemt, sagremot, uzsūkt vai izdalīt parasto pārtiku vai to sastāvā esošas noteiktas uzturvielas vai metabolītus, bet arī pacientiem ar citām medicīniski noteiktām uztura, kuru uztura režīmu nevar izstrādāt, tikai pārveidojot parasto uzturu;

- h) "pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei" ir pārtika, kas ir īpaši izstrādāta lietošanai uzturā ar ierobežotu enerģētisko vērtību svara samazināšanai un kas aizstāj visu ikdienas uzturu, ja to lieto, ievērojot pārtikas uzņēmuma norādes.

3. pants

Interpretācijas lēmumi

Lai nodrošinātu šīs regulas vienādu īstenošanu, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt lēmumu par to,

- a) vai attiecīgā pārtika ietilpst šīs regulas darbības jomā;
- b) kurai 1. panta 1. punktā minētajai konkrētai pārtikas kategorijai pieder attiecīgā pārtika.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. pants

Laišana tirgū

- Šīs regulas 1. panta 1. punktā minēto pārtiku var laist tirgū tikai tad, ja tā atbilst šai regulai.
- Šīs regulas 1. panta 1. punktā minētā pārtika ir atļauta mazumtirdzniecības tirgū tikai kā fasēti pārtikas produkti.
- Dalībvalstis nevar ierobežot vai aizliegt šai regulai atbilstīgas pārtikas laišanu tirgū, to pamatojot ar tās sastāvu, ražošanu, noformējumu vai marķējumu.

5. pants

Piesardzības princips

Lai nodrošinātu augsta līmeņa veselības aizsardzību personām, kurām ir paredzēta šīs regulas 1. panta 1. punktā minētā pārtika, piemēro Regulas (EK) Nr. 178/2002 7. pantā izklāstīto piesardzības principu.

II NODAĻA

SASTĀVA UN INFORMĀCIJAS PRASĪBAS

1. IEDAĻA

Vispārīgas prasības

6. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Šīs regulas 1. panta 1. punktā minētā pārtika atbilst visām Savienības pārtikas aprites tiesību aktu prasībām.

2. Šajā regulā paredzētās prasības ir noteicošas pār jebkuru konfliktējošu prasību, kas paredzēta Savienības pārtikas aprites tiesību aktos.

7. pants

Iestādes atzinumi

Iestāde šīs regulas piemērošanas nolūkos sniedz zinātniskus atzinumus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 22. un 23. pantu. Minētie atzinumi tiek izmantoti kā zinātniskais pamats jebkuram saskaņā ar šo regulu pieņemtam Savienības pasākumam, kas var ietekmēt sabiedrības veselību.

8. pants

Piekļuve dokumentiem

Komisija piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem⁽¹⁾ attiecībā uz pieteikumiem piekļuvei jebkuram dokumentam, uz kuru attiecas šī regula.

9. pants

Vispārējās sastāva un informācijas prasības

1. Šīs regulas 1. panta 1. punktā minētās pārtikas sastāvs ir atbilstošs, lai apmierinātu to personu uztura vajadzības, kurām šī pārtika ir paredzēta, un ir piemērots šādām personām saskaņā ar vispārātzītiem zinātniskiem datiem.

2. Šīs regulas 1. panta 1. punktā minētā pārtika nesatur vielas tādā daudzumā, kas apdraudētu to personu veselību, kurām tā ir paredzēta.

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

Vielām, kas ir ar inženierijas paņēmieniem iegūti nanomateriāli, atbilstību pirmajā daļā minētajai prasībai vajadzības gadījumā pierāda, pamatojoties uz atbilstīgām testa metodēm.

3. Pamatojoties uz vispāratzītiem zinātniskiem datiem, lai nodrošinātu 1. punktā minēto prasību ievērošanu, šā panta 1. punktā minētajai pārtikai pievienotās vielas cilvēka organisms spēj bioloģiski uzņemt, tām ir uzturvērtības vai fizioloģiska ietekme un tās ir piemērotas personām, kurām šī pārtika ir paredzēta.

4. Neskarot šīs regulas 4. panta 1. punktu, šīs regulas 1. panta 1. punktā minētā pārtika var ietvert vielas, uz kurām attiecas Regulas (EK) Nr. 258/97 1. pants, ar noteikumu, ka minētās vielas atbilst minētās Regulas prasībām par laišanu tirgū.

5. Šīs regulas 1. panta 1. punktā minētās pārtikas marķējumos, noformējumā un reklāmās sniedz informāciju par šādas pārtikas atbilstīgu lietošanu, un tā nav maldinoša vai šādai pārtikai nepiedēvē īpašības novērst, ārstēt vai izārstēt cilvēku slimības, vai nenorāda uz šādām īpašībām.

6. Šā panta 5. punkts neliedz izplatīt jebkādu derīgu informāciju vai ieteikumus, izņemot tos, kas paredzēti tikai medicīnas, uzturzinātnes, farmācijas speciālistiem vai citiem veselības aprūpes speciālistiem, kuri atbild par mātes aprūpi un bērna aprūpi.

10. pants

Papildu prasības attiecībā uz maisījumiem zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem

1. Maisījumu zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem marķējumu, noformējumu un reklāmas izstrādā tā, lai neveicinātu atteikšanos no ēdināšanas ar krūti.

2. Maisījumu zīdaiņiem marķējumā, noformējumā un reklāmā, un papildu ēdināšanas maisījumu zīdaiņiem marķējumā neiekļauj ne zīdaiņu attēlus, ne citus attēlus vai uzrakstus, kas var idealizēt šādu maisījumu lietošanu.

Neskarot pirmo daļu, tiek atļauti grafiski attēlojumi vieglākai maisījuma zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījuma zīdaiņiem identifikācijai un sagatavošanas metožu ilustrēšanai.

2. IEDAĻA

Īpašas prasības

11. pants

Īpašas sastāva un informācijas prasības

1. Ievērojot 6. un 9. pantā izklāstītās vispārējās prasības, 10. panta papildu prasības un ņemot vērā attiecīgos tehnikas un zinātnes attīstības aspektus, Komisija saskaņā ar 18. pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:

a) īpašajām sastāva prasībām, kas piemērojamas pārtikai, kura minēta 1. panta 1. punktā, izņemot pielikumā izklāstītās prasības;

b) īpašajām prasībām par pesticīdu izmantošanu produktos, kas paredzēti 1. panta 1. punktā minētās pārtikas ražošanai, un par pesticīdu atliekām šādā pārtikā. Īpašas prasības attiecībā uz 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām pārtikas kategorijām un īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtiku, kas izstrādāta, lai apmierinātu zīdaiņu un mazu bērnu uztura vajadzības, regulāri atjaunina un tajās, *inter alia*, iekļauj noteikumus, lai pēc iespējas samazinātu pesticīdu izmantošanu;

c) īpašajām prasībām par 1. panta 1. punktā minētās pārtikas marķēšanu, noformēšanu un reklamēšanu, tostarp tās uzturvērtības un veselīguma norāžu atļaušanu;

d) paziņošanas prasības 1. panta 1. punktā minētās pārtikas laišanai tirgū, lai veicinātu šādas pārtikas efektīvu oficiālo monitoringu, un uz ko balstoties pārtikas uzņēmumi paziņo to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurā minētā pārtika tiek tirgotā;

e) prasībām par reklamēšanas un komercdarbības praksi saistībā ar maisījumiem zīdaiņiem;

f) prasībām par informāciju, kas sniedzama saistībā ar zīdaiņu un mazu bērnu ēdināšanu, lai nodrošinātu pietiekamu informāciju par attiecīgo ēdināšanas praksi;

g) īpašām prasībām attiecībā uz īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtiku, kas izstrādāta, lai apmierinātu

zīdaiņa uztura vajadzības, tostarp sastāva prasībām un prasībām par pesticīdu izmantošanu produktos, kuri paredzēti šādas pārtikas ražošanai, un pesticīdu atliekām, marķēšanu, noformēšanu, reklāmu, un veicināšanas un komerciālo praksi, ja nepieciešams.

Šos deleģētos aktus pieņem līdz 2015. gada 20. jūlijam.

2. Ievērojot 6. un 9. pantā izklāstītās vispārējās prasības, 10. panta papildu prasības un ņemot vērā attiecīgos tehnikas un zinātnes attīstības aspektus, tostarp ieinteresēto personu sniegtos datus attiecībā uz novatoriskiem pārtikas produktiem, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 18. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai atjauninātu šā panta 1. punktā minētos aktus.

Ja rodas veselības apdraudējums un vajadzīga steidzama ārkārtas rīcība, saskaņā ar šo punktu pieņemtajiem deleģētajiem aktiem piemēro 19. pantā paredzēto procedūru.

12. pants

Uz piena bāzes gatavoti dzērieni un līdzīgi maziem bērniem paredzēti produkti

Komisija pēc apspriešanās ar Iestādi līdz 2015. gada 20. jūlijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to, vai attiecībā uz dzērieniem, kas gatavoti uz piena bāzes, un līdzīgiem produktiem, kuri paredzēti maziem bērniem, ir vajadzīgi īpaši noteikumi par sastāva un marķēšanas prasībām un vajadzības gadījumā citas prasības. Komisija ziņojumā, *inter alia*, apsver arī mazu bērnu uztura vajadzības, minēto produktu lomu mazu bērnu uzturā un to, vai tiem salīdzinājumā ar normālu uzturu no krūts atšķirtam bērnam ir kādas uzturvērtības priekšrocības. Ja nepieciešams, šādam ziņojumam var pievienot atbilstīgu tiesību akta priekšlikumu.

13. pants

Sportistiem paredzētā pārtika

Komisija pēc apspriešanās ar Iestādi līdz 2015. gada 20. jūlijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to, vai ir vajadzīgi noteikumi attiecībā uz sportistiem paredzēto pārtiku. Ja nepieciešams, šādam ziņojumam var pievienot atbilstīgu tiesību akta priekšlikumu.

14. pants

Tehniskas pamatnostādnes

Komisija var pieņemt tehniskas pamatnostādnes, lai pārtikas uzņēmumiem, jo īpaši MVU, atvieglotu šīs nodaļas un III nodaļas ievērošanu.

III NODAĻA

SAVIENĪBAS SARAKSTS

15. pants

Savienības saraksts

1. Vienai vai vairākām šīs regulas 1. panta 1. punktā minētajām pārtikas kategorijām var pievienot vielas, kas ietilpst šādās vielu kategorijās, ar noteikumu, ka šīs vielas ir iekļautas Savienības sarakstā, kas iekļauts pielikumā, un atbilst Savienības sarakstā iekļautajiem elementiem saskaņā ar šā panta 3. punktu:

- a) vitamīni;
- b) minerālvielas;
- c) aminoskābes;
- d) karnitīns un taurīns;
- e) nukleotīdi;
- f) holīns un inozīts.

2. Savienības sarakstā iekļautās vielas, atbilst 6. un 9. pantā izklāstītajām vispārējām prasībām un attiecīgā gadījumā – īpašām prasībām, kas noteiktas saskaņā ar 11. pantu.

3. Savienības sarakstā iekļauj šādus elementus:

- a) šīs regulas 1. panta 1. punktā minēto pārtikas kategoriju, kurai var pievienot vielas, kas ietilpst šā panta 1. punktā minētajās vielu kategorijās;
- b) vielas nosaukumu, aprakstu un vajadzības gadījumā tās veida specifikāciju;
- c) vajadzības gadījumā vielas lietošanas nosacījumus;
- d) vajadzības gadījumā vielai piemērojamos tīrības kritērijus.

4. Ar Savienības pārtikas aprites tiesību aktiem noteiktie tīrības kritēriji, ko piemēro Savienības sarakstā iekļautajām vielām, kuras izmanto pārtikas ražošanā, tādā nolūkā, kas nav minēts šajā regulā, piemēro arī minētajām vielām, kad tās izmanto šajā regulā paredzētajos nolūkos, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

5. Vielām, kuras ir iekļautas Savienības sarakstā un kurām Savienības pārtikas aprītes tiesību aktos nav noteikti tīrības kritēriji, līdz šādu kritēriju pieņemšanai piemēro vispārpieņemtus tīrības kritērijus, ko iesaka starptautiskas iestādes.

Dalībvalstis var paturēt spēkā valsts noteikumus, ar ko nosaka stingrākus tīrības kritērijus.

6. Lai ņemtu vērā tehnisko progresu, zinātnes attīstību vai patērētāju veselības aizsardzību, Komisijai piešķir pilnvaras saistībā ar šā panta 1. punktā minētajām vielu kategorijām saskaņā ar 18. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:

- a) vielu kategorijas svītrosānu;
- b) tādas vielu kategorijas pievienošanu, kurai ir uzturvērtības vai fizioloģiska ietekme.

7. Vielas, kas ietilpst kategorijās, kuras nav minētas šā panta 1. punktā, var tikt pievienotas 1. panta 1. punktā minētajai pārtikai ar noteikumu, ka tās atbilst 6. un 9. pantā izklāstītajām vispārējām prasībām un attiecīgā gadījumā saskaņā ar 11. pantu noteiktajām īpašajām prasībām.

16. pants

Savienības saraksta atjaunināšana

1. Ievērojot 6. un 9. pantā izklāstītās vispārējās prasības un attiecīgā gadījumā īpašās prasības, kas noteiktas saskaņā ar 11. pantu, un lai ņemtu vērā tehnisko progresu, zinātnes attīstību vai patērētāju veselības aizsardzību, Komisijai piešķir pilnvaras saskaņā ar 18. pantu pieņemt deleģētos aktus pielikuma grozīšanai attiecībā uz:

- a) kādas vielas pievienošanu Savienības sarakstam;
- b) kādas vielas svītrosānu no Savienības saraksta;
- c) šīs regulas 15. panta 3. punktā minēto elementu pievienošanai, svītrosānai vai grozīšanai.

2. Ja rodas veselības apdraudējums un ir vajadzīga steidzama ārkārtas rīcība, piemēro 19. pantā paredzēto kārtību deleģētiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu.

IV NODAĻA

PROCEDŪRAS NOTEIKUMI

17. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprītes un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 178/2002. Šī komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komitejas atzinums jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja atzinuma sniegšanas termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas locekļi ar vienkāršu balsu vairākumu.

18. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 11. pantā, 15. panta 6. punktā un 16. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2013. gada 19. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 11. pantā, 15. panta 6. punktā un 16. panta 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar šīs regulas 11. pantu, 15. panta 6. punktu un 16. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

19. pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties, un tos piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstoši 2. punktam. Paziņojot deleģētu aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģētu aktu saskaņā ar 18. panta 5. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija nekavējoties atceļ aktu, ievērojot Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojumu par lēmumu izteikt iebildumus.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

20. pants

Atcelšana

1. Direktīvu 2009/39/EK atceļ no 2016. gada 20. jūlija. Atsauces uz atcelto aktu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

2. Direktīvu 92/52/EEK un Regulu (EK) Nr. 41/2009 atceļ no 2016. gada 20. jūlija.

3. Neskarot 4. punkta pirmo daļu, Direktīva 96/8/EK no 2016. gada 20. jūlija neattiecas uz pārtikas produktiem, kas ieteikti vienas vai vairāku ēdienreīžu aizstāšanai ikdienas uzturā.

4. Regulu (EK) Nr. 953/2009 un Direktīvas 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK atceļ no dienas, kad sāk piemērot 11. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus.

Ja Regula (EK) Nr. 953/2009, Direktīvas 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK, 2006/141/EK un šī regula ir pretrunā, noteicošā ir šī regula.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2013. gada 12. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

21. pants

Pārejas pasākumi

1. Pārtiku, kas minēta šīs Regulas 1. panta 1. punktā un kura neatbilst šai regulai, bet atbilst Direktīvai 2009/39/EK un, attiecīgā gadījumā, Regulai (EK) Nr. 953/2009 un Direktīvām 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK un kura ir laista tirgū vai marķēta pirms 2016. gada 20. jūlija, var turpināt pārdot pēc minētās dienas, līdz beidzas šādas pārtikas krājumi.

Ja šīs regulas 11. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu piemērošanas diena ir pēc 2016. gada 20. jūlija, pārtiku, kas minēta 1. panta 1. punktā un atbilst šai regulai un, attiecīgā gadījumā, Regulai (EK) Nr. 953/2009 un Direktīvām 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK, bet neatbilst minētajiem deleģētajiem aktiem, un kura ir laista tirgū vai marķēta pirms minēto deleģēto aktu piemērošanas dienas, var turpināt pārdot pēc minētās dienas, līdz beidzas šādas pārtikas krājumi.

2. Pārtiku, kas nav minēta šīs regulas 1. panta 1. punktā, bet kuru laiž tirgū vai marķē saskaņā ar Direktīvu 2009/39/EK un Regulu (EK) Nr. 953/2009 un, attiecīgā gadījumā, ar Direktīvu 96/8/EK un Regulu (EK) Nr. 41/2009 pirms 2016. gada 20. jūlija, var turpināt pārdot pēc minētās dienas, līdz beidzas šādas pārtikas krājumi.

22. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2016. gada 20. jūlija, izņemot:

— šīs regulas 11., 16., 18. un 19. pantu, ko piemēro no 2013. gada 19. jūlija;

— šīs regulas 15. pantu un pielikumu, ko piemēro no tās pašas dienas, kad piemēro 11. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus.

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. CREIGHTON

PIELIKUMS

Savienības saraksts, kas minēts 15. panta 1. punktā

Viela		Pārtikas kategorija				
		Maisījums zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījums zīdaiņiem	Apstrādātu graudaugu pārtika un bērnu pārtika	Īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika	Pilnīgi uztura aizstājēji svāra kontrolei	
Vitamīni	A vitamīns	retinols	X	X	X	X
		retinilacetāts	X	X	X	X
		retinilpalmitāts	X	X	X	X
		beta-karotīns		X	X	X
	D vitamīns	ergokalciferols	X	X	X	X
		holekalciferols	X	X	X	X
	E vitamīns	D-alfa-tokoferols	X	X	X	X
		DL-alfa-tokoferols	X	X	X	X
		D-alfa-tokoferilacetāts	X	X	X	X
		DL-alfa-tokoferilacetāts	X	X	X	X
		skābais D-alfa-tokoferilsukcināts			X	X
		D-alfa-tokoferilpolietilēnglikola-1000-sukcināts (TPGS)			X	
	K vitamīns	filohinons (fitomenadions)	X	X	X	X
		menahinons ⁽¹⁾			X	X
	C vitamīns	L-askorbīnskābe	X	X	X	X
		nātrija L-askorbāts	X	X	X	X
		kalcija L-askorbāts	X	X	X	X
		kālija L-askorbāts	X	X	X	X
		L-askorbil-6-palmitāts	X	X	X	X

Viela			Pārtikas kategorija			
			Maisījums zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījums zīdaiņiem	Apstrādātu graudaugu pārtika un bērnu pārtika	Īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika	Pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei
Minerālvielas	Tiamīns	tiamīna hidrohlorīds	X	X	X	X
		tiamīna mononitrāts	X	X	X	X
	Riboflavīns	riboflavīns	X	X	X	X
		nātrija riboflavīn-5'-fosfāts	X	X	X	X
	Niacīns	nikotīnskābe	X	X	X	X
		nikotīnamīds	X	X	X	X
	B ₆ vitamīns	piridoksīna hidrohlorīds	X	X	X	X
		piridoksīn-5'-fosfāts	X	X	X	X
		piridoksīna dipalmitāts		X	X	X
	Folāts	Folījskābe (pterilmonoglutamīnskābe)	X	X	X	X
		kalcija-L-metilfolāts			X	X
	B ₁₂ vitamīns	ciānkobalamīns	X	X	X	X
		hidroksokobalamīns	X	X	X	X
	Biotīns	D-biotīns	X	X	X	X
	Pantotēnskābe	kalcija D-pantotēnāts	X	X	X	X
		nātrija D-pantotēnāts	X	X	X	X
		dekspantenols	X	X	X	X
	Kālijs	kālija bikarbonāts	X		X	X
		kālija karbonāts	X		X	X

Viela		Pārtikas kategorija			
		Maisījums zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījums zīdaiņiem	Apstrādātu graudaugu pārtika un bērnu pārtika	Īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika	Pilnīgi uztura aizstājēji svāra kontrolei
Kalcijs	kālija hlorīds	X	X	X	X
	kālija citrāts	X	X	X	X
	kālija glikonāts	X	X	X	X
	kālija glicerofosfāts		X	X	X
	kālija laktāts	X	X	X	X
	kālija hidroksīds	X		X	X
	ortofosforskābes kālija sāļi	X		X	X
	magnija kālija citrāts			X	X
	kalcija karbonāts	X	X	X	X
	kalcija hlorīds	X	X	X	X
	citronskābes kalcija sāļi	X	X	X	X
	kalcija glikonāts	X	X	X	X
	kalcija glicerofosfāts	X	X	X	X
	kalcija laktāts	X	X	X	X
	ortofosforskābes kalcija sāļi	X	X	X	X
	kalcija hidroksīds	X	X	X	X
	kalcija oksīds		X	X	X
	kalcija sulfāts			X	X
	kalcija bisglicināts			X	X
	kalcija citrāta malāts			X	X
	kalcija malāts			X	X
	kalcija L-pidolāts			X	X

Viela		Pārtikas kategorija			
		Maisījums zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījums zīdaiņiem	Apstrādātu graudaugu pārtika un bērnu pārtika	Īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika	Pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei
Magnijs	magnija acetāts			X	X
	magnija karbonāts	X	X	X	X
	magnija hlorīds	X	X	X	X
	citronskābes magnija sāļi	X	X	X	X
	magnija glikonāts	X	X	X	X
	magnija glicerofosfāts		X	X	X
	ortofosforskābes magnija sāļi	X	X	X	X
	magnija laktāts		X	X	X
	magnija hidroksīds	X	X	X	X
	magnija oksīds	X	X	X	X
	magnija sulfāts	X	X	X	X
	magnija L-aspartāts			X	
	magnija bisglicināts			X	X
	magnija L-pidolāts			X	X
	magnija kālija citrāts			X	X
Dzelzs	dzelzs karbonāts		X	X	X
	dzelzs citrāts	X	X	X	X
	dzelzs amonija citrāts	X	X	X	X
	dzelzs glikonāts	X	X	X	X
	dzelzs fumarāts	X	X	X	X
	dzelzs nātrija difosfāts		X	X	X
	dzelzs laktāts	X	X	X	X

Viela		Pārtikas kategorija				
		Maisījums zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījums zīdaiņiem	Apstrādātu graudaugu pārtika un bērnu pārtika	Īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika	Pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei	
Cinks	dzelzs sulfāts	X	X	X	X	
	dzelzs amonija fosfāts			X	X	
	dzelzs-nātrija-EDTA			X	X	
	dzelzs difosfāts (dzelzs pirofosfāts)	X	X	X	X	
	dzelzs saharāts		X	X	X	
	elementārā dzelzs (karbonil- + elektrolītiski + reducēta ar ūdeņradi)		X	X	X	
	dzelzs bisglicināts	X		X	X	
	dzelzs L-pidolāts			X	X	
	cinka acetāts	X	X	X	X	
	cinka hlorīds	X	X	X	X	
	cinka citrāts	X	X	X	X	
	cinka glikonāts	X	X	X	X	
	cinka laktāts	X	X	X	X	
	cinka oksīds	X	X	X	X	
	cinka karbonāts			X	X	
Varš	cinka sulfāts	X	X	X	X	
	cinka bisglicināts			X	X	
	vara karbonāts	X	X	X	X	
	vara citrāts	X	X	X	X	
	vara glikonāts	X	X	X	X	
	vara sulfāts	X	X	X	X	
	vara-lizīna komplekss	X	X	X	X	
	Mangāns	mangāna karbonāts	X	X	X	X
		mangāna hlorīds	X	X	X	X

Viela		Pārtikas kategorija			
		Maisījums zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījums zīdaiņiem	Apstrādātu graudaugu pārtika un bērnu pārtika	Īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika	Pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei
Fluorīdi	mangāna citrāts	X	X	X	X
	mangāna glikonāts	X	X	X	X
	mangāna glicerofosfāts		X	X	X
	mangāna sulfāts	X	X	X	X
	kālija fluorīds			X	X
	nātrijs fluorīds			X	X
Selēns	nātrijs selenāts	X		X	X
	nātrijs hidrogēnselenīts			X	X
	nātrijs selenīts	X		X	X
	ar selēnu bagātināts raugs ⁽²⁾			X	X
Hroms	hroma (III) hlorīds un tā heksahidrāts			X	X
	hroma (III) sulfāts un tā heksahidrāts			X	X
	hroma pikolināts			X	X
	amonija molibdāts			X	X
Molibdēns	nātrijs molibdāts			X	X
	kālijs jodīds	X	X	X	X
	kālijs jodāts	X	X	X	X
Jods	nātrijs jodīds	X	X	X	X
	nātrijs jodāts		X	X	X
	nātrijs bikarbonāts	X		X	X
	nātrijs karbonāts	X		X	X

Viela		Pārtikas kategorija				
		Maisījums zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījums zīdaiņiem	Apstrādātu graudaugu pārtika un bērnu pārtika	Īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika	Pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei	
Amino- skābes ⁽³⁾	Bors	nātrija hlorīds	X		X	X
		nātrija citrāts	X		X	X
		nātrija glikonāts	X		X	X
		nātrija laktāts	X		X	X
		nātrija hidroksīds	X		X	X
		ortofosforskābes nātrija sāļi	X		X	X
		nātrija borāts			X	X
		borskābe			X	X
		L-alanīns			X	X
		L-arginīns	X un tā hidro- hlorīds	X un tā hidro- hlorīds	X	X
		L-asparagīnskābe			X	
		L-citrulīns			X	
		L-cisteīns	X un tā hidro- hlorīds	X un tā hidro- hlorīds	X	X
		Cistīns ⁽⁴⁾	X un tā hidro- hlorīds	X un tā hidro- hlorīds	X	X
		L-histidīns	X un tā hidro- hlorīds	X un tā hidro- hlorīds	X	X
		L-glutamīnskābe			X	X
		L-glutamīns			X	X
		glicīns			X	
		L-izoleicīns	X un tā hidro- hlorīds	X un tā hidro- hlorīds	X	X
		L-leicīns	X un tā hidro- hlorīds	X un tā hidro- hlorīds	X	X
		L-lizīns	X un tā hidro- hlorīds	X un tā hidro- hlorīds	X	X
		L-lizīna acetāts			X	X
		L-metionīns	X	X	X	X
L-ornitīns			X	X		
L-fenilalanīns	X	X	X	X		
L-prolīns			X			

Viela		Pārtikas kategorija			
		Maisījums zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījums zīdaiņiem	Apstrādātu graudaugu pārtika un bērnu pārtika	Īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika	Pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei
Karnitīns un taurīns	L-treonīns	X	X	X	X
	L-triptofāns	X	X	X	X
	L-tirozīns	X	X	X	X
	L-valīns	X	X	X	X
	L-serīns			X	
	L-arginīns-L-aspartāts			X	
	L-lizīns-L-aspartāts			X	
	L-lizīns-L-glutamāts			X	
	N-acetil-L-cisteīns			X	
	N-acetil-L-metionīns			X (produktos, kas paredzēti personām, kas vecākas par 1 gadu)	
Karnitīns un taurīns	L-karnitīns	X	X	X	X
	L-karnitīna hidrochlorīds	X	X	X	X
	taurīns	X		X	X
	L-karnitīns-L-tartrāts	X		X	X
Nukleotīdi	adenozīn-5'-fosforskābe (AMF)	X		X	X
	AMF nātrija sāļi	X		X	X
	citidīn 5'-monofosforskābe (CMF)	X		X	X
	CMF nātrija sāļi	X		X	X
	guanozīn-5'-fosforskābe (GMF)	X		X	X
	GMF nātrija sāļi	X		X	X
	inozīn-5'-fosforskābe (IMF)	X		X	X
	IMF nātrija sāļi	X		X	X

Viela			Pārtikas kategorija			
			Maisījums zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījums zīdaiņiem	Apstrādātu graudaugu pārtika un bērnu pārtika	Īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika	Pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei
Holīns un inozīts	uridīn-5'-fosforskābe (UMF)	X		X	X	
	UMF nātrija sāļi	X		X	X	
	holīns	X	X	X	X	
	holīna hlorīds	X	X	X	X	
	holīna bitartrāts	X	X	X	X	
	holīna citrāts	X	X	X	X	
	inozīts	X	X	X	X	

(1) Menahinons galvenokārt sastopams kā menahinons-7 un retāk kā menahinons-6.

(2) Ar selēnu bagātināti raugi, ko iegūst no kultūras, pievienojot nātrija selenītu kā selēna avotu, un kas sausā veidā, kādā tos tirgo, satur ne vairāk kā 2,5 mg Se/g. Raugā dominējošais organiskā selēna veids ir selēnmetionīns (60–85 % no kopējā ekstrahētā selēna daudzuma produktā). Citu organiskā selēna savienojumu, ieskaitot selēncisteīnu, saturs nedrīkst pārsniegt 10 % no kopējā ekstrahētā selēna daudzuma produktā. Neorganiskā selēna koncentrācija parasti nedrīkst pārsniegt 1 % no kopējā ekstrahētā selēna daudzuma produktā.

(3) Aminokābēm, ko izmanto maisījumos zīdaiņiem, papildu ēdināšanas maisījumos zīdaiņiem, apstrādātu graudaugu pārtikā un bērnu pārtikā, drīkst izmantot tikai īpaši minētu hidrohlorīdu. Aminokābēm, ko izmanto īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētā pārtikā un pilnīgos uztura aizstājējos svara kontrolei, ciktāl iespējams, drīkst lietot arī nātrija, kālija, kalcija un magnija sāļus, kā arī to hidrohlorīdus.

(4) Maisījumos zīdaiņiem, papildu ēdināšanas maisījumos zīdaiņiem, apstrādātu graudaugu pārtikā un bērnu pārtikā drīkst lietot tikai L-cistīna formu.

II

(Nelegislatīvi akti)

LĒMUMI

EIROPADOMES LĒMUMS

(2013. gada 28. jūnijs),

ar ko nosaka Eiropas Parlamenta sastāvu

(2013/312/ES)

EIROPADOME,

nepieciešamos iekšējos pasākumus Eiropas Parlamenta 2014.–2019. gada sasaukuma vēlēšanu rīkošanai.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 14. panta 2. punktu,

- (4) Līguma par Eiropas Savienību 14. panta 2. punkta pirmā daļa nosaka Eiropas Parlamenta sastāva kritērijus, proti, ka Savienības pilsoņu pārstāvju skaits nepārsniedz septiņi simti piecdesmit, neskaitot priekšsēdētāju, ka šī pārstāvība ir līdzsvaroti proporcionāla, ar minimālo sliekšni seši locekļi katrai dalībvalstij, un ka nevienai dalībvalstij nepiešķir vairāk par deviņdesmit sešām vietām.

ņemot vērā Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 2. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta iniciatīvu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu ⁽²⁾,

- (5) Līguma par Eiropas Savienību 10. pants paredz, *inter alia*, ka Savienības darbības pamatā ir pārstāvības demokrātija, pilsoņi Savienības līmenī tiek tieši pārstāvēti Eiropas Parlamentā un dalībvalstis Padomē pārstāv to valdības, kas par savu darbību saskaņā ar demokrātijas principiem atbild vai nu savu valstu parlamentiem, vai saviem pilsoņiem. Tāpēc Līguma par Eiropas Savienību 14. panta 2. punkts par Eiropas Parlamenta sastāvu piemērojams saistībā ar plašāku Līgumos noteikto institucionālo kārtību, kas ietver arī noteikumus par lēmumu pieņemšanu Padomē,

tā kā:

- (1) Noslēdzoties Eiropas Parlamenta 2009.–2014. gada sasaukumam, spēku zaudēs Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 2. panta 1. un 2. punkts.

- (2) Noslēdzoties Eiropas Parlamenta 2009.–2014. gada sasaukumam, spēku zaudēs 19. panta 1. punkts Aktā par Horvātijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumi Līgumā par Eiropas Savienību, Līgumā par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumā.

- (3) Ir nekavējoties jāpanāk atbilstība Protokola Nr. 36 2. panta 3. punkta noteikumiem, un tādēļ jāpieņem Līguma par Eiropas Savienību 14. panta 2. punkta otrajā daļā paredzētais lēmums, lai dalībvalstis varētu laikus veikt

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Pieņemot Līguma par Eiropas Savienību 14. panta 2. punkta pirmajā daļā paredzēto līdzsvarotas proporcionalitātes principu, rīkojas atbilstīgi šādiem principiem:

⁽¹⁾ Iniciatīva pieņemta 2013. gada 13. martā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽²⁾ 2013. gada 12. jūnija piekrišana (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

— Eiropas Parlamenta vietu sadalījumā pilnībā izmanto Līgumā par Eiropas Savienību noteikto minimālo un maksimālo skaitu, lai sadalījums pēc iespējas labāk atbilstu attiecīgajam iedzīvotāju skaitam dalībvalstīs,

— attiecība starp katras dalībvalsts iedzīvotāju skaitu un vietu skaitu pirms noapaļošanas līdz veseliem skaitļiem ir mainīga atkarībā no attiecīgā dalībvalstu iedzīvotāju skaita tādējādi, ka katrs Eiropas Parlamenta deputāts no dalībvalstīm, kurās iedzīvotāju skaits ir lielāks, pārstāv vairāk pilsoņu nekā katrs deputāts no dalībvalstīm, kurās iedzīvotāju skaits ir mazāks, un otrādi – jo dalībvalstī ir vairāk iedzīvotāju, jo lielāks skaits vietu tai pienākas.

2. pants

Kopējais iedzīvotāju skaits dalībvalstīs, pamatojoties uz dalībvalstu sniegtajiem datiem, jāaprēķina Komisijai (*Eurostat*) saskaņā ar metodi, ko nosaka ar Eiropas Parlamenta un Padomes regulu.

3. pants

Saskaņā ar 1. pantu katrā dalībvalstī Eiropas Parlamentā ievēlēto pārstāvju skaits 2014.–2019. gada sasaukumam ir šāds:

Beļģija	21
Bulgārija	17
Čehijas Republika	21
Dānija	13
Vācija	96
Igaunija	6
Īrija	11
Grieķija	21
Spānija	54
Francija	74
Horvātija	11
Itālija	73
Kipra	6
Latvija	8
Lietuva	11
Luksemburga	6
Ungārija	21

Malta	6
Nīderlande	26
Austrija	18
Polija	51
Portugāle	21
Rumānija	32
Slovēnija	8
Slovākija	13
Somija	13
Zviedrija	20
Apvienotā Karaliste	73

4. pants

Šo lēmumu pārskata pietiekami savlaicīgi pirms 2019. līdz 2024. gada sasaukuma sākšanās, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta iniciatīvas, kas iesniegta pirms 2016. gada beigām, lai izveidotu sistēmu, kas ļautu nākotnē pirms katrām jaunām Eiropas Parlamenta vēlēšanām taisnīgā, ilgtspējīgā un pārredzamā veidā vietas dalībvalstīm piešķirt, atspoguļojot 1. pantā noteikto līdzsvarotās proporcionalitātes principu un ņemot vērā dalībvalstu skaita izmaiņas un atbilstīgi konstatētas demogrāfiskās izmaiņas dalībvalstu iedzīvotāju struktūrā, tādējādi ievērojot Līgumos noteikto vispārējo institucionālās sistēmas līdzsvaru.

5. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2013. gada 28. jūnijā

Eiropadomes vārdā –
priekšsēdētājs
H. VAN ROMPUY

Abonementa cenas 2013. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 420 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 910 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV